



DE AFRIKA BRUG

DE AFRIKA BRUG



De Afrika Brug
COAB 2018

Voorwoord

1. De Rode Tunnel van de aarde tot Betelgeuse
2. Het Ijslijm Principe
3. Numeri 3
4. De Levitische Transcendente Economie
5. Numeri 4
6. De Rusland Code
7. De Rand van het Heelal
8. Het Zendelingenschap
9. Het medische calvinisme versus het nibaanse calvinisme
10. Het Vuile Spel van de Exodus 21 Vertaling
11. De Kaïnitische Exodus uit het Paradijs - De Gnostische Versie van Genesis
12. Ragnarok in de Egyptologie
13. Maleachi en de Hannah-profetie
14. De Burchten van Bozra
15. Zo de Heks
16. De Egyptische Wortels van Bosra
17. De Exodus Planeet
18. Het Nachtheelal - De Sleutel tot Betelgeuse
19. Het Verdiepen van Betelgeuse
20. Augustinus en het Heilige Autisme
21. Augustinus en de Vur Natuur
22. Augustinus en het Pad tot Nibana
23. Het wolven-medicijn
24. Het beren-medicijn
25. De Vur en de Betekenis van het Poëtische Atheïsme
26. Het tijgermedicijn
27. Het haaien-medicijn
28. De Destalinisatie van de Wereld

29. Het Rode Geheimenis van China
30. De Russische Maarten Luther
31. Het Siberische Kruis
32. Het Stockholm Syndroom en het IJzeren Gordijn
33. Van Winst tot Waarde - Marx en het Geheime Dogma van de Mens
34. Marx en de Siberische Exodus
35. Commentaar op Hegel - de Filosofische Vader van Marx
36. De Tijd
37. De Verborgene Zintuigen van het Oog
38. De Abstracte Zintuigen van het Oog
39. De Ontwaking van de Iris
40. De Demonologie van de Iris
41. Het Nachtparadijs in de Poëtische Psychologie van de Duizend en Eén Nacht
42. Vijf Belangrijke Ontmoetingen in de Ragnarok
43. De Symboliek van de Tweede Wereldoorlog
44. De Strijd Tussen Vuur en IJs
45. De Vietnam-Cambodja Dynamiek in het Menselijk Lichaam
46. Cambodja in het boek Openbaring
47. De Vierde Ruiter
48. Aardwetenschappen : Laurasia - Toen Europa en Amerika nog één continent waren
49. Afrika - Eenvoud en veelzijdigheid die de mens siert

VOORWOORD

Dit boek bespreekt de semiotiek, het begrijpen van de tekensystemen om ons heen, waardoor de samenhang tussen alles zichtbaar wordt. Alles zal dus in de diepte worden besproken voor hen die open zijn voor deze hogere samenhang. We nemen het dus niet letterlijk, maar plaatsen het als onderdelen van een hogere taal. Dit doen we met alle religies en ideologieën, zelfs met het atheïsme, met de bedoeling dat misverstanden en muren die door het taalverschil ontstonden uit de weg geruimd worden door een veel hogere taal waarin alles zijn plaats heeft. Voor de wereldvrede en de verdere ontwikkeling en het behoud van de multi-cultuur is dit proces dus essentieel. Vandaar dat de semiotiek een belangrijk vak is op de school van de gnosis. We gaan dingen dus niet eenzijdig bekijken, maar veelzijdig, wat ook de schoonheid is van de mens, het sieraad van de gnosis (eenvoud en veelzijdigheid). Zo mogen de muren die door taal zijn ontstaan ook weer afgebroken worden door taal. Voor mij is dit het wonder van de literatuur. De pen is nog steeds de meest vaste brug.

Dit boek, de Afrika Brug, is het vervolg op "Het Plumares Mysterie". Zoals gewoonlijks ontmaskert dit boek, en herziet, dus het geeft ook esoterisch commentaar op de wereldreligies. We gaan wat dat aangaat niets uit de weg, en ontleden en beschrijven zo de stokpaardjes van de mensheid, de mysterieën. Dit is een buitenaards werk. Het is een roeping.

Het is weer een prachtige shamanistische gids geworden die de reis door het Ragnarok bespreekt en waar het naartoe leidt. Op deze reis worden de verschillende dieren-medicijnen en totems besproken om op deze reis leiding, genezing en bescherming te bieden. De reis gaat ook door de verschillende culturen heen die op hun diepte en knooppunten worden besproken.



Bekijk ook eens de vorige boeken in deze serie :

De Twaalf Kleine Profeten
Het Plumares Mysterie

Of van de vorige serie :

De Calvijn Code
De Afrika Code
De Egypte Code
De India Code

DE AFRIKA BRUG



Hoofdstuk 1. De Rode Tunnel van de aarde tot Betelgeuse

De baarmoeder leidt de ziel eerst tot totaal atheïsme, om alle valse goden te doden, alle parasieten die het kind bedreigen. Dit gebeurt in de onderwereld.

Atheïsme - atheos - Griekse betekenis :

- Zonder god
- Verwerping van de gevestigde goden van stad en staat
- Het niet kennen van god
- Het niet aanbidden van god
- Verworpen zijn door God (afgezonderd door God, iets waar zelfs Jezus en de profeten doorheen gingen).

Er zijn dus verschillende soorten van atheïsme, goede soorten en slechte soorten. Er is vals atheïsme en heilig atheïsme.

Farao Akhenaten verkoos de rode zonnescijf, de aten, als de god boven alle andere goden. De aten, ten, is een andere naam voor de schorpioenengodin Serket, de baarmoeder van de onderwereld. De andere goden werden steeds meer op een lager plan gezet en uitgedoofd. Farao Akhenaten maakte een monotheïstisch-atheïstische religie in Egypte, als een beeld van het buitenaardse Rode Gat in

Rusland, de rode nacht in het Ragnarok ijs. Alle goden moesten buigen voor de aten. De toverspreuk van Akhenaten was : "Er is geen god dan Aten, en Akhenaten is zijn profeet." Hij stelde zich op als de enige weg tot Aten. Dit spiegelde door in het Judaïsme, het christendom en de islam. Toen Jezus van de wijn dronk in het laatste avondmaal, wist hij dat hij hierdoor een godsverworpen zou worden. Hij wist dat hij een atheos zou worden, een atheïst. Dit was nodig om alle valse goden en parasitaire afgoden en familie-goden in hem te doden. Zonder het pad van het heilige atheïsme zou hij niet tot transcendent bewustzijn kunnen komen. Ook de profeten gingen deze weg. Jezus wist dat de wijn van het laatste avondmaal het Rode Gat uitbeeldde, de wijn van de atheos, van Rebekkah. Hij wist dat hij terug moest tot de baarmoeder.

Het heilige atheïsme is als diep rood ijs, als de bliksem die alles doet verstenen, die alles doet afbrokkelen en wegsterven. De rode schorpioen heeft vele tentakels hiertoe, zoals de aten werd afgebeeld met vele armen die tot de aarde reikten. Het is de rode nacht die tot de aarde komt. Akhenaten had hier openbaringen over gekregen, en was erdoor in de war geraakt. Hij was de Egyptische voorloper van Jezus en Mohammed.

In de Rode Nacht, de nacht van het atheïsme, kan iedereen zijn exclusieve club-goden en clan-goden loslaten om tot elkaar te komen. In de Rode Nacht is verzoening. Het christelijke geloof is als een exclusieve golf-club waarin alleen hooggeplaatste VIP's kunnen deelhebben. Het is tijd om deze spelletjes achter te laten, en te gaan in de diepte van de Rode Nacht, in het diepe ijs, daar waar het rood wordt. Dit is de ware betekenis van het bloed van Christus. Het is een atheïstisch raadsel, een enigma van het Rode Gat van Rusland, wat een buitenaards gat is. Ook in de islam wacht men in de ramadan-maand op deze grootse nacht. Geen familie-god staat hier nog recht op zijn benen. Alles moet losgelaten worden, opdat de rode zee kun losbreken.

Het is een droom van communisme, van context en diepte. Het ego wordt ontmaskerd en moet vallen.

Het hoofd, rosh in het Hebreeuws, Rasha, oftewel Russia, Rusland, van het beest had een wond die hersteld zou worden, en de gehele aarde, commune, oftewel de gehele context, zou het beest met verbazing achterna gaan tot het rode beest (draak, schorpioen), oftewel het rode gat. Dit gaat niet om horizontale groei als in kerkgroei-statistieken, maar om groeien in de diepte, het herstel van de context door de etymologie. Het is de leer van de oorsprongen, van Genesis 1:1 waar de rosh, het begin, al werd besproken. Dit gaat allemaal over het hoofd van Johannes de Doper, de wildernis profeet, wat was afgekapt. Herodias is het beeld van het georganiseerde christendom, en Salome, slm, haar dochter, die opgehitst door haar moeder danste om als gunst het hoofd van Johannes de Doper te vragen, is een beeld van de georganiseerde islam (slm).

Rosh, hoofd, begin, betekent ook nachtwacht in het Hebreeuws. In de taal van Egypte was dit al zo. Rs, ris, de Egyptische wortel, betekent waken, waakzaam zijn. Rsw, wachter, poortwachter. Rssy betekent het complete, waarvan het communisme ook een symbool is. Ersa, rs, betekent transcendent, erna, en er shaa, rsh, betekent eeuwigheid. Ra shesh is Ra de schriftgeleerde (thoth, het woord). De aarde werd dus geschapen in het woord, in ra shesh, rosh (thoth, de ibis van de logos, loki). Ra veranderde dus in Rusland in de onderwereld, wat het begin van de schepping ontketende. De Egyptische res-s wortel van het Hebreeuwse rosh, is de witte kroon van het Zuiden van Egypte, de kroon van onderscheiding. Onderscheiding kan er namelijk alleen maar zijn vanuit de context, vanuit compleetheid, vanuit de eeuwigheid, vanuit het communisme. Dit was een van de namen van de witte kroon. Een andere naam was de stn. Het was de kroon van de afzondering, van het neerdalen en opkomen.

De rsh wortel van het begin, waarmee ook Genesis begint, heeft dezelfde betekenis in het Egyptisch, en betekent ook de witte kroon van het Zuiden, de kroon van afzondering en

onderscheiding (stn, rsh). De schepping kwam dus tot stand in de witte kroon, in afzondering en onderscheiding, in den beginne. De rs (res) wortel betekent ook het Zuiden. Het is een droom (resi) die ontstaat in de afzondering. Egyptisch gezien werden de hemel en aarde in stn geschapen, als een synoniem van rsh. Het neutrale satan is daarom ook een beeld van Rusland. Res is de ontwaking, het wakker blijven en het bewaken. De Egyptische god Resu, rsh, was de bewaker van de slang Nehen. Het was ook een naam voor Ra als wachter. Resh betekent weten in het Egyptisch, kennis. Ra veranderde dus in Rusland in zijn tocht door de onderwereld, om de wereld te scheppen door het Woord. Hij werd een wachter van het Woord. De witte kroon is een beeld van het eeuwige ijs, waarin het rode ontstaat, de rode kroon. In Egypte wordt er gesproken over de dubbele rood-witte kroon als de verzoening tussen Noord en Zuid Egypte.

Vandaag de dag vraagt de dansende dochter van Herodus, Salome, slm, als beeld van de terroristische islam, nog steeds om hoofden, om rosh, als een poging om het herscheppende en herstellende Rusland mysterie tegen te houden. Maar er wordt ons herstel van de hoofdwond beloofd. Dit zal de context herstellen, de wachter, en dus zal ook het Islam mysterie opgelost worden. Door het communisme, de compleetheid van de context, zullen er geen gaten meer in de netten zitten en zal de wonderbaarlijke visvangst plaats kunnen vinden.

Toen het Noorden en het Zuiden van Egypte verzoend werden kwamen de kronen samen, als de dubbele kroon, de skhemi, verbonden aan sekhmet, de leeuwinnengodin en dochter van Ra. In het Aramees : hokmet, wijsheid. De dubbele kroon is de kroon van wijsheid, van vertaling, de skhmt, de kroon over geheel Egypte. Dit is het punt waarop de mens tot het rode ijs komt in de nacht, waar het witte het rode raakt.

Wat moet dat een verschijnsel zijn geweest toen Ra in de onderwereld in Rusland veranderde. Alleen het communisme kan een goede wachter zijn, vanwege dat het communisme de context is. Ra veranderde hier in de grote Thoth, het Woord, een ibis, de Logos, uitstijgende boven de stormen. Het heilige atheïsme is dan de goed gesmeerde motor, als het hart van het communisme, van de context, de pomp ervan. Ra veranderde in deze woeste vogel, de woeste ibis, en dat moest ook wel, anders zou Ra nooit boven deze stormen kunnen uitvliegen. Ra moest hier wel vliegen, want hij wankelde hier als dronken. Hij kon niet meer op zijn benen blijven staan vanwege de zware stormen.

Ook heeft het Hebreeuwse rosh Egyptische wortels in Ra-Shu, waar Ra in Shu veranderd, zijn zoon, de god van de hemel en de leegte, van de vergetelheid, zoals in het christendom Yah overging in Yah-Shua. Shu is ook Ezau in het Judaïsme, Suw in het Aramees. Dit gebeurde in de Litanie van Ra op zijn tocht door de onderwereld. Rusland is dus ook een beeld van Ra-Shu, de Egyptische vorm van Yah-Shua. Ra komt in zijn Ragnarok tocht door Rusland tot de vergetelheid, tot Shu, en wordt zo Rusland zelf, Russia, Ra-Shu. Zo komen de zwaar heilige en fundamentele dynamieken van het communisme en het atheïsme in het spel. In de Sarcofaagteksten van het Midden Rijk wordt het bloed van Shu besproken als een ladder.

In de diepte van de put van het heilige atheïsme kom je vanzelf tot het communisme, oftewel de context. Deze rode put, het rode gat, loopt helemaal tot Betelgeuse, waar het zijn oorsprong heeft.

Hoofdstuk 2. Het Ijslijm Principe

Ik heb er altijd problemen mee gehad : Mensen die naar een centraal gat worden gezogen, wat ze dan God noemen, en dan begint de chaos pas daadwerkelijk, want ze bevechten elkaar allemaal over wat ze denken dat God zegt, wil en bedoelt. Ze gaan hier helemaal in op, en gebruiken de wachtwoorden van dit gat. Het wordt één plakkerige bende, maar het is geen één geheel. Integendeel.

Er zijn teveel problemen als de mens gewoon naar de algemene, publieke kern toegaat, want de mens heeft niet geleerd hoe te zuiveren en te onderscheiden. De mens kan dit helemaal nog niet aan. De mens grijpt zomaar het eerste het beste wat op hem afkomt. Dat is gewoon dom. Technologisch klopt dat ook helemaal niet, maar de mens doet het, omdat de mens zo wordt opgevoed of door de sociale druk. Allemaal buigen ze voor het beest, zowel gedwongen als ongedwongen. Het is vechten tegen de bierkaai. De mens is koppig en zelfzuchtig. En daar staan ze met hun grote bekken te blaffen. Ik heb daar altijd tegen gestreden, maar het werd me niet in dank afgenomen. Ik kwam aan hun heilige systeem, aan hun heilige poppenkastje. Ik heb de mens hiertegen geprobeerd te beschermen, maar de mens wil niet beschermd worden. De mens wil bedrogen worden. Bedrog is de drugs van de mens.

Maar hoe werkt het dan ? De mens moet eerst van de zogenaamde kern (pseudo-kern) wat zich in al zijn misleiding aan de mens aanbiedt vandaan. De mens moet rennen voor zijn leven, tot een anti-kern, om het te kunnen zuiveren. Dat wil niet zeggen dat de mens geheel tegen de andere kern moet zijn, maar er moet een middel zijn om het te ziften. En ook die anti-kern is natuurlijk nog onzuiver, want de mens heeft nog niet geleerd te testen en te zuiveren en wordt nog op elke hoek van de straat bedonderd. Dus ook de anti-kern moet gezuiverd worden. De mens moet ook afstand doen van de anti-kern en tot een derde kern komen die ook weer daar tegenin gaat, maar dan wel een kern die ook tegen de eerste kern ingaat. En dan moet weer hetzelfde gebeuren totdat er een hele ketting van kernen is. De mens moet niet zomaar om de eerste de beste kern die hen naar de keel vliegt heendansen voor de rest van hun leven als dolle gekken, als vliegen om de stront. De mens moet leren "kernen", als bijen die van bloem tot bloem gaan. Telkens weer loslaten, telkens weer vernieuwen. Zo zal vanzelf het cirkeltje rond gaan, en kom je tot een zuivere eerste kern. Dan kun je pas daadwerkelijk het centrum in, de as van de cirkel, maar dan moet je de diepte in.

Symbolisch is dat ook wat we de ijslijm noemen. Er mogen geen wakken in het heilige ijs zijn. Ijs is dus een nomadische, zuiverende kracht, die ook weer biofeedback geeft aan het voorafgaande, zodat alles organisch meegroeit en een plaats heeft. Dit is dus het tegengestelde van smetvrees, maar ook geen smerigheids-verheerlijking. Er gaat ergens een pad tussen deze twee extremen in. Balans is en blijft dus een belangrijk sleutel-principe.

Het 3D Bijbel verhaal "Jaap en André en de Wakkelseoep" is van dit principe dus een allegorie, en het is ook een gelijkenis over het christendom, de medische dictatuur en andere religieuze bezetenheid.

Mensen die hun hele leven om een kern heenlopen die hen is aangeboden zijn lui. Ze komen niet verder. Het zijn consumenten van een markt. Zo gaan ze consumerend de afgrond tegemoet. Het zijn vage figuren, schaduwen. Ze zijn niet echt. Ze hebben geen bewustzijn. Ze zijn geprogrammeerd. Tegen hen schreeuwen heeft geen zin. Ze luisteren toch niet. Alles wat de mens moet doen is de hogere hemelse technologie leren. Afwijken van de algemene met de paplepel ingegoten kernen, en komen tot de hogere kernen, tot de anti-kernen. Zo zal er dus een zuivere mix ontstaan. De mens moet alle dynamieken leren kennen van deze technologie.

Dit is weer hoe de dialectiek in elkaar zit : thesis - antithesis - synthesis.
Oftewel : stelling - antistelling - samenstelling.

Maar hoe kan dat verdiept worden, want de dialectiek is dus een heel simpel model in de filosofie. We groeien op in de opgedrongen kern, wat grotendeels een valse kern is, een ongezuiverde, verkeerd gerichte kern, omdat we nooit zomaar tot de waarheid komen zonder eerst een ontmoeting hebben gehad met de leugen. De leugen moet eerst ontmaskerd en overwonnen worden. Natuurlijk zit de waarheid hier wel tussendoor, omdat ook de waarheid naar ons op zoek is. Het is dus iets heel gemengds. En ontsnapping uit de opgedrongen kern is in het begin nog vrijwel onmogelijk, omdat je in gevangenschap opgroeit. Dus wat doe je dan, als al het andere onbereikbaar is ? De waarheid heeft niet zoveel smetvrees dat het er niet doorheen werkt. Integendeel. De waarheid werkt door de leugen zoveel als het kan. Dus dan gaat het allereerst om sorteren, prioriteiten stellen. Wat is het belangrijkste ? Je laat zoveel mogelijk los wat je kan, dus dat wordt dan de halve kern genoemd. Eerst ga je halveren, wat al een begin is van je ontsnapping :

opgelegde kern - halve kern - anti kern.

Als je dan uiteindelijk door de halve kern tot de anti kern bent gekomen, dan is die anti kern ook nog heel onzuiver, en zal gebruikt worden door de vijand om je misschien daar in te misleiden, om je bijvoorbeeld vol van smetvrees te maken. Een goed voorbeeld hiervan zijn de onspirituele fundamentele atheïsten, de atheïstische farizeeers. Dat is dus zeer zeker niet de bedoeling. Ook de anti kern is een gevaarlijk mijnenveld, dus er is meer nodig. Deze kern moet ook doorgezuiverd worden, dus dan komen we tot een kern die ook tegen de anti kern ingaat, een soort van anti anti kern, maar die dus niet zo dom en naïef is om dit gelijk te laten zijn met de eerste kern, die vals was. Dat zou een heel kort, dom cirkeltje zijn, als terug naar af. Neen, we hebben een betere, diepere kern nodig, de droomkern :

opgelegde kern - halve kern - anti kern - droomkern.

Dat is zo'n beetje hoe het ijslijm principe werkt, wat voorkomt in het Jaap en André en de Wakkeloep verhaal van de Tweede Bijbel. De droomkern is een diepte kern, en die zit ook vol vuiligheden en gevaren, en dan moet je even bedenken dat ook de waarheid aan het begin van je leven al tot je kwam, en wat belangrijke fundamenten legde. Daar mag de droomkern heel voorzichtig contact maken met de eerste kern, op een zuiverende, filterende manier, en zo is het cirkeltje van de ijslijm rond.

Hoofdstuk 3. Numeri 3

38Voorts legerden zich vóór de tabernakel aan de oostzijde, vóór de tent der samenkomst aan de kant, waar de zon opgaat, Mozes en Aäron en diens zonen, die de zorg hadden voor het heiligdom namens de Israëlieten; maar de onbevoegde, die naderde, moest ter dood gebracht worden.

Onbevoegde is de buitenaardse vreemde vrouw (zuwr, Hebreeuws). Dood, muwth, is metaforisch, en komt van het Egyptische mwt, wat ook de dood betekent, en ook moeder, en de wachter van de tong, als het teruggaan naar de moeder. Mht(y) is het Noorden, wat symbolisch is voor het verborgene, het sieraad, waartoe de inwijding is. In sommige vormen is de dood, muwth in het Hebreeuws, de dood van het ego door de honger, wat een beeld is van het vasten.

39Al de getelden der Levieten, die Mozes met Aäron naar het bevel des Heren naar hun geslachten telde, allen van het mannelijk geslacht, van één maand oud en daarboven, waren tweeëntwintigduizend.

Twee is in het Hebreeuws het getal van verandering en verschil, van het anders zijn. Alleen zij die niet tot de massa behoren kunnen als de Levieten tot God naderen, alleen zij die anders zijn. "Gij geheel anders ..." Zij die gelijk zijn aan de grote massa's worden nooit door God opgenomen. Twee is het getal van dubbel geschoold zijn, de dubbele intelligentie van de Levieten, waardoor zij anders zijn, als zijnde intelligenter.

40Toen zeide de Here tot Mozes: Tel alle mannelijke eerstgeborenen der Israëlieten van één maand oud en daarboven, en neem het aantal hunner namen op,

Het gaat hier om de afgezonderden (shem) die door God opgenomen worden.

41en gij zult voor Mij de Levieten nemen – Ik ben de Here – in plaats van alle eerstgeborenen onder de Israëlieten, evenals het vee der Levieten in plaats van alle eerstgeborenen onder het vee der Israëlieten.

Dingen worden dus niet materialistisch bekeken. Het gaat niet om de eerstgeborenen, de leidinggevendenden, maar om degenen die met God getrouwd zijn, de Levieten. Dit is een metaforisch huwelijk na de dood van het ego, als de opgenomenen. Na een harde oorlog waarin hun ego stierf, op het strijdveld, werden zij genomen tot de tent, om tabernakeldienst te verrichten.

42Toen telde Mozes, zoals de Here hem geboden had, alle eerstgeborenen onder de Israëlieten.

Ze worden geteld door Mozes, oftewel ingewijd in de verzoenende exegese.

43Alle mannelijke eerstgeborenen, overeenkomstig het aantal namen, van één maand oud en daarboven, bleken bij telling te zijn tweeëntwintigduizend tweehonderd drieënzeventig.

Weer het getal twee. Dit zijn dus de dubbel intelligenten die anders zijn, hen die dubbel gestudeerd hebben. Er is niets wat een dwaas erger haat dan intelligentie. Kennis en studie is de grootste vijand van de dwaas, en hij zal er alles aan doen om de intelligentie in discredit proberen te brengen. Dit doet hij door leugens en spot.

44Toen sprak de Here tot Mozes:

Weer is Mozes een centrale dynamiek, als de verzoenende exegese, als een deel van God's plan, als het middel waardoor de opname plaatsvindt, als de visspeer.

45Neem de Levieten in plaats van alle eerstgeborenen onder de Israëlieten, evenals het vee der Levieten in plaats van hun vee, opdat de Levieten mijn eigendom zijn; Ik ben de Here.

Hier wordt Mozes daadwerkelijk tot actie geroepen. Er wordt niet materieel gekeken, maar geestelijk. Door het huwelijk met God worden de Levieten bezit van God. Dit geeft een extra dimensie aan de verzoening, en geeft diepte aan de intimiteit. We hebben hier met het Mozes principe te maken, dus met de wet, en niet met allerlei aardse romantiek. God is in onszelf als een beveiligingsmechanisme, als kennis, dus het is geen materialistische zweverige liefde. God is een beest. Geen persoon, maar een principe, wat zich wel metaforisch kan personificeren als een moeder of vrouw, als een baarmoeder. Het gaat dus niet om persoons-verheerlijking, maar om het kennen van de principes. Het is het transcendentale bewustzijn, wat zich alleen kan ontwikkelen in de zee van het onbewustzijn. De mens heeft een overdosis aan persoonlijkheid gehad, wat weer gedooft wordt en gedood wordt in het heilige atheïsme, de atheos, die strijdt tegen de valse godsbeelden van stad en staat, dat wat illegaal in de mens werd geïnstalleerd. God is een machine, de transcendentale technologie, waarin persoonlijkheid alleen metaforische waarde heeft. Het gaat om de kennis waaraan het zelf moet afsterven. Het ego heeft alle realiteiten met valse zelden en persoonlijkheden geschapen, die niets anders dan sluiers van illusie zijn. Persoonlijkheden zijn bedrog en brengen onvoorstelbaar leed. Dat wat de mens om zich heen ziet zijn schaduwen en weerspiegelingen van zichzelf, als een natuurverschijnsel van de emanatie waarin de mens zichzelf ontwikkelt, als een vonk van het transcendentale bewustzijn. De strijd tegen de schaduwen moet er zijn, maar nog belangrijker is de studie van hoe dit technologisch in elkaar zit en werkt, anders blijf je water naar de zee dragen, dweilen met de kraan open en vechten tegen spiegelbeelden. Dat kan heel frustrerend zijn. Belangrijker is het de spiegels te leren kennen. De strijd is dus wel metaforisch gezien van groot belang, anders zou je door je eigen schaduwen en weerspiegelingen worden ingenomen. De New Age beweging die dus niet meer strijdt is een groot gevaar. Het heilige communisme doet de vonkjes met elkaar in contact komen, in de verzoenende exegese, en laat de schaduwen zien. Ego spawn, plant zichzelf voort, maakt valse persoonlijkheden, maskers. De mens is een deel van het transcendentale bewustzijn, de manifestatie van zekere principes, totaal geïsoleerd, afgesneden, om het vonkje op te wekken. Zulke vonkjes worden omringd door hun valse zelden, en de andere vonkjes lijken soms onbereikbaar, totdat de mens de sleutel van het heilige communisme vindt, van de context. Er is dus een transcendentale context waar de mens naar op zoek gaat. Deze kennis, deze materie, is niet simpel. Het bestaan is een mysterie. Het gaat dan ook om een sleutel van technologie.

Hoofdstuk 4. De Levitische Transcendente Economie

De meest ziekelijke verdraaiingen van het bewustzijn komen we op aarde tegen, maar het moet, want anders kan het volle bewustzijn niet doorkomen. Zonder deze ketel zou alles sterven. Het bewustzijn doet dit dus zelf om te overleven. Maar de technologie moet gekend worden. Zonder het kennen van de technologie is het een eindeloos en onmenselijk lijden.

46Als losgeld voor de tweehonderd drieënzeventig eerstgeborenen der Israëlieten, die het getal der Levieten te boven gaan,

Dit gaat om de verschuiving van het materiele tot het geestelijke, wat heel economisch is, wat ook metaforisch de prijs inhoudt die de Leviet betaalt.

47zult gij voor ieder per hoofd vijf sikkels nemen, naar de heilige sikkel zult gij het nemen – deze sikkel is twintig gera –

Betelgeuse is vele honderden malen groter dan de zon. Het is de grootste ster van Orion, de kern van Orion, een rode superreus genaamd in de astronomie. De naam is Arabisch, yad al-joeza, de yad van de reus. Yad betekent ook het geslachtsdeel, de fallus, in het Hebreeuws, en is ook een woord voor verbinding, verzoening. We hebben het dus over de verzoening van de context, de reus, het communisme. In deze zin moet ook de reus van het ego, van de eenzijdigheid, verslagen worden, zoals metaforisch in het David en Goliath verhaal. David moest hiervoor een prijs betalen metaforisch gezien van vijf stenen in zijn slinger, als vijf sikkels. In de grondteksten wordt de fallus van Goliath afgehakt, en naar Jeruzalem gebracht, wat een beeld is van Betelgeuse, de fallus van de reus. In Numeri ligt de code van het binnengaan van Betelgeuse West. Tussen Oost en Zuid Betelgeuse ligt de enorme Betelgeuse zee die het Oosten van het Westen scheidt. Aan de westkust lopen dronken reuzen die verslagen moeten worden : Haam, Ometan, Sechachmeé en Papo zijn enkele namen van hun leiders. Dit zijn ook fluisterende zeemonsters die zich in de levers van zielen nestelen en werken tot de longen om de zielen zo over te nemen. Deze demonen-orde aan de westkust van Betelgeuse heet de Uvuur. Aan de kust zwemmen ook vele demonische kwallen van een orde genaamd de Ulucht. Zij nestelen zich in de harten van hun slachtoffers en werken zo naar de hersens toe om hun slachtoffers over te nemen. In een droom streed ik met nog iemand anders op een boot tegen deze kwallen. We hadden daarvoor harpoenen en andere lange afstandswapens, ook allerlei laserpistolen, en geweren. Enkele namen van de kwallen-leiders : Lichtus, Draaf, Hoeka, Seks. Hollé, Traaf, Oleng, Patargou, Menes, Henkt, Helft, Hamus, Hifa, Horeng, Ematzau, Plaaf, Polle, Lifang, Joroof, Torf, Torg, Tongel, Tunnel, Pokotscha, Pokotsla, Hemeef, Hemmef, Morgus, Daaf, Taf, Benges, Bengus, Mogorgel, Mogorgol, Lus, Omeng, Helf, Mierv, Slungel, Boos, Bengt, Bevert, Marangel, Katanjou, Patil, Patille, Patong, Tola, Paturf, Haturu, Vamingo, Vaminges, Meveng, Leef, Schei, Kong, Kon, Kondada, Patirsel, Paterv, Minerva, Manerus, Ming, Zoling, Patoeng, Moeng, Relft, Ameft, Hengst, Hotte.

48en dat geld zult gij aan Aäron en zijn zonen geven als het losgeld voor diegenen onder hen, die het getal der Levieten te boven gaan.

Aaron is een woord voor inwijding, waarvoor een prijs betaald moet worden.

49Toen nam Mozes het losgeld van degenen die het getal van hen, die door de Levieten waren losgekocht, te boven gingen;

Mozes is een woord voor de opname die de verbinding maakt, de verzoening, zoals Mozes de link uitbeeldt tussen Israel en Egypte. Zonder deze basis is er geen inwijding. In die zin horen Mozes en Aaron bij elkaar.

50van de eerstgeborenen der Israëlieten nam hij het geld, duizend driehonderd vijfenzestig sikkels naar de heilige sikkel,

Hier wordt het offer, de prijs, geheiligd.

51en Mozes gaf het losgeld aan Aäron en zijn zonen naar het bevel des Heren, zoals de Here aan

Mozes geboden had.

Mozes en Aaron zijn twee Levitische principes in de geestelijke economie. Mozes is degene die het volk achterliet en de berg opging om tot het verloren deel te komen, zoals Yeshua de 99 schapen achterliet om het verloren schaap te zoeken, als een beeld van de verzoenende exegese in de diepte, het heilige communisme, de transcendente context, wat een groot offer is. Zo komt het Mozes principe van de context in contact met het Aaron principe van de inwijding. Vandaar dat er ook balans moet zijn tussen deze twee principes. Op deze twee principes stond David om de reus Goliath te vellen, met zijn vijf slingerstenen, zijn vijf sikkels. Zo kwam David van de aardse, eenzijdige betekenis tot de hemelse, transcendente betekenis. Het geslachtsdeel werd afgenomen van het ego, zodat het ego zich niet meer kon voortplanten en zou sterven.

Hoofdstuk 5. Numeri 4

1En de Here sprak tot Mozes en Aäron:

God werkt door de dynamiek van heilig communisme (context) en inwijding (transcendentie).

2Neem het aantal op van de Kehatieten onder de Levieten, naar hun geslachten en families,

Dit is de geslachtslijn van Mozes en daarom belangrijk. De Egyptische kat, kt, wortel van Kehat betekent vreemde, buitenaardse, vijanden of tegenstanders, wat de buitenaardse (Orionse) natuur laat zien van de Mozes mythe. Kd, kt, betekent vormen, bouwen, natuur, het ontwikkelen van de natuur, het cirkelen, de slaap. De Kehat geslachtslijn droeg de Orionse slaap-drugs. De kt-wortel betekent ook vagina (vergelijk het Nederlandse schuttingwoord "kut".) Het betekent werk en constructie, en roep (kit, k't). Ktt, kt, betekent ook meisje. De Egyptische wortels van de Kehat geslachtslijn waaruit Mozes voortkwam waren dus vrouwelijk. Zij moesten de mens in een slaap brengen (kd, kdd, kt, slaap, en gth, kht, moe zijn.)

De Kehatieten waren aangesteld over de ark, de tafel, het gerei, dieper in de tabernakel. De Egyptische khe-t wortel betekent leren, literatuur, boeken over de eeuwigheid, oftewel de voleinding. Het is ook een woord voor rijkdom, bezittingen, dingen, het bestaan. Khet was de god(in) van de dingen die bestaan. De Khaitiu, kht, zijn de goden die de vijanden van Ra en Osiris slachten. Khau-t, khai-t, kht, is het altaar en de offertafel, waarover de Kehatieten waren aangesteld. Khata, kht, is de twee helften van de hemel. Ook is het tuingebied, wildernisgebied (khait), en een plaats van bescherming (khatha), wat ook weer terugkomt in de Mozes mythe. Khat-ta is de manifestatie, het schijnen met kronen. Khaut, de opstanding en verschijning van een god of koning, het oprijzen op de troon, de koninklijke sieraden, halskettingen, en kroon-onderdelen (khait). Khat,

inscripties. Het leidt helemaal door tot de slinger, khait (van David). De Khet, kht, waren de treden van de oordeelstroon van Osiris. Khetaa was de grote troon waarop Osiris zat. De Kheti waren de inscripties op de muren. Kha-t, tabernakel.

Qa-t-a, kht, was één van de twaalf godinnen die de poort van de aarde opende voor Ra. Qaut, kht, vijanden, bevuild volk. Quit, kht, medicijn, zaad. Qtt, kht, onderdeel van een strijdwagen. Ra veranderde in deze vorm op zijn tocht (qt, kht). Het komt er op neer in de Egyptologie dat het een schepper god is als het overgaan van de dimensies. Uit deze bron putte de Mozes mythe. Dit gebeurt door het draaien van de dimensies. Het komt van de wortel "draaien en slapen", als een kronkelende slang. Mozes wijst ook weer op de slang in de woestijn, opdat de mensen konden ontkomen aan het kwaad wat hen bedreigde. Mozes wees op de Egyptische wortels. Dit wordt ook wel de sluwe kunst genoemd in de Egyptische wortels, als een beeld van strategische kennis van de onderwereld.

Kait werd de grote moeder van de goden genoemd, één van de vier elementale godinnen. K-t was een algemeen woord voor moeder en vrouwen, de vagina. Het was ook verbonden aan kahit, terreur en ontzag, als een vruchtbaarheids-principe. Het was een beeld van de baarmoeder van het bestaan. Zij reed op haar strijdwagen om er flink doorheen te hakken om het product klaar te krijgen. De baarmoeder maakte veel gebruik van slachtwapens hiervoor. Dit was het Egyptische beeld van de godin, van Kehat. Zij was de oerschepster van alle dingen. Zij stond aan haar ketel. Zij was een geweldenaar die op haar strijdwagen door de lucht reed, zoals Wodan later bij de Germanen. Alles was door haar onderverdeeld in kooien van restrictie, opdat haar schepping tot stand zou komen.

K't is een vreemd volk, een buitenaards volk, waar de bijbel het ook over heeft dat er een vreemd volk zou komen. Het is een deel van de hemel (kht). Het zijn de beelden van Osiris, van de doden, oftewel de herbeleving ervan.

3van dertig jaar oud en daarboven tot vijftig jaar oud, ieder, die dienstplichtig is om werk te verrichten in de tent der samenkomst.

Verrichten is bada in het Aramees, wat het maken van de wet betekent en regeren. In Yirmeyah 5 komen de bada-amazones uit Orion met een arrestatie-bevel in de Aramese grondtekst (vs. 16), de ptih.

4Dit zal de dienst der zonen van de Kehatieten in de tent der samenkomst zijn: de zorg voor de allerheiligste dingen.

In het Aramees gaat het over de aanbidding.

5Bij het opbreken van de legerplaats zullen Aäron en zijn zonen naar binnen gaan en het bedekkend voorhangsel afnemen, en daarmee de ark der getuigenis bedekken;

In het Aramees betekent het binnen gaan het ingewijd worden in de geheimen. In het Aramees wordt het voorhangsel alleen weggenomen door tranen (Syrisch-Aramees).

6daarover zullen zij een bedekking van tachasvel leggen, en daarover een kleed, geheel van blauwpurper, spreiden en de draagstokken aanbrengen.

In het Aramees is deze "bedekking" een metafoor voor het gebed. De draagstokken, bad(a), zijn in het Hebreeuws een metafoor van de afzondering, van het nomadische leven, verbonden aan de Efraïm stam. Dit is dus een Hoseaans vers, want Efraim was een beeld van Gomer, de twistzieke vrouw van Hosea. De ark is een beeld van de vagina, een opening in het Aramees, wat bedekt is met

een kleed van verraad en plundering in het Hebreeuws (begeed). De mens komt alleen door de baarmoeder tot wedergeboorte, en dan zal de mens eerst door verraad heen moeten gaan, zoals Hosea werd verraden.

7 Ook over de tafel der toonbroden zullen zij een blauwpurperen kleed spreiden, en daarop plaatsen de schotels, de lepels, de schalen, de kommen en de plengkannen, terwijl ook het steeds aanwezige brood erop zal blijven liggen:

Tafel is in het Aramees ook de tafel van de geldwisselaar. Elk materiaal heeft een bepaalde waarde aan buitenaardse valuta. Zelfs het menselijk lichaam en alle onderdelen ervan hebben hun eigen waarde in buitenaardse valuta, en alle uitwisselingen en doorvertalingen van valuta projecteert zich op aarde. De buitenaardse valuta is het probleem van deze tijd, want men kent het niet, en men kent de wisselkoersen niet en alle problemen die daarbij ontstaan. Alles is verbonden aan de transcendente robotische economie. Het zijn hypergevoelige, zwaar-technologische buitenaardse automaten, die werken door zeer verfijnde buitenaardse wiskunde. De oneindige kennis is een feit, en de mens moest het onbewustzijn in tot de vergetelheid om de oneindige kennis op te wekken. In het Aramees is de tafel der toonbroden een beeld van de schepping. Het is een beeld van de moederborst. Ook hierover hangt een kleedje van verraad, en men kan hiertoe alleen komen door gebed en door de psalmen. De mens is onderworpen aan de ijzeren wetten van de robotische economie, wat een metafoor is van de strenge voorwaarden die er zijn in het universum. Zouden die strenge voorwaarden er niet zijn, dan zou alles instorten. Grenzen zijn er ter bescherming. In het Hebreeuws is dit de opening van de hemel (nibana, pali), in de wortel van de schotels. De lepels is een Hebreeuwse metafoor voor het neerbuigen, en de kommen zijn een beeld van het leeg zijn, en het brood is een beeld van de dualiteit in de wortel, van het sterven van het ego op het strijdveld. We hebben hier te maken met de bank van buitenaardse wisselkoersen.

8 daarover zullen zij een scharlaken kleed spreiden en dit bedekken met een bedekking van tachasvel, en de draagstokken aanbrengen.

Telkens weer is het spreiden het gebed in het Aramees.

9 Dan zullen zij een blauwpurperen kleed nemen en daarmee de kandelaar voor het licht bedekken met zijn lampen, snuiters, bakjes, en al zijn gerei voor de olie, waarvan men zich daarbij bedient,

In het Aramees wordt er hier gesproken over een huwelijk.

10 en zij zullen hem met al zijn gerei plaatsen op een bedekking van tachasvel en op een draagbaar zetten.

Dit gaat in het Hebreeuws over een verkoop, nathan, een uitwisseling. Het wordt tot een plaats van schudden geleid, wat een beeld is van de vreze des Heren.

11 Over het gouden altaar zullen zij een blauwpurperen kleed spreiden en dit bedekken met een bedekking van tachasvel en de draagstokken aanbrengen.

Goud is in het Hebreeuws een metafoor van de pracht van de hemel. Het altaar is een metafoor van het heilige oordeel.

12 Dan zullen zij al het dienstgerei nemen, waarmee zij in het heilige dienst doen en dat op een blauwpurperen kleed plaatsen en het bedekken met een bedekking van tachasvel en op een draagbaar plaatsen.

Dit gaat over huwelijk, aanbidding en intimiteit in het Aramees. Dit is dus metaforisch voor de relatie tussen de mens en de moeder God. In boek 32 van de Koran, genaamd de Aanbidding, wordt het duidelijk in vers 30, het laatste vers, dat de aanbidding ook afzondering inhoudt van hen die ongehoorzaam zijn tot God (de oneindige kennis), en dan moet men wachten, want zij die ongehoorzaam zijn tot de heilige kennis wachten ook.

In de grondteksten van Numeri is de mens die met God getrouwd is, de Leviet, ook een krijgsgevangene, want het ego moet krijgsgevangen genomen worden. Dit principe blijft terugkomen in de bijbel. Amos is het boek van het heilige krijgsgevangenschap. Maar gebondenheid is een metafoor van verbondenheid.

Hoofdstuk 6. De Rusland Code

Het heilige atheïsme rekent af met het valse zelf, zodat het valse zelf geen god kan worden. Het heilige atheïsme steekt diep om deze valse egoïstische en trotse zelden uit te doven. Het heilige atheïsme is een machine, komende vanuit de dieptes van Betelgeuse. Het komt om het heilige communisme te installeren, de context. In het dogmatische, orthodoxe atheïsme zit het ego op de troon, maar in het heilige atheïsme wat ook het valse zelf aanpakt sterft het ego. Het orthodoxe, rigide atheïsme is materialistisch en farizeïstisch, als het christendom in een ander jasje. Zoveel valse goden en valse zelden worden er aanbeden in de lagere aardse gewesten, terwijl de machine van het heilige atheïsme diep doordringt in het hart om de mens daartegen te beveiligen. Als een scorpioen steekt het daar alle valse ballonnen van het ego die willen opkomen. Als de machine iets gevonden heeft wat er niet hoort, dan laat de machine het ook niet meer los, en blijft steken totdat het dood is. Deze machine is altijd nomadisch en gaat niet tot zelfverheerlijking over. Het komt tot de anti-god, maar mag ook hier niet blijven steken, en komt zo tot de diepte van de droom. Hier wordt de oorspronkelijke god en het oorspronkelijke zelf in gezuiverd. Hier wordt alles doorvertaald. In de droomdiepte kun je alles loslaten, totdat er een nieuwe schepping komt, als een zwevend lucht-eiland, waaruit ook puur water stroomt.

Het raadsel van Rusland woedt over de massa's, klaar om te ontwaken. Het ziet alle geldgoden die ook moeten sterven. Ook het medicijn moet sterven, want het was gif, en werd toegediend door bloedgeld, en zo ook het marktrecht wat je als appels op de markt kan kopen. Je betaalt veel voor zulke pistolen, maar het heilige atheïsme laat het allemaal ten onder gaan in het heilige communisme, de context.

Er wordt dan een geldstuk op tafel gelegd, en iedereen kijkt ernaar en vraagt zich af wat het eigenlijk is. Het houdt de mens in dromen en illusies, die worden tot een grote nachtmerrie, stap

voor stap, en wie kan de machine stoppen ? Het is gegroeid als een ziekte, een virus. Het heeft alles besmet. Iedereen draagt het virus, als na een nucleaire oorlog. Het werd als een spuitje in de ogen van de mens gespoten.

Wat is het heilige atheïsme ? Het ontstaat waar alles sterft, als de oorzaak van de dood van het ego. Het is een scheppings-principe. Het ontstaat in de diepte waar je alles loslaat, alle goden, alle idolen, alle stokpaardjes. Het is een droom binnen een droom, als een tunnel, zwaar robotisch. Het onrobotische, het ongetemde, moest sterven, want ongedisciplineerdheid is een error in de machine. Van het programma mag niet afgeweken worden, want dat kan op een oorlog uitlopen, of een fatale technische fout. Het heilige atheïsme is de basis laag. In het niets is alles te vinden.

Sommige mensen zijn bang om te springen in die afgrond. Ze houden zich nog aan alles wanhopig vast, terwijl ze weten dat het een illusie is, dat ze dieper moeten.

Wat is de Rusland code ? Het is de code van alles of niets, en van niets (atheïsme) en alles (communisme). De brug hiertussen is het halve, want je komt nooit daadwerkelijk van alles los. Je zit namelijk in een kooi. Daarom moet je eerst leren halveren. Niet teveel, niet te weinig. Je laat zoveel dingen los, maar je wordt ook weer gegrepen, juist ook als je los gaat laten. Dan ga je bevriezen in het heilige ijs. Dan krijg je nieuw zicht, het ijszicht. Zo wordt de mens een heilige robot die veilig door de mijnenvelden kan komen.

Alleen vanuit het niets (atheïsme) en het alles (communisme) kan de mens geprogrammeerd worden.

De mens gelooft in het zelf, in zijn eigen kortzichtigheid, in waar hij is vastgelopen. Het heilige atheïsme maakt daar korte metten mee. Het is een verlichting, van ijs. Het is het ijsbewustzijn, het ijszicht. Hierin komt men tot grotere communistische cirkels, als in een lift. Er is geen chaos meer. Alles krijgt zijn plaats. Het monopolisme en het kapitalisme van het ego moet sterven, en dat kan alleen in het ijs van het heilige atheïsme. Waar communistische cirkels te nauw worden, te klein, daar doodt het atheïsme. De cirkels moeten opengescheurd worden. Zoals de Vur stelt is dat een principe van de wildernis. Het progressieve communistische atheïsme is een wilde of een wilde stam.

Het gaat dus om het ultra-atheïsme en het ultra-communisme die een ultra-robot scheppen die dus alle lagere aardse robotische programma's van zich af kan schudden. Ultra is een technisch woord voor diepte en transcendentie. Juist door het ultra-robotische kom je vrij, kom je tot de caleidoscopische werkelijkheid, die eerst van je werd afgehouden door het valse robotische.

U.C.A. (ultra-communistisch atheïsme) ligt verborgen in het hart van Rusland, in Betelgeuse. Zo komt de mens tot Noord-Betelgeuse.

U.C.A. is de definitie van het ultra-robotisme.

Het overmoedige theïsme heeft alles rondom ons geschapen, terwijl het geduldige atheïsme het tegengestelde is, en de diepere en ware realiteit schept of openbaart. Dit is de uca-gnosis. Het is dus niet iets stads, maar juist van de wildernis, iets indiaans, van de natuurvolkeren. De Vur is hierin de schakel, de brug, als het principe van het halve. Zo kan je ook leren omgaan met het halve. Denk aan de oude Russische vlag met de sikkel erin, als een beeld van het halve, de halve maan. Vele landen hebben de halve maan en de ster in hun vlag, terwijl de Russische vlag dit een sikkel is met een ster, heenwijzende naar de oogst. De halve maan was vroeger verbonden aan de godin van de jacht en de godin van de vruchtbaarheid. Het halve betekent namelijk open zijn, het loslaten, opdat er diepere dingen kunnen komen, symbolisch als de jacht. Als de maan zich opent is dat een teken

van bloed, want het ego sterft zo.

De mens is koopwaar geworden in de industrie van recht en medicijnen, en in het geestelijke. Het zijn zielenhandels. Het ultra-communisme dooft zulke handels uit.

Het buitenaardse uca beest is altijd op jacht. Als hij het woord 'familie' hoort dan gaan zijn oren zich spitsen, en dan begint hij te grommen, en zijn ogen beginnen te rollen, want de familie is één van de grootste afgoden van dit tijdperk, en een gezworen vijand van het uca beest. Ook de familie godjes worden gemaakt in bovenstaande industrieën. De uca machine is daarom in een grote oorlog, die alleen voleindigd kan worden in ijs. Het ego, de familie afgod, en de geld afgod houden de mens aan de drugs, wat alleen de uca machine kan doven in het grote komende ragnarok, de openbaring van de ijsgnosis. Als een trekpop is de mens in elkaar gezet. Dit moet eerst allemaal losgetrokken worden. De natuur komt hierin de mens tegemoet, en de woeste machines van de natuur. Alles is er al, maar het moet nog geopenbaard worden.

Hoofdstuk 7. De Rand van het Heelal

De Rusland machine onderbreekt, onderschept, en schept een fragmentarische, surreële realiteit, opdat de valse goden van familie, het zelf, en van geld, zich niet kunnen inhaken in de ziel van een mens. De Rusland machine is een trillende werkelijkheid, die nergens vastgroeit, maar altijd weer verandert.

Wat is de leegte dan ? Is het lucht ? Nee, want lucht is niet absolute leegte. Leegte is stroom. Het heeft een bepaalde elektrische waarde, en hoe dieper je gaat hoe meer je onder stroom wordt gezet, waardoor je ook beter dingen kunt loslaten maar op hetzelfde moment trek je hierdoor weer dingen aan, wat door ingewikkelde electro-magnetische wetten gebeurt. Het is dus niet zo dat je dan een leeghoofd gaat worden, of een soort van zwevend ziertje die niets meer doet. Integendeel. Er gaat alleen een grote verschuiving komen in het plan. Wel moet er dus totaal met het ego afgerekend worden, en daarvoor moet een bepaalde mate van stroom opgewekt worden door het lichaam zelf, wat dus in de diepere leegte kan gebeuren, dat het lichaam zich daar gaat opladen. Het lichaam komt dus onder een andere electriciteit terecht, een hogere stroom, en kan zo het ego een schok geven, en het er zo uitschudden, door electrocutie. Als dat is gebeurt kan de stroom zich nog meer verhogen, dus er komen steeds wijdere bollen om de mens heen, die steeds meer terrein wint, en die bollen worden ook van een steeds hogere stroomwaarde. Deze stroom brengt naast een nieuwe multi-dimensionaliteit (MD) ook een nieuwe 3D, met een nieuw programma.

De stroomwaarde is dus de beveiliging, niet de aardse kracht en macht, en ook geen aardse redeneerkunsten. Het christendom is niets anders dan vastgeroest atheïsme, vastgelopen atheïsme, het witte atheïsme, een terroristische cultus. Het is gebouwd op geweld en slavernij, waarin het ego gediend moet worden die zich als god voordoeft. Puur atheïsme dus die het lagere aardse zelf verheerlijkt. In Noord-Betelgeuse speelt deze strijd zich af. Het is een vlakte van woestijnen en ijswoestijnen. In de dieptes van die woestijnen heeft het witte atheïsme, een orthodox, farizeïstisch

atheïsme, wat zich op aarde projecteert als het christendom, zijn industrieën gevestigd.

Om hiermee af te rekenen door de leegte gaat het dus niet om aardse electriciteit, maar natuur-electriciteit, bliksem.

Als de nodige items van Orion en de Orion-kern, Betelgeuse, zijn gevonden, en de nodige installaties zijn gedaan, dan mag en kan de mens verder in de natuur van het heelal opstijgen. De basis hiervoor ligt in Betelgeuse Noord, als de mens heen is gekomen langs de valstrikken van het witte atheïsme, het christendom, en de medische valstrikken van het rood-zwarte atheïsme, die ook nog een oranje-witte tak heeft van de psychiatrie, en een oranje tak van de tandarts-industrie en familie-afgoderij, wat dus ook vals atheïsme is. De familie wordt zo boven de gnosis geplaatst. Hier is al veel over geschreven.

Nu, als men dan tot de uca centra komt in Betelgeuse-Noord, dan komt men in het Nibana (nirvana), en dan is daar een enorme celestial stairways, hemelse trap, om verder in het universum te gaan, maar wat gebeurt er eigenlijk als je steeds dieper in het heelal doordringt? Loopt dat altijd maar door eindeloos, of is daar ergens een muur? En als er dan een muur is, wat is daar dan weer achter? Natuurlijk is er heel veel ruimte, en dat blijft maar doorgaan, totdat ergens de materie anders is en alles overgaat in de geestelijke wereld. Het is dus een beetje als een soort van black hole, waarin dimensies in elkaar overlopen. Ruimte raakt daar uitgeput en vloeit over in iets anders, als een soort spiegel die alles terugkaatst, en als je dan door die spiegel gaat dan kom je in een andere dimensie, waar ook een Nibana is. Dit is dus de heelal rand. Orion en dus ook Betelgeuse is dus een belangrijke poort tot het paradijs.

Toen Adam van de vrucht had genomen zou zijn ego sterven. Er was geen weg terug meer. Hij was in de heilige onontkoombaarheid gekomen, de vijfde wet van Calvijn, van de volharding van de heiligen. Hij werd toen in principe op een boottocht meegenomen de natuur in, waar het eeuwig evangelie ook over gaat. Hij had een ontmoeting met moeder aarde. Dan zijn er een hele reeks van andere mythes in het boek Genesis die in principe allemaal over de ontwikkeling van Adam gaan, van het mensenras. In het boek Exodus doet het volk een tweede poging om te ontsnappen, maar de lasten worden alleen maar verzwaard, verdubbeld. Toch kan het volk later onder leiding van Mozes en Aaron ogenschijnlijk ontsnappen, maar ze komen alleen maar dieper in de moeder aarde, in de wildernis, in de diepte van de baarmoeder, en hun honger is verdubbeld, en ze verlangen terug naar waar ze eerst waren. Ze beginnen enorm te klagen, maar krijgen op dit punt de wet voorgelezen, wat helemaal doorloopt tot het boek Deuteronomium, oftewel de tweede wet, waarin de wet is verdubbeld. Het is het pad van het kruis in het O.T. Allemaal verhalen, maar zo herkenbaar voor een mens. Het loopt allemaal door tot de klaagliederen van David en Jeremia. Het drijft de mens tot de rand van het heelal waar dimensies in elkaar overvloeien. Hier overweldigt de zee van de exotische verscheidenheid de mens, en neemt de mens mee. Alle bijbelboeken van het O.T. zijn belangrijke installaties in de mens. In het boek Deuteronomium is de mens aan de rand van het beloofde land gekomen, wat ook een beeld is van de rand van het heelal waardoor de mens tot de andere dimensie gaat. Numeri, bemidbar, wat de wildernis betekent, gaat om de lange tocht van de Israëlieten door de wildernis, door de woestijn. Zonder deze tocht zou men nooit tot de rand zijn gekomen. De mens had in Exodus de wet al gehad, en die werd nog even verzwaard en verdubbeld in Deuteronomium. Er was geen weg terug voor Adam. Hij zou alleen maar dieper in de baarmoeder, in de moeder aarde, getrokken worden, opdat zijn ego daadwerkelijk uitgeblust zou worden. Dat is het doel van de Nibana: het uitblussen van de vlam van het ego. De heilige onontkoombaarheid die werkt door de heilige restrictie is dus een beeld of metafoor van de volharding, van geduld. Als we een relatie zijn aangegaan met de heilige volharding en het heilige geduld, dan zal het ons beschermen en ons niet laten gaan. Hoe komt de heilige volharding en het heilige geduld in ons leven? Dit gebeurt door de heilige dankbaarheid, en dat begint al met hele kleine dingen. Door dankbaarheid bouwen we volharding en geduld in ons leven. Tel uw

zegeningen.

Het is dus belangrijk om een ontmoeting te hebben met volharding en geduld, als met een moeder of vrouw, waardoor we wedergeboren kunnen worden en opgevoed. Deze ontmoeting mag ook een gebed zijn, een honger, iets om naar uit te zien. Dankbaarheid is dus het pad hiertoe, en ongeduld moet uitgeblust worden, en zo ook het valse geduld en valse volharding, de verharding van het ego. De heilige volharding en geduld ontstaan niet zomaar. De mens moet terug naar de moederborst van de volharding om van haar melk te drinken. Dit eist nederigheid. Volharding gebeurt niet in onze kracht, want het vlees staat altijd op de loer. Neen. Het gebeurt alleen in onze verbrokenheid, als in een natuurproces. Eerst moet de mens weer kind worden. Hoog staan lopen pronken met de borst opgeblazen vooruit brengt geen heilige volharding voort, maar is verharding, en dan wel de valse soort van verharding. Zo komt de mens in illusies terecht. Ware volharding vereist verbrokenheid en nederigheid, waarin de mens aan het ego kan sterven om zo wedergeboren te worden. Deze volharding brengt de heilige onontkoombaarheid voort, wat een beveiligings-systeem is, want wat zou er gebeuren als we zouden kunnen ontkomen en er een verkeerde stap wordt gemaakt? Dan is alles verloren. In een fractie van een seconde zou dan alles wat we hebben opgebouwd instorten, en dan is de ramp niet te overzien.

Volharding is dus niet dat je je keihard voelt en supersterk, maar het is een natuurlijk proces van zaaien, sterven en oogsten. Dat kan niet nagebootst worden door vleeselijke kracht. Het is het wonder van de heilige stroom die ontstaat in de leegte. De mens mag rusten in het geduld, en rusten in de volharding, door verbinding. Volharding betekent niet sjoemelen, niet afrafelen, maar de lijdensbeker tot de bodem leegdrinken. Eva was een beeld van Adam's volharding. Zij was altijd bij hem, en zij riep hem en leidde hem. Het leidde hem tot de rand van het heelal waardoor hij in de andere dimensie kwam. Alleen in de volharding kan het ego volledig uitgeblust worden. De volharding is een heilig lied als een heilig ritueel. Adam raakte in een trance door de heilige volharding. Hij zag alles met andere ogen. Hij zag diepere betekenissen. De volharding is een vereeuwigende factor, maar verafschuwd in de lagere aardse gewesten, verafschuwd door het materialisme.

Heilige volharding is niet zomaar vanuit jezelf op te wekken, vanuit je vlees. Neen. Het is een technologie, het is gnosis. De mens moet deze techniek leren kennen op school, in een relatie met de heilige volharding. Het vereist diepe intimiteit met de heilige volharding. Het is niet even iets wat van een leien dakje gedaan kan worden op z'n jan boeren fluitjes. Het is een kunst, een inwijding.

Hoofdstuk 8. Het Zendelingenschap

Het materiele Orion heeft meer met het lagere Orion te maken, maar het gaat om de geestelijke wereld erachter, erin, en dan is het meer een gebied. Eerst is er het pad tot centraal Orion, tot de man met het schiphoofd, dan naar het Oosten om heel diep te gaan daar in het Orionse Afrika om

sleutels te vinden die dan weer toegepast moesten worden op West Orion, wat dan helemaal via het West Orionse stedengebied doorloopt tot het Orionse India, dan de grote oceaan over door het Èrk gebied, tot diep in de wildernis, waar het uiteindelijk leidt tot grote afgronden of tunnels naar beneden tot een ondergronds paradijselijk gebied, wat tot sleutels leidt tot de kern van Orion, Betelgeuse.

Er zijn dus een aantal verdiepingen in het Orion verhaal, wat eerst door het gehele planetengebied gaat om het uit te sorteren. Het hogere Orion is besproken in een soort strook, dus niet als een hele grote planeet, maar als een natuurverschijnsel, Orion als een natuurverschijnsel, als een soort mist of waas, wat zich dus meer en meer verdiept. Het is dus een bepaalde energie, wat dus gewoon als een stuk gebied of een strook ergens hangt en vibreert in Orion en als Orion. Dat wordt dus meer dan afgesloten en afgebakend door afgronden, waterval gebieden, en zeegebied wat zomaar ergens ophoudt, dus meer zoiets als "Orion is plat". Je zou dus theoretisch gezien ook weer van Orion kunnen afvallen als je met je schip te dicht bij die randen komt en je weet niet wat je moet doen, en dingen gaan echt verkeerd.

Dat het om Orion gaat als belangrijke basis heeft te maken met leegte-energieën, de ruimte, en dus ook weer de diepte. Met andere gebieden heb je teveel en te snel te maken met allerlei verdichtingen (als in overmoed) dus dan reikt het gewoon niet tot een bepaalde hoogte wat je nodig hebt om verder te komen, dus op een bepaalde moment stopt ook alle groei. Het is een beetje het probleem met mensen van de gnosis van : "Waarom ben ik op deze wereld, omdat ik vanuit het hart van die Orion-leegte kom, en altijd ontzettend diep "doordenk" met alles en alle gevolgen kan zien van bepaalde acties en van al die verdichtingen, waar ik me ontzettend aan irriteer telkens, zo van : Moet ik de enige zijn die dit dan allemaal moet zien ? Ik wordt dag en nacht onderwezen, en dan irriteert het me als ze in de kerk eens één keer in de zoveel tijd een visioen of een droom hebben, en wat dan gewoon is om de westerse bijbel te bevestigen ofzo, dus het groeit niet, het verdiept niet, maar komt altijd weer uit op dezelfde dogma's, waar wij niet vrolijk van worden. Wat is het leven dan saai, en dan moet ik ook nog eens zien waar dat allemaal op uitloopt. Daar kan ik dan wel weer creatief mee omgaan, en dat dan ook weer verdiepen, maar het speelt soms wel."

Ergens in de diepste leegte dus, wat Orion representeert, waar de lucht (gas, stroom) dus zo dun wordt dat alles knapt, daar ontstaat een ultra-dimensionale realiteit (dieper dan de gewone multi-dimensionale realiteit). Dan ga je dus ook door een soort van vergetelheid-ervaring of nirvana. Dat is wat Orion is, het technische samenspel tussen vergeten en weten, het diepste komt ook weer het hoogste en dringt dan ook weer verder binnen tot de kern. Vandaar dus dat Orion en de aarde in elkaar verwoven zijn. Orion is dus een belangrijk spijsverteringskanaal in de mens, en zo ook Betelgeuse, de kern van Orion, als de poort tot het paradijs, want dan moet de mens na het ontvangen van de nodige energie-organen komen tot de rand van het heelal.

De rand van het heelal is een cirkel, als een waterval gebied, en rondom die cirkel liggen allemaal parallelle realiteiten die ook door dimensionale randen zijn afgezonderd, als een web van black hole lijnen, die onder zware stroom staan. De rand van het heelal is dus ook de kern of kern energie van het heelal waarin de mens binnen behoort te gaan, in de cirkel van het nibana.

Volharding is gebouwd op dankbaarheid, wat nodig is om de kern van het heelal binnen te gaan. Volharding is de vijfde wet van het calvinisme, als de heilige onontkooombaarheid, en de heilige onweerstaanbaarheid is de vierde wet van het calvinisme, wat niet zomaar buiten de wil van de mens op de mens afkomt. De mens moet namelijk zelf de heilige onweerstaanbaarheid worden. Het is een kwaliteit van de mens, wat gewoon een metaforische vertaling is van de dankbaarheid. Dankbaarheid is een belangrijke bescherming tegen materialisme en altijd maar meer willen. Dankbaarheid kijkt in de diepte. Dankbaarheid is een zintuig, als de basis voor volharding, wat ook een zintuig is. Het zijn de vierde en vijfde pilaar van het transcendent calvinisme. Het is van

belang dat de mens tot de vierde pilaar komt, en een relatie aangaat met de heilige dankbaarheid. Dankbaarheid is het doorzien van het kruis, het aanvaarden van het kruis, voor hogere doeleinden. Soms kan de mens het kruis niet doorzien, en dan is er volharding nodig. Zo is er een wisselwerking tussen volharding en dankbaarheid. Soms ziet een mens de weg niet, is de mens diep in de golven, en doet het kruis alleen maar pijn, slaat het doof en blind, maar dan is daar de heilige volharding. De mens is als een gebodene tussen de vierde en de vijfde pilaar van het transcendentale calvinisme, net zoals Simson. Hij "brak" deze pilaren om de vijand, zowel het individuele ego als het collectieve ego, uit te blussen, opdat hij het Nibana zou ingaan. Hij stond blind tussen de pilaren, en begreep het niet. Hij was in grote verwarring, en hij moest de pilaren "breken", oftewel decoderen. Hij moest de puzzel oplossen.

Het volk Israël leefde in "ballingschap", en moest dit verdiepen door de honger-ervaring, de leegte-ervaring, in de wildernis, bemidbar (Numeri). Dit is de eerste pilaar van het transcendentale calvinisme. In de tweede wet wordt men dan gegrepen door de uitverkiezing, als door een natuurverschijnsel, wat gebeurt in de diepte van de honger-put, het heilige atheïsme. Communisme, het gegrepen worden door de context, wordt namelijk opgewekt door de wet van contrasten, dat als je diep genoeg in de ene pool gaat, dan wordt vanzelf de tegengestelde pool opgewekt. Dieper in het niets kom je ook weer tot iets. Absolute leegte is daarom ook onmogelijk, en mag ook geen doel op zich zijn. Dat zou zelfvernietigend zijn, dan wordt je gewoon totaal uitgeblust totdat je niet eens meer bestaat. Wel moet de mens dus door de vergetelheid heen om af te sterven aan het ego. De mens mag niet in de leegte blijven hangen, maar moet alsmaar leger worden totdat het doel is bereikt : het robotisme, de hogere hemelse drive. Dit is een orgaan, een zintuig.

Hierin sterft het ego, in de grote afscheiding, in de derde wet van het calvinisme, als het spijsverteringskanaal.

Adam zat in de boot met Eva, een beeld van zijn volharding, en dit verhaal werkt zich verder uit in het verhaal van Abraham en Suri (Sara). Abraham is een andere vorm van Adam, en hij moet de dankbaarheid leren door zijn twistzieke, spottende vrouw, Suri (Sara). Suri is een beeld van Abraham's dankbaarheid, die haarzelf niet makkelijk prijsgeeft. Abraham herkent haar eerst niet als zodanig. De dankbaarheid is geen katje om zonder handschoenen aan te pakken. Het is geen gezellige en romantische sinterklaas, maar een woeste oorlogsvoerder. De dankbaarheid neemt steden in. De dankbaarheid twist en spot totdat de stad is opengebroken en ingenomen. De dankbaarheid is een strenge discipline die samenwerkt met volharding. Het is geen gevoel maar een principe. Dankbaarheid is als ijs. Het is geen dweper, maar het twist en spot om zich in de mens te installeren, omdat de mens zonder de dankbaarheid niet kan leven. Zonder de dankbaarheid sterft de mens. Het is dus een levensreddende ingreep. Suri (Sara) is een beeld van de dankbaarheid van Abraham. Die dankbaarheid moest hij eerst leren kennen en er een relatie mee aangaan, ondanks dat het moeilijk was, want de dankbaarheid is niet makkelijk en de prijs is hoog.

De dankbaarheid is dus zeer zeker geen allemans-vriend, en in principe is de dankbaarheid de heilige ondankbaarheid naar het materialisme toe. De dankbaarheid mag dus niet de heilige strijd uitdoven, maar verdiept deze strijd. De heilige dankbaarheid is niet makkelijk geamuseerd of snel afgeleid. De heilige dankbaarheid heeft de lat zeer hoog gelegd. Dit loopt allemaal uit op de Hoseaanse mythologie, de "scheiding" tussen Hosea en Gomer, als de derde wet van het calvinisme, wat een beeld is van de ongelijkvormigheid, de waakzaamheid en het "critisch denken". Hosea is in die zin ook een vorm van Adam en Gomer is een beeld van zijn ongelijkvormigheid. Zodra je gelijkvormig wordt is alles verloren. Vandaar dat het Hoseaanse mysterie van levensbelang is. Al het gelijkvormige zal ten onder gaan. De tweede wet van de uitverkiezing is dan de vraag : Ben je bereid alles wat je hebt los te laten om dat te zoeken wat verloren is ? Dat is de wet van het communisme, van de context. Als er één klein stukje ontbreekt, en je wil er niet alles voor doen om dat kleine stukje te vinden, dan is er geen sprake van een context meer, en zal alles in stukjes vallen,

dus heb je aan het einde helemaal niets, en zul je ook zelf in het niets oplossen. De eerste wet van het calvinisme, de honger, is de progressiviteit, de openheid. Het tegengestelde is het conservativisme, de behoudendheid, het traditionalisme. Zij hebben geen honger. Zij zijn gestopt en hebben hun markt gebouwd waarvan ze leven. Zij hebben alles al in kannen en kruiken : "Oh, dit is dit, en dat is dat. Alles voormekaar, hoor." Ze zijn xenofobisch, d.w.z. angst voor het vreemde. Ze hebben smetvrees. Het zijn boeren die alles doden wat ongelijkvormig is aan hen. Daarvoor hebben ze hun gifspuit altijd bij de hand.

Het transcendentale calvinisme :

- I - de progressiviteit
- II - het zendelingenschap (communisme, context)
- III - de ongelijkvormigheid
- IV - de dankbaarheid
- V - de volharding

Hoofdstuk 9. Het medische calvinisme versus het nibaanse calvinisme

Dentistry, oftewel de tandklungelarij genaamd de tandheerskunde, is een valse religie, een criminele organisatie en een medische dictatuur van dwang-implantatie. Velen hebben dit niet door omdat ze ogenschijnlijk geen last hebben van wat voor troep er in hun bot is gespoten, maar het zijn stille, langzame moordenaars waarmee je heel oud kunt worden, zoals je ook heel oud kunt worden als je hiv-positief bent, maar het zal allerlei functies van je wegnemen. Een heleboel mensen sterven een voortijdige dood door deze criminele organisatie. Het is de eerste wet van het calvinisme, want zij bepalen over je leven. Een heleboel mensen beginnen dit pas te merken als ze van de rommel afwillen en merken dat het systeem niet meegeeft. Je bent niet van jezelf. Je mond is ook niet van jezelf, maar van hen, en zij bepalen wat er in en uitgaat. En je bent er ook nog eens een hoop geld aan kwijt. Het is een medisch calvinisme, zoals er ook een christelijk calvinisme is, en het heeft de wereld ingenomen. Ook heeft het de bijbel ingenomen. Vandaar dat het calvinisme ingenomen dient te worden, en dat kan alleen door het nibaanse calvinisme. Alles moet een kwartslag draaien. De mens is allang niet meer van zichzelf door dit systeem. Amalgaam bevat 50 procent kwik, één van de giftigste stoffen op aarde, wat niet eens in de vuilnisbak gegooid mag worden, maar wat wel in je mond geplaatst mag worden. Allerelei belangrijke functies van de mens worden afgesneden, doorgesneden, zodat de mens een zombie-slaaf is van de medisch-politieke poppen-machine. Velen kunnen het niet meer navertellen omdat ze dood of in een coma liggen door het dwangstelsel. Ook na de dood gaan dit soort spelletjes door, en de shamanisten en demonologen zijn de enigen die kunnen helpen. Alleen de gnosis kan door dit mijnenveld van illusies heenleiden.

Vroeger werd het trekken van een kies nog als een rite of passage beschouwd, als een ritueel van volwassenheid, maar nu wordt de kies aanbeden, omdat het voor de tandarts een goudmijn is. Nu wordt de kies opgepofd met luxe artikelen, gedwongen plastische chirurgie, om de mens tot een robot van de stad te maken. Je bent geen mens in hun ogen. Je kiezen worden gewoon opgebakken, en zo je hele zenuwstelsel en je ziel. Je wordt gegrild voor de kannibalen-koning. Het calvinisme is puur kannibalisme.

Exodus 32 (Aramees)

31 Toen keerde Mozes tot de Here terug en zeide: Ach, dit volk heeft een grote zonde begaan, want zij hebben zichzelf goden van geld gemaakt.

Dit is wat het gouden kalf in de Aramese grondtekst betekent : de god van geld, dahba, het wortelwoord van het Hebreeuwse dabar, het Woord, als Deborah die op zoek is naar haar Barak. Deborah betekent de bij, wat ook boek 16 is in de Koran, die daar beweert dat er geen God is buiten hem, en dat een ieder hem moet dienen, om zo macht te krijgen over het vee, de dag en de nacht, de zon en de maan, en de zee en alles wat erin is, voor vlees en sieraden. Het religieuze Woord is een politiek apparaat, een zielenmarkt met een heel kastensysteem. Het is een industrie van de dood. Ook neemt het de kennis weg van mensen, om mensen dom en ondergeschikt te houden. Het medische en het religieuze mag geen markt zijn. Daarom moet het heilige communisme komen, het zendelingenschap. De buitenaardse amazones van Orion, Betelgeuse en de rand van het heelal zullen tot de aarde naderen als zendingen van de nibaanse gnosis. Zij brengen het demonologische Woord, in een grote oorlog. Zij sparen het ego van de onwetendheid, van de onverschilligheid, niet. Zij komen als het nibaanse calvinisme, een groot buitenaards communistisch systeem, atheïstisch tot de goden van deze tijd en van de aarde. Zij hebben hun eigen godinnen die de aarde nog niet kent. In de tweede bijbel is dit systeem openbaar gemaakt. Het is een buitenaards, nibaans systeem.

In de Koran is dan ook tegelijkertijd het medicijn voor dit gif, want boek 2, het Rund, gaat over het gouden kalf :

:86 - Dit zijn hen die het leven van deze aarde kopen in plaats van het hiernamaals, dus zal hun straf niet worden verlicht, en zullen zij niet geholpen worden.

De medische calvinist en farizeeër is als een bij die van mens tot mens gaat om alle honing uit die mens weg te nemen, om dit vervolgens te verkopen. De medische calvinist gebruikt mensen als vee, en dit doet ook de psychiatrie. De psychiatrie en de tandheerskunde werken met elkaar samen. Ze houden elkaar veelal de hand boven het hoofd. Ze verdienen aan elkaar. Ze wisselen zielen uit.

Mozes klom tot God op om vergeving te vragen voor zijn volk, zoals ook Jezus aan het kruis om vergeving vroeg voor hen die hem daar hadden gehangen. Maar God sprak :

33 Maar de Here zeide tot Mozes: Wie tegen Mij gezondigd heeft, zal Ik uit mijn boek delgen.

34 Maar ga nu heen, leid het volk naar de plaats waarvan Ik u gesproken heb; zie, mijn engel zal voor u uit gaan, maar ten dage van mijn bezoeking zal Ik aan hen hun zonde bezoeken.

35 Zo sloeg de Here het volk, omdat dit het kalf gemaakt had, dat Aäron vervaardigd had.

Tandartsen en psychiaters willen hebben, hebben en nog eens hebben. Altijd willen ze geld van je, en zorg dragen ? Ho maar. Ze werken met elkaar samen om je erin te krijgen, en dan laten ze je er niet meer uit. Het zijn criminele organisaties, en de tandarts nog wel tien keer erger. Het zijn valse religies van geld. Ze willen de nibaanse leegte niet in. Dus in die zin verafschuwen ze de heilige eeuwige sabbath. Ze willen grijpen en bezitten, en op een dag zullen ze wakker worden achter hun grote, lange eettafel waar ze in slaap waren gevallen door het vele eten van vlees en delicatessen. Ze zullen alles uitkotsen. Let er op.

Exodus 31

12 De Here zeide tot Mozes: 13 Gij dan, spreek tot de Israëlieten: maar mijn sabbatten moet gij onderhouden, want dat is een teken tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht, zodat gij weet, dat Ik

de Here ben, die u heilig. 14Gij zult de sabbat onderhouden, want deze is iets heiligs voor u; wie hem ontheiligt, zal zeker (voortijdig) ter dood (honger) gebracht worden, want ieder die daarop werk verricht, zal uitgeroeid worden uit het midden van zijn volksgenoten.

Sabbath komt van de Egyptische wortel 'sab' (zab), een woord voor jakhals, spot. Spot is een illusie. Ben je ongelijkvormig, als in de derde wet van het calvinisme, heb je jezelf afgezonderd, en voel je je bespot door anderen omdat je niet met hen mee wil doen, dan komt dat doordat je de leegte bent ingegaan en alles wat je doet en zegt vormt een echo en een weerspiegeling die naar je terugroept, als je eigen schaduw, maar dan net iets anders. De mens moet dit spotkleed wel dragen. Het is een natuurverschijnsel. Dat wil dus niet zeggen dat het kwaad niet bestaat, maar dat er natuur-wetten zijn die het hebben opgewekt. Kwaad heeft dus geen daadwerkelijk bewustzijn, maar meer kunstmatig bewustzijn. Het kwaad is levende al dood. Je kunt heel moe worden van het vechten met schaduwen en weerspiegelingen. Wijsheid is beter dan oorlogstuig. Het gaat om de gnosis.

15Zes dagen mag men arbeiden, maar op de zevende dag zal er een volledige sabbat zijn, de Here geheiligd: ieder die op de sabbatdag werk verricht, zal zeker ter dood gebracht worden. 16De Israëlieten zullen de sabbat onderhouden, door de sabbat te vieren, zij en hun nageslacht, als een altoosdurend verbond. 17Tussen Mij en de Israëlieten is deze een teken voor altoos, want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en adem geschept.

Dit gaat over de nibaanse leegte. Een ieder die niet deze leegte ingaat, dus een ieder die niet door de afscheidingsmuur van het verre oosten heengaat, de Samanhijnse muur, de stokkende, roddelende, "nee"-zeggende eekhoorn die je altijd te snel af is (vergelijk Ratatosk in de Germaanse mythologie), die ook in de Vur wordt besproken, die zal sterven, is levende al dood. Vandaar dat de brug tussen christendom en boeddhisme onmisbaar is.

Wat de mens maar niet in de gaten heeft is dat de mens is opgezet door de tandheerskunde. Je loopt met hun gedwongen luxe rommel in je mond wat je er niet uit kunt halen. Je bent hun tempel van afgoderij waar ze hun goud en gifstoffen hebben ondergebracht, als een bank. Je hebt niets in te brengen. Zij installeren het, en zo wordt je een luxe ingerichte tabernakel voor de afgoden, zo ben je geofferd aan de Moloch. Zo gaan boze geesten met je aan de haal. Trots laten ze je aan andere boze geesten zien met een keten om je nek. Zo trekken ze je van het kastje tot de muur, en houden ze je tussen wal en schip. Je bent niets dan een melkkoe, een spaarvarken.

Ze mengen je in hun mengsel. Je bent niets anders dan brandstof. Ze verkopen je als levend voedsel. Bij de banketbakker lig je voor het raam als een peperkoeken mens, een levende koek, of een levende taart. Zo wordt je gekocht door VIP-klanten, en begint de ellende. Dit heb ik allemaal in dromen gezien. Ik heb het allemaal meegemaakt. De tandarts is een buitenaardse bakker, een kok. Ook heb ik gezien wat het giftige fluor doet met de hoofden van kinderen, met hun hersenen. De mens wordt gefokt als mestvee. De mensheid is zwaar gefopt. Het moet allemaal op hun manier :

Exodus 30

37En wat het reukwerk betreft, dat gij bereiden zult, volgens deze bereidingswijze zult gij niets voor u zelf maken; het zal u iets heiligs zijn, voor de Here. 38De man die iets soortgelijks maken zal, om daaraan te ruiken, zal uit zijn volksgenoten uitgeroeid worden.

Fluor werd vroeger door de nazi's gebruikt om de mens lam te leggen, gewillig, en vandaag wordt het nog steeds gebruikt.

Exodus 29

1Dit nu is wat gij hun doen zult, om hen te heiligen om voor Mij het priesterambt te bekleden: Neem één jonge stier, en twee gave rammen, 2ongezuurd brood en ongezuurde koeken, met olie aangemaakt, en ongezuurde, dunne koeken, met olie bestreken; van fijn tarwemeel zult gij ze maken. 3Leg ze in een korf en draag ze in de korf naderbij, met de stier en de beide rammen.

De mens wordt als een offer opgebakken, als een vleeskoek. Toen ik in de 80-er jaren met school-excursie in Tjecho-Slowakije was werden er vlees-taartjes met slagroom opgediend. Ik vond dat het bizarste wat ik ooit had gezien.

32Aäron en zijn zonen zullen het vlees van de ram en het brood dat in de korf is, eten bij de ingang van de tent der samenkomst. 33Zij zullen dan eten die dingen, waarmede verzoening gedaan werd, om hen te wijden en te heiligen, maar een onbevoegde zal er niet van eten, want het is iets heiligs.

Alles moet op hun manier en je betaalt er ook nog eens bakken met geld voor aan deze gekken. Het is geen zorg. Het zijn je begravenis-ondernemers. Het slinkste ervan is dat ze net doen alsof er niets aan de hand is, en velen trappen erin. Vooral op kinderen hebben ze het gemunt. Gedwongen vullingen in de mond is privé gebied waar ze onbevoegd komen en blijven. Het staat gelijk aan pedofilie en verkrachting. Het zijn buitenaardse pedofielen, buitenaardse verkrachters. De mens is niets anders dan een dure sex toy voor hen. We hebben het nu over de medische illuminati, een golfclub waarbij je mond de bal is. We hebben het over chique, exclusieve clans en clubs van de opportunisten die over lijken gaan en over lijken beslissen. Het medische calvinisme is een ziekte erger dan kanker en aids, wat diep in de botten zit. Het is een sluipende botziekte die de tanden en botten van de mens aanvreet, de weelderige heilige oer-taal van de mens. Alles kan zomaar binnensluipen na een mishandelings-beurt en verkrachtings-beurt door de zogeheten tandarts. Alles wat ze willen is de mens monddood maken.

Exodus 27

7Zijn draagstokken moeten in de ringen gestoken worden en de draagstokken zullen zich aan de beide zijden van het altaar bevinden, wanneer men het draagt. 8Hol, van planken, zult gij het maken; zoals Hij u op de berg getoond heeft, zó zal men het maken.

De mens wordt geringd als vogels, als slaven, voor het gedwongen identificatie systeem van de medische mafia. En maar boren in het bot hiervoor, dieper en dieper, zodat de zenuwen onder druk komen te staan en van alles misgaat in de mens. Het bot wordt zo gebroken, verstoord, en vandaaruit het zenuwstelsel, en zo ook de organen.

Exodus 26

11Gij zult vijftig koperen haken maken en de haken in de lussen steken en de tent samenvoegen, zodat zij één geheel is.

Vleeshaken in je lichaam. Jij bent de tabernakel. De tandarts is je schepper en je god. Kan hem wat schelen.

29De planken nu zult gij met goud overtrekken, de ringen zult gij van goud maken als houders voor de dwarsbalken, en de dwarsbalken zult gij met goud overtrekken. 30Dan zult gij de tabernakel oprichten overeenkomstig het plan dat u daarvan op de berg getoond werd.

Alles staat al vast, alles loopt volgens het plan van die zieke geesten. Je bent niets dan materiaal voor hen. Soms geven ze je de illusie dat je zelf nog wat in te brengen hebt, door je een keuze menu

voor te stellen : "Zeg het maar, hoe wil je vergiftigd worden ? Hoe wil je opgediend worden ? Welke dood wil je sterven ? Spaart u ook zegeltjes ?" De aarde is bezet door deze buitenaardse clowns. Firma list en bedrog.

37Gij zult voor het gordijn vijf pilaren van acaciahout maken en ze met goud overtrekken, van gouden haken voorzien, en gij zult daarvoor vijf koperen voetstukken gieten.

Toe maar weer. Meer, meer en meer. De mond kan het wel hebben. Allemaal prima voor elkaar. De tandarts weet het wel. Hij heeft het allemaal uit een boekje. Ze hebben zwaar voor hun opleiding betaald, dus dan zou het zonde van het geld zijn om dan het geleerde niet te geloven. Het is een valse religie, een criminele cultus, en jij staat op het menu. Niet zij. Neen. Zij zijn onder en boven de wet. Dat hebben ze allemaal vanuit een boekje. Duur betaald, makkelijk gelooft. Het werkt net zoals het christendom en hun bijbel. Ze hebben er teveel geld in gestoken. Voor hen is er geen weg meer terug. Het geluk der dommen, het goud der dwazen. Ignorance is bliss. Varkens vreten en dan slapen ze. Als de gnosis aan de deur klopt zijn ze nooit thuis. Ze hebben wel wat anders te doen. Varkens vreten, en dan slapen ze. Lekker makkelijk. Foutje, bedankt.

Exodus 25

29Gij zult schotels, schalen, kannen en kommen maken, waarmee geplengd wordt; van louter goud zult gij ze maken. 30En gij zult op de tafel geregeld toonbrood leggen voor mijn aangezicht.

Hier hebben ze allemaal hun drogredenen voor, geen argumenten. Ze hebben het antwoord niet. Als iemand ziek wordt wordt zo iemand niet geloofd en krijgt zo'n persoon zelf de schuld toegeschoven of allerlei andere soorten drogredenen. In elke hoek van de kamer van de tandarts wordt je bedrogen en bedonderd waar je zelf bijstaat.

38Zijn snuiters en zijn bakjes zullen van louter goud zijn. 39Van een talent louter goud zal men hem maken, met al dit gerei. 40Zie nu toe, dat gij alles maakt naar het model dat u daarvan op de berg getoond is.

Alles volgens het boekje. Het boekje is duur betaald, dus dat zullen ze ook niet zomaar weggooien. Ook al weten ze dat het fout is, ze zijn bang voor grote schade-claims. Steeds meer mensen worden wakker. In steeds meer landen worden bepaalde praktijken verboden, maar het is nog steeds een druppel op een gloeiende plaat. De bevrijding moet nog komen. Zelfs als je zelf geen amalgaam hebt en je ouders hebben het wel, ben je al zwaar vergiftigd. Kwik tast de vrucht in de baarmoeder al aan. De aarde is vol met kwikvergiftigden. Het rommelt met het genetisch materiaal. Het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven, als een lange keten. Buitenaardse lange zwarte slangen hebben de aarde in hun macht.

Maar de bijbel geeft zelf het antwoord al :

Exodus 23

1Gij zult geen vals gerucht verbreiden; gij moogt de schuldige niet helpen als misdadig getuige. 2Gij zult de meerderheid in het kwade niet volgen, noch in een rechtsgeding getuigenis afleggen met de meerderheid mee, om het recht te buigen.

5Wanneer gij de ezel van uw vijand onder zijn last ziet bezwijken, zult gij dit niet onverschillig aan hem overlaten. Gij zult hem zeker helpen met afladen.

6Gij zult het recht van de arme onder u in zijn rechtsgeding niet buigen. 7Van een bedrieglijke zaak

moet gij u ver houden. De onschuldige en de rechtvaardige moogt gij niet doden, want Ik verklaar de schuldige niet rechtvaardig. 8Een geschenk zult gij niet aannemen, want een geschenk maakt zienden blind en verdraait de zaak der onschuldigen.

24Gij zult u niet nederbuigen voor hun goden noch hen dienen en gij zult niet doen naar hun werken, maar gij zult ze volkomen vernielen en hun gewijde stenen zult gij geheel verbrijzelen.

32Gij zult noch met hen noch met hun goden een verbond sluiten.

Hoofdstuk 10. Het Vuile Spel van de Exodus 21 Vertaling

Het zwaartepunt van de bijbel ligt in Exodus waar Mozes het volk uitleid en de Egyptische wet verandert in de Israelitische wet. Exodus was oorspronkelijk een Egyptisch boek. Exodus is de Latijnse benaming in de Vulgaat, maar de Israëlieten noemen het Shemot, namen.

Ex. 14

2Zeg tot de Israëlieten, dat zij teruggaan en zich legeren voor Pi-Hachiroth, tussen Migdol en de zee; recht tegenover Baäl-Sefon zult gij u legeren, aan de zee.

Baal-Tsephown, het kennen van het verborgene, was de plaats waar de Egyptenaren omkwamen in de zee, als een beeld van het stervende ego. In het Aramees worden de Israëlieten in dit vers ingewijd in de mysterieën, wat dan later metaforisch wordt uitgebeeld als 'het gaan door de gesplitste zee'. Tsephown is ook het wortelwoord van Tsephan-yah, het verborgene, het waardevolle bezit, van Yah, Havah, Eva, de interpreterende kennis. Tsephan-yah was de zoon van Cush, wat zwartheid betekent. Hij was de zoon van de duisternis waarin de kennis opgeborgen ligt. Dit is het pad van Tsephan-yah, van de diepte van God. In 3:13 wordt er gesproken over een overblijfsel. De rest zal vergaan. Er moeten heel wat schillen verwijderd worden. Er moeten heel wat voorhangsels scheuren. Het pad van Tsephan-yah leidt tot het diepste van de tabernakel geheimen. Hier sterven de Egyptenaren als een beeld van het ego.

1:18-Noch hun zilver, noch hun goud zal hen kunnen redden op de dag van de verbolgenheid des Heren. Door het vuur van zijn naijver zal de ganse aarde verteerd worden, want vernietiging, ja, een verschrikkelijk einde zal de Here alle inwoners der aarde bereiden.

1:11-Huult, gij inwoners van de hollen, want al het volk van kooplieden gaat te gronde en alle geldwegers worden uitgeroeid.

In het Aramees was de doortocht door de gespleten zee een zekere doofheid tot het ego. De mens

leert hier het luisteren naar en gehoorzamen van het ego af. Tsephan-yah is dus het exodus mysterie.

Exodus 21 is één van de grootste struikelblokken, want dat gaat over slavernij, maar toch is het aanbevolen om dan de grondteksten, de contexten en de diepere esoterische betekenis erbij te halen :

2Wanneer gij een Hebreeuwse slaaf koopt, zal hij zes jaar dienen, maar in het zevende jaar zal hij om niet als een vrij man weggaan.

Het woord voor kopen, qanah, Hebreeuws, wordt gebruikt voor Eva die tot de gnosis komt, dus dat pad moeten we even volgen hier, ook in de vorm van het vrijkopen van zielen, wat hier ook een kwaliteit van God is. De westerse bijbels hebben dit allemaal verletterlijkt. Ook is "scheppen" één van de betekenissen. Het kan vergeleken worden met de zes "dagen", zes tijdperken, waarin de aarde werd geschapen, en dan op de zevende dag is de rustdag, maar hier betekent "vrij" ook fysiek extreem zwak gemaakt, gevallen tot onderdanigheid, chophshiy. Het Aramees spreekt over een overdracht, een vertaling, dus eigenlijk van opvoeding komen tot educatie, van de moeder tot een bijmoeder of vrouw. De gnosis gaat zich hier dus verdiepen en vertalen, zodat de mens op een nieuw niveau komt. Het woordje dienstknecht of slaaf, abad, kan ook gewoon aanbieder van God betekenen. Het is schandalig hoe eenzijdig het vertaald is in veel westerse vertalingen. Het kan ook gewoon diendende profeet of Leviet betekenen. Het zevende jaar is het moment van verbreking, waarin veranderingen plaatsvinden, waarop de dienstknecht van God een nieuwe koers zal gaan.

7En wanneer iemand zijn dochter als slavine verkoopt, zal zij niet weggaan zoals de slaven weggaan.

Dit is heel zwak vertaald in vele westerse vertalingen, want dochter kan in zowel het Hebreeuws als Aramees ook onderdeel betekenen, dus als een dochter-village of dochter-onderneming, waarin dochter een metaforische betekenis heeft. Het gaat hier om een deel-realiteit, en hierin is de aanbieder van God blijvend, als beeld van het eeuwig huwelijk of een eeuwige relatie.

26Wanneer iemand het oog van zijn slaaf – of het oog van zijn slavine – raakt en het vernielt, zal hij hem om zijn oog vrijlaten.

In het Aramees staat er ook : als iemand het kwaad (ego) van de dienstknecht vernielt, en dan verder in het Hebreeuws : dan leidt dit tot toewijding (zwakte). Het ego staat namelijk tussen de mens en God in, en geeft de mens valse sterkte, zodat de mens vaak ook weer een dienstknecht is van het kwaad. In de mythe van Simson was hij tot slaaf van de Filistijnen gemaakt, en waren zijn ogen uitgestoken, als een beeld van dat God dit had gebruikt als een roede om Simson los te slaan van zijn individuele ego, en daardoor ontving Simson in zijn zwakte bovennatuurlijke kracht om de pilaren waaraan hij geketend was te breken. De gehele tempel stortte hierdoor in, en zo werden zijn vijanden, het collectieve ego, vernietigd.

Hoofdstuk 11. De Kaïnitische Exodus uit het Paradijs - De Gnostische Versie van Genesis

Dat wat we vandaag de dag om ons heen zien, oorlogen, geweld, bedreigingen enzovoorts, is een bloed-orakel. Het is de bedoeling dat we er de tekenen in kunnen zien. Natuurlijk is het deel van een veel grotere buitenaardse context die de aarde gewoon als een schaakbord gebruikt om dingen uit te spelen. Je moet er een beetje doorheen prikken anders wordt je compleet gek, maar zonder onverschillig te worden. Het gaat meer om het puzzelen, het zoeken naar een oplossing en ook anderen daarin te verlichten, zoals het boek de Egypte Code dit met het Noord-Korea probleem deed. In vorige boeken hebben we het bloed-orakel uitvoerig besproken. Het bloed-orakel is nodig om met het ego af te rekenen, maar het moet op de juiste manier geïnterpreteerd worden. Hadd of Hat is de naam van het Assyrische bloed-orakel, dat ook als Baal Zephon wordt voorgesteld, wat een gebied aan het Rode Zee gebied is waar de Israëlieten overstaken, en waar de Egyptenaren door de zee werden overweldigd in hun achtervolging, als een beeld van de waterdoop waarin de mens sterft aan het ego. Zephon is ook het wortelwoord van Sefanja. Het boek Sefanja gaat dus in principe over deze plaats in de Exodus, en representeert het bloed-orakel. Hat staat ook weer in verbinding met Hathor, de Egyptische godin van de vruchtbaarheid, en met de amazone Hiti stam. De Rode Zee is ook een beeld van bloed.

De mens groeide op in een soort "paradijs" waarin ze dom werden gehouden. De boom van kennis was verboden. Daarvan zou je sterven. Zo worden mensen in de kerk ook dom gehouden. Kennis is verboden. Alles moet in het boekje staan en van de kansel gepredikt. Alles, maar dan ook alles, wordt voorgekauwd. Als de slang Eva verleid tot kennis, dan wijst dit op de geslachtsgemeenschap tussen Adam en Eva, waardoor Eva werd bevrucht. Er ging een nieuwe wereld voor hen open. Deze vrucht was Kaïn, de Kaïnieten, en de oorzaak waardoor Adam en Eva uit het valse paradijs werden gered. De Kaïnieten hadden een invasie gedaan. Telkens weer wordt de mens Adam genoemd, een Adamiet, maar door de Kaïnieten was er een grote exodus uit het valse paradijs. Kaïn was de eerste die uit een mens geboren was, en als er dan in Genesis 6 de dochters der mensen worden besproken dan zijn dit de Kaïnieten. De Adamieten waren de zonen van God. De dochters der mensen, oftewel de Kaïnieten, namen de ontsnapte Adamieten en Eva uit het paradijs in boten mee in het hele zondvloed verhaal. Ook Noach was hierbij als een Adamiet, als een vorm van Adam. De Kaïnieten, een buitenaards ras, namen hem mee tot hun grote tenten in de wildernis. De Kaïnieten hadden een veel tragere vibratie dan het paradijs, en konden zo beter de mappen lezen. Met hun vingers lieten ze het rustig aan Adam zien op hun boot, op de landkaarten. Noach zou een belangrijke rol spelen, en de Kaïnitische zusters vochten over hem, over in welke tent hij zou wonen. Ook de Adamieten moesten dus in de tragere vibratie komen om zo inzicht en overzicht te krijgen. Dit werd hen geleerd door de Kaïnieten. Zij moesten de grote snelle, luidruchtige zwijnen van het ego overwinnen, en ook de snelle witte kippen van het ego. De Kaïnieten dienden de grote zwijnen op na de jacht om gegeten te worden in de mythe, omdat het ego verwerkt moest worden, en zo ook plukten ze de kippen, en gebruikten de witte veren voor hun tenten. Wat wil dit zeggen? Het wil zeggen dat we het kind niet met het badwater weg moeten gooien. Veel onderdelen van het ego zijn goed bruikbaar. Dat moeten we zeker niet letterlijk nemen.

Vanwege de grondteksten en de Egyptische achtergrond neem ik het verhaal van Kaïn en Abel ook niet letterlijk. Toen ik een kind was waren we eens op vakantie in Zwitserland met wat familie. Mijn iets oudere neef wilde op de camping een stukje met mij lopen, en hij nam me mee naar wat natuurgebied. Hij zei toen: "Weet je waarom ik hier met jou naartoe wilde?"

Ik zei: "Nee, waarom?"

Hij zei: "Omdat ik je ga vermoorden."

Ik weet nog wel dat het totaal maar dan ook totaal geen indruk op me maakte. We liepen gewoon terug naar de tent, en het leven ging door alsof er nooit wat was gebeurd. Het was heel surreëel, en ik nam het niet serieus, omdat ik wist dat hij filosofisch aan het doen was. Zo zat hij in elkaar. Er zat niks geen kwaad bij die jongen. Later ging hij door hetzelfde als mij, kwam los van het hele zware orthodoxe christendom waar we beiden in opgroeiden, en hij kreeg ook visioenen. Maar we waren dus op vakantie in de bergen en bij water, bij een meer. Zoals ik het later zag had hij een buitenaardse poort geopend waardoor ik mijn oude leven daar kon achterlaten, en hij dus ook. We moesten beiden van iets los komen. Hij zaaide hiervoor het zaad. Ik ga dus ook nu op een hele andere manier om met het Kaïn en Abel verhaal. Ik weet dat de Kaïniëten komen door dit gat, en ons hebben geleid uit het valse paradijs. Ze namen ons mee in hun boten, tot de wildernis. Het is een hele trage vibratie, bijna verlamdend.

Hoofdstuk 12. Ragnarok in de Egyptologie

Sokar is het Egyptische mysterie of enigma van 'de poel des vuurs'. Zijn grot ligt er vlak boven, in de diepte van de woestijn. Dit is Zekaryah in het Hebreeuws, oftewel het Zacharia mysterie in de kleine profeten. Sokar staat voor het reinigen van de mond, oftewel het reinigen van het Woord, het verdiepen van het Woord totdat er verzoening plaatsvindt tussen de talen en de religies. Dat gebeurt in de diepte van de exegese, de schriftuitleg, als het herstel van de context (waarvan het communisme een metafoor is). In de Egyptische mythologie moest elke 'dode' (aan het ego) door de woestijn van Sokar heen om zo wedergeboren te worden. Dit gebeurde wanneer de dode de grot van Sokar had bereikt in de diepte van de woestijn en kwam tot het mysterie van de poel des vuurs. Ook Ragnarok in de Germaanse mythe draagt dit geheimenis, waarin de mens door het ijs en de nacht tot het mysterie van vuur zou moeten komen. In een droom kwam Ragnarok eens tot mij als een jongen, en hij wees op zijn mond met een lijmstick en begon zijn onderlip in te smeren, waardoor hij in een magische bevroren staat kwam, en toen was er zware hemelse, nibaanse magie. De Germaanse Ragnarok loopt parallel aan het Egyptische Sokar mysterie, oftewel het Zacharia mysterie in de bijbel. Sokar is de verhongering in het Egyptisch, als het heilige vasten, het leegworden, waarvan ook de Arabische Ramadan een beeld is. Dit is een beeld van het "minder is meer" principe, oftewel het minimalisme. In de Germaanse mythologie kon men alleen tot de godin Hel komen door Honger, haar wachter, soms voorgesteld als een bord of een mes. Hieraan stierf het ego. De mens moet daarom de leegte in, wat ook het boeddhisme predikt.

Odin, die zichzelf ook Hoog noemde, beschreef Hel als een woeste donkere oorlogsgodin. Zij voert strijd tegen het ego, wat een beeld is van de vruchtbaarheid.

In de mythe werd Zacharia gestenigd, wat een beeld is van het gereinigd en verdiept worden door het Woord, door de Wet. Gedurende ons hele leven worden zulke stenen op ons afgeworpen om ons te verdiepen. De stenen worden op ons afgegooid opdat de tempel gebouwd zal worden. Wij zijn de tempel, wij zijn de tabernakel. In het Nieuwe Koninkrijk werd Sokar (Zacharia) gelijkgesteld aan Osiris die in de onderwereld troonde. Ragnarok is in die zin ook verbonden aan Osiris. De poel des vuurs is als een testende steen, als de oerim. Dit is ook wat de betekenis van vuur is in het Aramees.

Sokar bewaakt in die zin het geheim van het toetsen. De poel des vuurs is een beeld van het Woord van Sokar. Het komt uit zijn mond. Hij spuwt het. Zijn grot wordt bewaakt door de twee Aker-leeuwinnen, godinnen van de aarde. De mens die hier komt raakt in gevecht met hen, zoals Jakob met hen vocht op Pniël. Niemand komt zomaar tot het geheimenis. Eerst moet het ego sterven en moet de mens aan de condities voldoen.

De vlammen van Sokar leiden de mens, als inzicht, als een beeld van openbaring. De vlammen van Sokar zijn de dromen gegeven aan de mens die hiervoor klaar is. Dit is ten diepste wat de poel des vuurs is, als de poel der dromen. Het mes vernieuwt de aarde in de Egyptologie, en leidt tot de poort van het eeuwige mes. In de Germanologie is het mes een beeld van de honger, wat tot de eeuwige leegte leidt, waarin de principes van vruchtbaarheid opgewekt worden. Sokar leeft door dit vuur der dromen wat opgewekt wordt in de leegte, wat opgewekt wordt in het ijs, en dit vuur is niet noodzakelijk warm, zoals ijs niet noodzakelijk koud hoeft te zijn. Het gaat hier dus om het Nibaanse vuur en ijs, twee metaforen. Het is het droomvuur en het droomijs wat de mens leidt.

In de Egyptologie is het mes een deur in de onderwereld, en zo ook het eeuwige mes, als beelden van de heilige honger, het heilige minimalisme wat tot vruchtbaarheid leidt. De mens moet dus kiezen tussen minimalisme wat tot leven leidt (kennis), of het materialisme wat tot de dood leidt (onwetendheid). Sokar, de Egyptische leegte, is daarom ook een beeld van de Egyptische apocalypse, wat dus in het christendom Armageddon is, in de Germanologie Ragnarok en in de Amazonologie Tahulen. In de Egyptologie is dit niet alleen een beeld van de wedergeboorte, maar ook van de verjonging. De poel des vuurs is in de Egyptologie de voorbereiding voor de opname die leidt tot de troon van Osiris, of de godin Suri. De Egyptenaren hadden zo'n sterk moeder besef dat zelfs Horus, Here, soms als een moeder werd beschreven. In de Pyramide Teksten van het Oude Koninkrijk voedde zij haar kinderen aan de borst. Er was altijd een sterke geslachtelijke dualiteit binnen de Egyptische goden, wat ook weer terugkomt in de Germanologie bij bijvoorbeeld Loki. Ook in de Israelitische teksten is God in diepte een vrouw met vrouwelijke, metaforische eigenschappen, vandaar dat wij ook spreken over de verborgen Godin in de bijbel. In veel westerse vertalingen is zij vrijwel geheel weggestreept.

Het vee met horens en hoeven is een beeld van de heilige volharding en verharding, van hen die door het Ragnarok zijn heengekomen. In dat opzicht is het tweede nachtgezicht van Zacheria van belang, over de horens. Het gaat over de heilige bevrorenheid die afzondering brengt. De gehoornde, by, komt in de grot van Sokar tot de slagers van de poel des vuurs, de slagers van het ego. Dit is een metafoor van het verdiepen.

Ook het ego heeft zijn eigen volharding en verharding. In het nachtgezicht van Zacharia wordt dit opgelost door kennis in het Aramees, door vier geleerden, door de herbouw van de tabernakel, waar een ander nachtvisioen van Zacharia over gaat, wat een metafoor is voor het herstel, de verdieping, van het Woord. Je kunt de horens van het ego niet verbreken door geweld, maar alleen door het verdiepen, door het vergeestelijken. Het moet doorvertaald worden en gerangschikt.

Hoofdstuk 13. Maleachi en de Hannah-profetie

Oorspronkelijk in de grondteksten had de tucht te maken met een metafoor van verbinding, wat zich uitte in het betalen van religieuze en rituele "belasting". Denk bijvoorbeeld aan de tienden. Tucht had te maken met economie en ecologie, en had ten diepste te maken met de heiligen, omdat dit het teken was dat zij kinderen waren van de gnosis. Die tucht was eeuwig als een herinnering dat alles aan elkaar verbonden is, en alleen kan werken in de context. De kerk wilde de tucht niet, maar wilde zelf de tucht zijn en projecteerde de eeuwige heiligmakende tucht op de in hun ogen kwaaddoeners en verworpenen die zich niet aan deze kerkelijke tucht onderwierpen. Zij noemden dit de eeuwigbrandende hel waaruit geen ontsnapping mogelijk was. Even een kwartslag gedraaid zou dit om de heilige gebondenheid moeten gaan die er is door de eeuwige tucht. Tucht is onderwijs. Tucht is verdieping, die leidt tot verzoening, maar de kerk heeft hier een karikatuur van gemaakt. De Israëlieten leerden geen altijddurende hel. Het was slechts een symbool wat de christelijke kerk in haar ongeletterdheid volkomen verkeerd interpreteerde met alle gevolgen daarvan.

Amos 1

11 Zo zegt de Here: Om drie overtredingen van Edom, ja om vier, zal Ik het niet herroepen. Omdat hij zijn broeder met het zwaard heeft vervolgd en zijn medelijden heeft verstikt, zodat zijn toorn eeuwig verscheurt en hij zijn gramschap immer blijft koesteren, 12 zal Ik vuur werpen in Teman, zodat het Bosra's burchten verteert.

Het was een bepaalde Temanitische cultus in Edom, in de stad Bosra, die de leer van de eeuwige verdoemenis predikte, van de eeuwige wraak en boosheid, in de bijbelse mythe. Het waren Bosraïeten. Bozra was de hoofdstad van Edom.

In Jesaja 34 komt Bosra ook voor :

5 Want mijn zwaard is in de hemel dronken geworden; zie, het daalt neer op Edom en ten gerichte op het volk dat door mijn banvloek werd getroffen. 6 De Here heeft een zwaard vol bloed, het druipt van vet, van het bloed der lammeren en bokken, van het niervet der rammen; want de Here richt een offer aan te Bosra en een geweldige slachting in het land van Edom. 7 Woudossen vallen met hen, stieren met buffels, en hun land wordt dronken van bloed en het stof wordt met vet gedrenkt; 8 want de Here houdt een dag van wraak, een jaar van vergelding in Sions rechtsgeding. 9 Zijn beken verkeren in pek, zijn stof in zwavel en zijn land wordt tot brandend pek, 10 dat dag noch nacht uitgaat; voor altijd stijgt zijn rook op, van geslacht tot geslacht ligt het woest, tot in alle eeuwigheden trekt niemand daardoor.

Vergelijk dit met Openbaring 19 :

1 Halleluja! Het heil en de heerlijkheid en de macht zijn van onze God, 2 want waarachtig en rechtvaardig zijn zijn oordelen, want Hij heeft de grote hoer geoordeeld, die de aarde met haar hoerij verdierf, en Hij heeft het bloed zijner knechten van haar hand geëist. 3 En zij zeiden ten tweeden male: Halleluja! En haar rook stijgt op tot in alle eeuwigheden.

En Openbaring 14 :

9 En een andere engel, een derde, volgde hen, zeggende met luider stem: Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, 10 die zal ook drinken van de wijn van Gods gramschap, die ongemengd is toebereid in de beker van zijn toorn; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel ten aanschouwen van de heilige engelen en van het

Lam. 11 En de rook van hun pijniging stijgt op in alle eeuwigheden, en zij hebben geen rust, dag en nacht, die het beest en zijn beeld aanbidden, en al wie het merkteken van zijn naam ontvangt.

Kijk dan naar Jesaja 63 waar Bozra ook voorkomt :

1 Wie is het, die van Edom komt, in rood geverfde klederen van Bosra, die daar praat in zijn gewaad, fier voortschrijdt in zijn grote kracht? Ik ben het, die in gerechtigheid spreek, machtig om te verlossen.

2 Waarom is dat rood aan uw gewaad, en zijn uw klederen als die van iemand die de wijnpers treedt? 3 Ik heb de pers alleen getreden en van de volken was niemand bij Mij, Ik trad hen in mijn toorn en vertrad hen in mijn grimmigheid; toen spatte hun bloed op mijn klederen en ik bezoedelde mijn ganse gewaad. 4 Want een dag van wraak had Ik in de zin en het jaar van mijn verlossing was gekomen. 5 En Ik zag rond, maar er was geen helper; Ik ontzette Mij, maar niemand bood steun. Toen verschaftte mijn arm Mij hulp en mijn grimmigheid ondersteunde Mij. 6 En Ik vertrapte volken in mijn toorn, maakte hen dronken in mijn grimmigheid en deed hun bloed ter aarde stromen.

En vergelijk dit met Openbaring 19 :

11 En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. 12 En zijn ogen waren een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand weet dan Hijzelf. 13 En Hij was bekleed met een kleed, dat in bloed geverfd was, en zijn naam is genoemd: het Woord Gods. 14 En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen. 15 En uit zijn mond komt een scherp zwaard, om daarmee de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen. 16 En Hij heeft op zijn kleed en op zijn dij geschreven de naam: Koning der koningen en Here der heren.

Bozra betekent kooi van lammeren, plaats van ontoegankelijke geheimen.

Micha 2

12 Voorzeker zal Ik u, o Jakob, in uw geheel bijeenbrengen, voorzeker vergaderen het overblijfsel van Israël. Ik zal hen bijeenbrengen als lammeren van Bozra, als een kudde in het midden der weide. Het zal er gonzen van mensen. 13 De doorbreker trekt vóór hen op; zij breken door en trekken door de poort en gaan daardoor uit; en hun koning trekt vóór hen uit, en de Here aan hun spits.

Jeremia 49

20 Daarom, hoort het besluit dat de Here tegen Edom genomen heeft, en de plannen die Hij tegen de inwoners van Teman beraamd heeft: Voorwaar, de jongens der kudde zullen hen wegsleuren, voorwaar, hun dreve zal zich over hen ontzetten; 21 van het geluid van hun val beeft de aarde, het gejammer wordt aan de Schelfzee gehoord. 22 Zie, als een gier stijgt hij op en zweeft aan en spreidt zijn vleugels over Bosra uit, en het hart van Edoms helden zal te dien dage zijn als het hart van een vrouw in barensnood.

We zien hier dat de leer van de eeuwige hel uiteindelijk weer zal worden tot wat het oorspronkelijk was : een baarmoeder, een vrouw in barensnood, de godin van de vruchtbaarheid, metaforische tucht en onderwijs voor haar kinderen.

Daarom zien we in Maleachi 1 dat de Heere die Edomieten, oftewel de Bosraieten, die geen stop

kenden in hun martelingen, haatte (Ezau).

2Ik heb u liefgehad, zegt de Here. En dan zegt gij: Waarin hebt Gij ons uw liefde betoond? Was niet Esau Jakobs broeder? luidt het woord des Heren. 3Toch heb Ik Jakob liefgehad, maar Esau heb Ik gehaat; Ik heb zijn bergen tot een woestenij gemaakt en zijn erfdeel aan de jakhalzen der woestijn prijsgegeven. 4Wanneer Edom zegt: Wij zijn verwoest, doch wij zullen de puinhopen weer opbouwen – zo zegt de Here der heerscharen: Laten dezen bouwen, maar Ik zal afbreken; men zal het noemen: gebied der goddeloosheid, en: het volk wat de Heere voor eeuwig ontmaskert (za'am, Hebreeuws). 5Als uw ogen het zien, zult gij zeggen: Groot is de Here, ook buiten Israëls gebied.

Daarna wordt het zelfs duidelijker waar deze Edomieten schuldig aan zijn :

6Een zoon eert zijn voortbrenger en een knecht zijn heer. Indien Ik nu een voortbrenger ben, waar is de eerbied voor Mij? en indien Ik een heer ben, waar is de vrees voor Mij? zegt de Here der heerscharen tot u, o priesters, die mijn naam veracht. En dan zegt gij: Waarmee verachten wij uw naam? 7Gij brengt minderwaardige offerspijze op mijn altaar. En dan zegt gij: Waarmee hebben wij U minderwaardig behandeld? Doordat gij zegt: Des Heren tafel, zij is verachtelijk.

Het metaforische zelf offer (van het ego) was niet volkomen. Zij wilden de tucht daartoe niet, en zij aten het offer niet. Zij verachten de tafel (het vertalen), want zij wilden hun ego vereeuwigen. Zij brachten vreemd vuur tot de tabernakel, zoals Nadab en Abihu in Leviticus 10, de oudste zonen van Aharown, die hierdoor stierven (als beeld van sterven aan ego-dienst).

Dit is de boodschap van Maleachi :

8Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. En dan zegt gij: Waarin beroven wij U? In de tienden en de heffing. 9Met de vloek zijt gij vervloekt, en Mij berooft gij, gij volk in zijn geheel. 10Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijze zij in mijn huis; beproeft Mij toch daarmee, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten. 11Dan zal Ik, u ten goede, de afvreter dreigen, opdat hij de vrucht van uw land niet verderve en opdat de wijnstok op het veld voor u niet zonder vrucht zij, zegt de Here der heerscharen. 12En alle volken zullen u gelukkig prijzen, omdat gij een land van welbehagen zijt, zegt de Here der heerscharen.

Dit gaat metaforisch over het zelf offer door de tucht, door het onderwijs. De Bosraieten hadden hun kleptocratie opgezet, oftewel hun corrupte regering van dieven die het volk uitbuitten. De mens moest in de boodschap van Maleachi zowel terugkeren tot zijn ware moeder als tot zijn ware vrouw, waarvan de heilige economie en ecologie een beeld is. De tiende is een metaforisch beeld, geen letterlijke entiteit. De tiende betekent het bouwen, de erectie, in het Hebreeuws, de mens die zijn offer (fallus) brengt tot de tabernakel (vagina). Zou de mens dit tot de verkeerde god doen dan zou de mens sterven. Vandaar dat Maleachi het benadrukt dat de mens zijn hartstochten moet bedwingen.

Maleachi 2

15Weest dan op uw hoede voor uw hartstocht, en dat men niet ontrouw worde aan de vrouw zijner jeugd. 16Want Ik haat de echtscheiding, zegt de Here, de God van Israël, en dat men zijn gewaad met geweldpleging overdekt, zegt de Here der heerscharen. Daarom, weest op uw hoede voor uw hartstocht en weest niet ontrouw.

Dat was volgens Maleachi de oorzaak van alles. De Bosraieten die de eeuwige hel predikten als een projectie hadden hun vrouw (godin) in de steek gelaten, en werden patriarchisch, geweldenaars. Zij

hielden de waarheid ten onder in overmoedig en overmatig geweld. Deze leer was zelfs in Israël doorgedrongen, in bepaalde Temanitische sectes van de Israëlieten (Teman is Hebreeuws voor Yemen, en een zoon van Ezaü's oudste zoon, Eliphaz).

10Hebben wij niet allen één voortbrenger? Heeft niet één God ons geschapen? Waarom zijn wij dan trouweloos tegenover elkander en onheilighen het verbond onzer vaderen? 11Juda is trouweloos geweest en een gruweldaad is bedreven in Israël en in Jeruzalem, want Juda heeft het heilige des Heren, dat Hij liefheeft, onheilighd, en heeft de dochter van een vreemde god getrouwd. 12De Here roeie de man uit, die zulks doet, wie hij ook zij, uit de tenten van Jakob, ook al brengt hij offer aan de Here der heerscharen.

13In de tweede plaats doet gij dit: gij bedekt met tranen het altaar des Heren, onder geweent en gezucht, omdat Hij Zich niet meer tot het offer wendt, noch het uit uw hand aanneemt als Hem welgevallig. 14En dan zegt gij: Waarom? Omdat de Here getuige geweest is tussen u en de vrouw uwer jeugd, aan wie gij ontrouw geworden zijt, terwijl zij toch uw gezellin en uw wettige vrouw is. 15Niet één doet zo, die voldoende geest bezit, want wat zoekt die éne? Het zaad Gods.

Maleachi 4

1Want zie, de dag komt, brandend als een oven! Dan zullen alle overmoedigen en allen die goddeloosheid bedrijven, zijn als stoppels, en de dag die komt, zal hen in brand steken – zegt de Here der heerscharen – welke hun wortel noch tak zal overlaten.

Alles zal dus ontmaskerd worden in de etymologie.

5Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. 6Hij zal het hart der voortbrengers terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun voortbrengers, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban.

Deze kwam in het NT in de vorm van Johannes de Doper, wat van het Hebreeuwse Chanah komt, oftewel Hannah, de moeder van Samuel die hem verkocht aan een bijmoeder, vrouw, voor tabernakel dienst in de grondteksten. Maleachi kondigt zo de terugkeer van Hannah aan die haar zoon zal terugbrengen tot zijn vrouw. Samuel komt van shama, gehoorzamen (Hebreeuws).

Hoofdstuk 14. De Burchten van Bozra

Teman is een Hebreeuws woord voor Yemen, wat van belang is voor het oplossen van het Bosra mysterie. Door hun eindeloze gewelddadigheid hielden de Bosraïeten het volk in bedwang, zoals de kerk dit doet door de eeuwige verdoemenis-leer. Teman wordt ook gebruikt om de Yemanitische Israëlieten aan te duiden die in Yemen wonen of hebben gewoond. Teman was een Edomitische

clan (van Ezau). Kijken we naar Yemen, dan zien we daar de kind-huwelijken. Zij worden op jonge leeftijd gedwongen te trouwen (al dan niet verkrachting of voorbereiding voor verkrachting). Ik maak direct een verbinding met de gedwongen vaginale besnijdenis in Afrika, Azië en het Midden Oosten, wat pure genitale verminking is, en zo ook de gedwongen orale besnijdenis, de tandarts dwangverpleging die wereldwijd is, waarin mensen als kind al gedwongen implantaten in de mond krijgen, in het bot, wat hun gezondheid ondermijnt. Dit is allemaal hetzelfde. Het is een onbevoegde betreding en ontering van privé-terrein, allemaal dezelfde geest van invasie en verkrachting. De geest van Bosra wordt ook wel Mensor genoemd in de demonologie. Het is een geweldadige geest van verminking, permanent geweld, wat zich vertaalt in de eeuwige hel. Gelukkig is ook het oordeel hierover opgetekend gebleven in de bijbel. De dieven konden het dus niet zomaar los stelen, maar het oordeel hing er als prijskaartje aan.

In de burchten van Bozrah wordt zowel bevrijding beloofd als het oordeel. Daarom is het belangrijk Abadja erbij te halen, die tegen Edom streed. Abad-yah of Abad-havah betekent dienstknecht van de godin, van Eva (havah, Hebreeuws). Dit was wat Adam oorspronkelijk was, en in Edom werden dingen steeds corrupter, in het Bozraitische Edom. Adam was eerst met de moeder godin, en werd toen aan zijn vrouw, Eva, gegeven, als een beeld van de onderwijzing. Hij werd tot een Abad-havah, en predikte tegen het gevallen Edom.

Het eeuwige vuur van de hel is een allegorie van volkomen diepte, van volkomen context, van de volkomen doorvertaling en etymologie. Dit is het geheim wat Bozrah verborgen houdt. Het is dus een allegorie van een soort tijdmachine, van het transcendente bewustzijn wat voor de heilige is weggelegd.

In de gnosis is er de mythe van de tuin in het paradijs waar sommigen (want Adam was een volk) namen van de vrucht van de eeuwige hel (leer) en zij kwamen tot het Bosra gebied. Hier heerste de heks "Zo", een kannibaalse heks. De aarde buiten het paradijs behoort tot het Bosra gebied. In een ontmoeting met deze heks moest ik haar arresteren, en ze klaagde : "Zo ga je niet om met vrouwen." Ze hield een heleboel wijsheids-dwergen opgesloten die ik moest vrijzetten. Voordat ik dat kon doen was ik in gevecht met een vrouwelijke wachter van haar, een demoon, in een droom. We waren in een vuurgevecht en uiteindelijk schoot ik de demoon door het hoofd. Ik was in mijn eigen natuurdorp wat in de droom een grote stad was, een wereldstad, maar wel in natuur gebied. Ik was helemaal aan de andere kant van de wereldnatuurstad, en ik moest helemaal terug vluchten naar mijn huis. Er was ergens een opening in de vloer waardoor ik onder het huis kwam, en daar lagen allerlei boeken, waaronder een boek van eind vijftiger jaren genaamd "Exodus", wat de naam is van een schip die de Joden terugbracht van Europa naar Palestina. Het boek gaat ook over de ontsnapping uit de Britse interneringskampen. Als kind kan ik me herinneren dat het boek ook altijd in de open boekenkast lag. Palestina werd geregeerd door de Britten voordat de staat Israel werd opgericht in 1948. We kunnen dit nog steeds zien in het Westen dat de Israelitische wijsheid geheel door het Britse theologische en politieke apparaat is verkracht en verandert tot Calvinistisch dogma. Vandaar dat ook het Westen door dezelfde Exodus ervaring heenmoet. Het Britse zegel moet verbroken worden. Dit is het zegel van Bozra. Bozra staat voor het Brits-Amerikaanse calvinistische wereldrijk, de kleptocratie. Voor het Westen is 1948 nog niet gekomen. Voor het Westen is zelfs de bevrijding van de nazi's in 1945 nog niet gekomen. Het Westen leeft nog steeds in de Tweede Wereldoorlog, en is bezet door de nazi's van de fundamentalistische medische en religieuze dictatuur, de dwangverpleging van ziel en lichaam. Deze nazi's zijn de handlangers van de heks Zo. Alleen door educatie, door de gnosis, kan de mens komen tot 1948, door de grote Exodus. Elk mens moet persoonlijk tot de metaforische 1948 verlichting komen. Het einde van een tijdperk.

De heks "Zo" zei ook : "Je moet de tandarts professie niet aanvallen." In ieder geval is de eeuwige verdoemenis leer maar een code. Natuurlijk kunnen zij niet eindeloos iemand martelen. Daar

hebben ze de tijd niet voor en de middelen niet voor. Het is een kannibalen code. Het betekent gewoon dat ze gaan voor een volkomen resultaat, goed opgekookt, opgebakken. En voor de auto industrie is het permanentie, dat de onderdelen gewoon blijven zitten. Vandaar dat de "eeuwige hel" een soort van verkopers-garantie is.

Hoofdstuk 15. Zo de Heks

Na het gevecht met één van haar vrouwelijke wachters in een droom had ik dus de ontmoeting met de heks "Zo". De vrouwelijke wachter was door haar hoofd geschoten, en ze riepen : "Ze is dood." Ik moest toen dus vluchten naar de andere kant van de wereldnatuurstad, waar mijn huis was, waar ik onder de vloer dus het boek Exodus vond, over een imigratie-schip voor de verloren Israelitische stammen. Ik werd wakker en ging boodschappen doen. De supermarkt was anders dan normaal. Er hing een buitenaardse sfeer en ik zag zo mijn jeugd door alles heen rollen, als golven, alsof er een poort was geopend. De mensen om me heen waren ook anders, alsof ik verschillende tientallen jaren terug was gegaan in de tijd, rond eind zeventiger jaren, begin tachtiger jaren. De stemmen leken op familie leden van vroeger, een neefje en een nichtje. Ik keek naar de producten en ze droegen dezelfde sfeer. Ik wist dat er iets gebeurd was. Bij de boekenstellige stonden een paar mensen te praten. Een oudere vrouw deed het woord. Ze ging helemaal in haar verhaal op. Ze had het over een doods-kist die gefotografeerd was, en daar waren allerlei problemen over. Natuurlijk had die vrouw haar eigen leven en verhaal, maar ik maakte direct verband met mijn droom. Toeval bestaat niet. Alles is aan elkaar verbonden. Er was een stuk collectief ego gestorven. De heks bewaakte een portaal wat nu was opengebroken. Ik zie uit naar wat er verder gaat gebeuren, maar ik kwam in een nieuwe vibratie.

Natuurlijk is de heks "Zo" nu woedend, en zodra zulke demonen uit de hemelen zijn verdreven, dan zweren ze wraak, zoals "wee de aarde en de zee, want de duivel is tot haar neergedaald, zoekende wie zij zal verslinden." Wij mogen nooit lichtzinnig met deze dingen omspringen.

De heks sprak zoals tegenwerkende mensen vroeger tot mij spraken. Het was allemaal heel herkenbaar. Ik zag dat zij het gewoon was door hen heen. Het kwam er altijd op neer dat ze niet wilde dat je jezelf zou verdedigen. Dat accepteerde ze niet. Ze mocht me alles aandoen, maar ik mocht niks terugdoen om mezelf te verweren. Als je je wel verdedigt, dan heeft dat zo zijn gevolgen. In haar ogen is de mens een product, een auto, of een stuk vlees, dus het mag niet tegenstribbelen. Voor de heks is het allemaal lopende bandwerk.

Het Westen leeft nog steeds in WWII, ergens tussen 1940 en 1945. Alle verdere tijd is slechts een illusie geweest. De mens is nog niet bevrijdt van de buitenaardse nazi's. De mens leeft in diepe gevangenschap en slavernij tot deze buitenaardse parasieten. De wereld is nog steeds bezet.

Hoofdstuk 16. De Egyptische Wortels van Bosra

Bozra is een beeld van deze lagere aardse realiteit, en ook een beeld van het Westen en van het christendom. Het christendom is dus in diepte een Bozraïetische secte die de eeuwige verdoemenisleer aanhangt, wat dus een verkoop-truuk is, een code. Hier houden ze aan vast anders zou hun gehele industrie instorten. Die industrie is buitenaards. Ook staat Bozra voor de medische industrie. De medische industrie is slechts een code voor een jachtsport. Het zijn roofdieren op jacht, en de patient is de prooi. Ze spreken in code. Het zijn monikken met kappen op waarachter ze zich verbergen. Ze hebben hun eigen taal, hun eigen alfabet. Ze bedrijven toverij om hun doelen te bewerkstelligen. Ze brouwen hun boosaardige plannen in hun ketels.

Natuurlijk komt ook Bosrah van diepere Egyptische wortels. Bos (Bast) was de oorlogsgodin, de leeuwin, van Noord-Egypte. Sekhmet was de oorlogsgodin, de leeuwin, van Zuid-Egypte. Beiden waren zij dochters van Ra. Bosra betekent Bos, de dochter van Ra. Bos betekent ook verfpot of bloedpot. Haar letters zijn B, de voet, en S, het kleed. De voet, de wijntreder, wijnpers, is een beeld van het bloedvergiet, de oorlog, als een beeld van het afslachten van het ego. Haar naam betekent het met bloed geverfde kleed in de hieroglyphen van het Egyptische alfabet, wat dus ook terugkomt in Openbaring.

Openbaring 19 :

11En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. 12En zijn ogen waren een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand weet dan Hijzelf. 13En Hij was bekleed met een kleed, dat in bloed geverfd was, en zijn naam is genoemd: het Woord Gods. 14En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen. 15En uit zijn mond komt een scherp zwaard, om daarmee de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen. 16En Hij heeft op zijn kleed en op zijn dij geschreven de naam: Koning der koningen en Here der heren.

In Jesaja 63 is dit verbonden aan Bosra :

1Wie is het, die van Edom komt, in rood geverfde klederen van Bosra, die daar praat in zijn gewaad, fier voortschrijdt in zijn grote kracht? Ik ben het, die in gerechtigheid spreek, machtig om te verlossen.

2Waarom is dat rood aan uw gewaad, en zijn uw klederen als die van iemand die de wijnpers treedt? 3Ik heb de pers alleen getreden en van de volken was niemand bij Mij, Ik trad hen in mijn toorn en vertrad hen in mijn grimmigheid; toen spatte hun bloed op mijn klederen en ik bezoedelde mijn ganse gewaad. 4Want een dag van wraak had Ik in de zin en het jaar van mijn verlossing was gekomen. 5En Ik zag rond, maar er was geen helper; Ik ontzette Mij, maar niemand bood steun. Toen verschafte mijn arm Mij hulp en mijn grimmigheid ondersteunde Mij. 6En Ik vertrapte volken in mijn toorn, maakte hen dronken in mijn grimmigheid en deed hun bloed ter aarde stromen.

Er is dus een groot verschil tussen het Egyptische Bosra en het post-Egyptische bosra. Haar zoon was Mahes, ook een oorlogsgod en leeuw. Zijn naam betekent hij die de ware is naast haar. Hij wordt ook wel de rode (scharlaken) god genoemd (vgl. Opb. 19). Hij verslond de krijgsgevangenen, als de verslinder van de schuldigen, en werd daarom ook de god van de slacht genoemd. Zijn naam is een Egyptisch wortelwoord van de Masiah (Hebreeuws), en masih (Arabisch), oftewel de Messias. Ook Sekhmet werd de rode godin genoemd, zij die bloedlust heeft, wat ook terugkomt in

Openbaring.

Zuid-Egypte veroverde Noord-Egypte en zo werd uiteindelijk Egypte één. Sekhmet droeg het rode kleed. Zij had overwonnen om te verzoenen en zij nam Memphis en Leontopolis in in Noord-Egypte, wat haar belangrijke centra's werden.

Hoofdstuk 17. De Exodus Planeet

Calvijn was een Augustijner. Vandaar dat het belangrijk is tot de Augustijnse bron te gaan. Psalm 3 in het Augustinus commentaar waarin David moet vluchten voor zijn zoon Absalom wordt door Augustinus christologisch beschreven. Volgens Augustinus is het een messiaanse psalm over het lijden, het sterven en de opstanding van Yeshua.

6. Ik legde mij neder en sliep; ik ontwaakte, want de Here zal mij opnemen.

8. Sta op, Here, verlos mij, mijn God.
Ja, Gij hebt al mijn vijanden op de kaak geslagen,
en de tanden der goddelozen verbrijzeld.

David als Messiaans beeld was omringd door beesten met monsterlijke tanden, waarvan de op mensen jagende tandartsen een beeld zijn. De tandartsen zijn de tanden van de beesten, van de goddelozen.

Exodus 23

1Gij zult geen vals gerucht verbreiden; gij moogt de schuldige niet helpen als misdadig getuige.

De schuldige, of beschuldigde, wat zowel positief als negatief kan zijn, is rasha, van het Egyptische ra-shu, de zoon van Ra, wat in het NT yah-shu, yahshua, is, de zoon van Yah. Rasha of yasha betekent de ontwaking. Het mag niet misbruikt worden. Dit misbruik komt voortdurend voor in het christendom die Yeshua, Jezus, tot een afgod hebben gemaakt, en het yasha-principe zijn vergeten. Voortdurend misbruiken zij de naam Jezus als een grote godslastering.

2Gij zult de meerderheid in het kwade niet volgen, noch in een rechtsgeding getuigenis afleggen met de meerderheid mee, om het recht te buigen.

Dit doet het christendom dus wel. Alles draait om de statistieken. In het Aramees : volg de meerderheid niet om de exegesis van de schrift te buigen. De mens mag theologie niet baseren op de mening van de meerderheid. Dat is massa-hysterie.

3Ook zult gij een onaanzienlijke niet voorttrekken in zijn rechtsgeding.

Het kan een arme betekenen of een gierigaard in het Aramees. De mens mag niet oordelen naar het

vlees vanuit medelijden of uit vriendjes-politiek. Vooroordelen mogen er niet zijn.

4Wanneer gij een verdwaald rund of ezel van uw vijand aantreft, zult gij ze hem zeker terugbrengen.

In het Aramees : rund, ezel is een dom, koppig persoon, een mechanisch instrument, en terugbrengen in de zin dat het vertaald moet worden.

5Wanneer gij de ezel van uw vijand onder zijn last ziet bezwijken, zult gij dit niet onverschillig aan hem overlaten. Gij zult hem zeker helpen met afladen.

In het Aramees gaat het om de aanklager. Het helpen met afladen betekent in het Aramees ook het oplezen van het Woord, het in bezit nemen voor het Woord.

6Gij zult het recht van de arme onder u in zijn rechtsgeding niet buigen.

Weer gaat het hier om het niet buigen van de exegese van de schrift, wat veel gebeurt in het christendom door ongeletterdheid en door letter-afgoderij. De exegese van de schrift is dn, dana in het Aramees, de dochter van Jakob. In de Sanskrite wortel is dit dhyana, het pad van meditatie tot transcendent bewustzijn. In het Pali is dit Jhana (vergelijk het Arabische paradijs, Djannah, Jannah). De Egyptische dn wortel betekent de kop eraf snijden. Dit betekent het verslaan van de territoriale demon, wat ook gebeurt in Leviticus.

7Van een bedrieglijke zaak moet gij u ver houden. De onschuldige en de rechtvaardige moogt gij niet doden, want Ik verklaar de schuldige niet rechtvaardig.

De rasha wordt niet altijd gered, zoals het Hebreeuws zegt. Ook Jezus werd niet gered, maar moest de weg van het kruis gaan. Het gaat niet om redding maar om bewustzijnsverruiming, om de gnosis, zoals Jezus zelf aangeeft in Lukas 11 : 52 - Wee u, wetgeleerden, want gij hebt de sleutel der kennis weggenomen; zelf zijt gij niet binnengegaan en hen, die trachtten binnen te gaan, hebt gij tegengehouden.

Kennis komt door het kruis. De mens wordt zo gescheiden van het valse.

8Een geschenk zult gij niet aannemen, want een geschenk maakt zienden blind en verdraait de zaak der onschuldigen.

Het gaat niet om de valse gratis genade van het christendom, maar om het eerlijke loon van de kennis. Als de mens vanuit Betelgeuse tot bewustzijnsverruiming komt en opstijgt tot de randen van het Heelal, waar de zwarte golven in andere dimensies overgaan, dan komt de mens in een nieuw bewustzijn, in de duistere nacht, het nacht heelal, waar de reusachtige wildernisplaneet Exodus zich ergens bevindt. Woeste golven zijn aan de randen van de lange wildernis stranden van de Exodus planeet. Exodus is dus niet zomaar een boek. De woeste golven gaan zeer hoog totdat zij opstijgen tot transcendentie, en dan dalen zij weer diep. Zij komen tot ascentie. Zij zijn buitenaardse natuurverschijnselen, enigmatische wezens, de golven van de wildernisplaneet Exodus. Wanneer zij zich weerspiegelen door de duistere randen van het heelal tot ons heelal, dan worden zij als leeuwen geprojecteerd, zowel op aarde als in het astrale. De leeuwen zijn de wachters van dit geheim, en de leeuwenzegels moeten verbroken worden, om tot de golven van Exodus te gaan.

9De vreemdeling zult gij niet benauwen, want gij kent de gemoedsgesteldheid van de vreemdeling, omdat gij vreemdelingen zijt geweest in het land Egypte.

De opstaande muren van de zee in het boek Exodus zijn een beeld van wat op de Exodus planeet gebeurt. De golven komen zo hoog dat ze opstijgen, als een groot natuurverschijnsel. Zij dragen het geheim van transcendentie. De leeuw is slechts een heenwijzer naar dit verschijnsel. De mens moet dus geen xenofobie ontwikkelen tot het vreemde. Het vreemde is de sleutel. De mens moet dieper gaan tot achter de mens dogma's. Velen geven deze strijd met leeuwen op, maar Dana-el (Daniël), de exegese van El, yah-havah, Eva, overwint in de leeuwenkuil.

10Zes jaar zult gij uw land bezaaien en zijn opbrengst inzamelen,

Zes is het getal van de schepping, de voorwaardes, de voorbereiding.

11maar in het zevende zult gij het braak laten liggen en het met rust laten, opdat de armen van uw volk eten, en wat zij overlaten zal het gedierte des velds eten. Evenzo zult gij doen met uw wijngaard en met uw olijfbomen.

De arme is een beeld van de vreemdeling, van de exotische transcendentie aan de andere kant van het heelal die op de mens wacht. Alleen door de leegte, door de heilige honger, de heilige sabbath rust, kan de mens komen tot de planeet Exodus. Daniel vocht niet met de leeuwen, maar hun monden werden als door magie gesloten, door de gnosis.

12Zes dagen zult gij uw werk doen, maar op de zevende dag zult gij rusten, opdat uw rund en uw ezel uitrusten, en de zoon van uw slavin en de vreemdeling adem scheppen.

De planeet Exodus wordt alleen bereikt door de sabbath. Alleen vanuit de sabbath kan de mens werken. Dit is ten diepste een eeuwige sabbath. In het Hebreeuws gaat het om hevig ademhalen, als na een zwemtocht. De mens moet eerst langs de golven van de Exodus planeet heen. De mens moet eerst het mysterie begrijpen, opdat het leeuwenzegel verbroken zal worden. In een nachtvisioen vele jaren geleden zag ik een bok die een groep leeuwen doorboorde met zijn horens. De leeuwen begonnen te branden en weg te smelten. De horens zijn een beeld van de volharding, van de heilige verharding, waardoor de mens tot nieuwe gebieden komt. Dit gaat niet zonder kruis. De bok is in het OT een offerdier, als de dood van het ego.

13Ten aanzien van alles, wat Ik u bevolen heb, zult gij op uw hoede zijn; de naam van andere goden zult gij niet noemen, hij zal uit uw mond niet gehoord worden.

Zo komt de mens tot een hoger atheïsme en een hoger communisme, om zo tot een hogere technologie te komen en een hogere seksualiteit. Dit is een belangrijke viersleutel om tot de planeet Exodus te komen. In het Aramees staat dat de andere goden niet herinnerd zullen worden, als een vergetelheids-atheïsme. Goden zijn ook wonden in het Aramees en angsten. De mens komt zo los van de lagere wonden en angsten. Ook betekent het geloof, waar de mens los van komt. Het gaat niet om geloof, maar om gnosis en de heilige gebondenheid.

Als we zo naar Augustinus kijken, dan stelde hij dat er altijd een einde komt aan geredeneer en gefilosofeer ergens op de weg, en waar de mens dan vastraakt vanwege het uitputten van de kennis, daar neemt het geloof het over, maar in principe is het in de gnosis zo dat de mens dan toch nog geleid wordt door de hogere gnosis, door profetie binnen de heilige gebondenheid, en die moet altijd getoetst worden. Het mag nooit blind geloof zijn.

Hoofdstuk 18. Het Nachtheelal - De Sleutel tot Betelgeuse

In het nachtheelal, door de rand van het heelal heen, ligt ergens de reusachtige wildernis-planeet Exodus, die 10 miljoen malen groter is dan de aarde. Deze planeet is een satelliet van de reusachtige wildernis-planeet genaamd Deuteronomium, die vele honderden miljoenen malen groter is dan de planeet Exodus. De planeet Exodus draait dus om de veel grotere planeet Deuteronomium heen. Vandaar dat deze twee boeken dus ook zo'n grote grip op de aarde hebben gehad, maar ze zijn natuurlijk corrupt doorgekomen, helemaal verletterlijkt, vooral in de Westerse vertalingen. Daarom heeft de mens ook zo'n grote strijd te voeren om terug te keren tot de planeet Deuteronomium, maar er zijn wel vele aanwijzingen om ons heen. De dieren om ons heen zijn bepaalde weerspiegelingen van onderdelen van de reusachtige planeet Deuteronomium. Deze zegels moeten dus 'verbroken' worden, 'geopenbaard', ontcijferd :

Weer waken de leeuwen over de grootte van de planeet Deuteronomium en weerspiegelen de alarmen. Dit zijn niet alleen de aardse leeuwen, maar ook de astrale, buitenaardse leeuwen.

De slangen zijn de weerspiegelingen van de draaikolken op de planeet Deuteronomium, die in de zeeën en oceanen voorkomen. De planeet Deuteronomium kent vele reusachtige oceanen waar de aarde meerdere keren zou kunnen inpassen.

De krokodillen zijn de weerspiegelingen van de rivieren van de planeet.

De olifanten zijn de weerspiegelingen van de golven van de planeet.

De tijgers zijn de weerspiegelingen van de wildernisstranden van de planeet.

De beren zijn de weerspiegelingen van de zeedieptes van de planeet.

De haaien zijn de weerspiegelingen van de meren van de planeet.

De orca's van de bloedrivieren en de urine processen.

Het boek Numeri is de weerspiegeling van de bloedzeeën van deze planeet.

Het boek Genesis is de weerspiegeling van de bloedmeren.

Het boek Romeinen is de weerspiegeling van het robotische systeem van de planeet Deuteronomium.

De giraffe is een weerspiegeling van het immunologische systeem.

Galaten is een weerspiegeling van het militaire systeem (oorlogs systeem, defensie) van de planeet.

Efeze is een weerspiegeling van het medicijnenwiel, zelfgenezend vermogen.

Filippi is een weerspiegeling van het economische systeem.

Colosse : geografische indeling.

Mattheus : weerspiegeling transcendentie - inzicht ontstaat door diepte.

Marcus : temperatuur

Lucas : monitors, opvoeding (vgl. zoenschap)

Johannes : voeding en vasten, temmen, educatie

Handelingen : communicatie, het Woord, communicatie-wetten, stilte, scheiding

Tessalonici : nomadisch verkeer

Timotheus : stuur systemen

Korinte : natuur-technologie, anatomische technologie

Titus : muren en poorten, grenzen, openen en sluiten

Hebreeën : rechtssysteem

Petrus : religie, strafrecht

Judas : zuurstof, lucht (messentrekkende geest, demoon, bewaakt dit)

Het is van belang om op beide planeten te zoeken naar sleutels om terug te keren tot Betelgeuse West, om door te dringen tot het Èrk gebied van Betelgeuse, het wildernis gebied. Het gaat dus erom jezelf te ontwikkelen in zowel Betelgeuse als in het nachtheelal over de rand van het heelal. Juist door deze dualiteit stimuleert het elkaar en kun je dieper tot de geheimen van Betelgeuse

komen, de kern van Orion. Ook hier leidt het Èrk gebied tot Oan, een Orions woord voor paradijs en de paradijselijke slaap, op aarde getranslitereerd in het Arabisch tot Jannah, het paradijs, en in het christendom tot Oannes, Johannes. In India is het de transcendente meditatie.

De Kehat geslachtslijn droeg de Orionse slaap-drugs. Dit is de geslachtslijn van Mozes. Het komt van de Egyptische kat-wortel, wat hoogte betekent, en kayt, kt, betekent hoge grond, hoge troon, zoals Mozes ook een Egyptische prins was. De kat, kt, wortel van Kehat betekent ook vreemde, buitenaardse, vijanden of tegenstanders, wat de buitenaardse (Orionse) natuur laat zien van de Mozes mythe. Kd, kt, betekent vormen, bouwen, natuur, het ontwikkelen van de natuur, het cirkelen, de slaap. De kt-wortel betekent ook vagina. Het betekent werk en constructie, en roep (kit, k't). Ktt, kt, betekent ook meisje. De Egyptische wortels van de Kehat geslachtslijn waaruit Mozes voortkwam waren dus vrouwelijk. Zij moesten de mens in een slaap brengen (kd, kdd, kt, slaap, en gth, kht, moe zijn.)

De Kehatieten waren aangesteld over de ark, de tafel, het gerei, dieper in de tabernakel. De Egyptische khe-t wortel betekent leren, literatuur, boeken over de eeuwigheid, oftewel de voleindiging. Het is ook een woord voor rijkdom, bezittingen, dingen, het bestaan. Khet was de god(in) van de dingen die bestaan. Khe-ti was een vuurspuwende slang in de onderwereld. De Kha-ta, kht, wortel betekent de boerderijen en boerderij-gebieden van de farao. Khaut, kht, is een naam voor de goddelijke doden. De Khaitiu, kht, zijn de goden die de vijanden van Ra en Osiris slachten. Khau-t, khai-t, kht, is het altaar en de offertafel, waarover de Kehatieten waren aangesteld. Khata, kht, is de twee helften van de hemel. Ook is het tuingebied, wildernisgebied (khait), en een plaats van bescherming (khatha), wat ook weer terugkomt in de Mozes mythe. Khat-ta is de manifestatie, het schijnen met kronen. Khaut, de opstanding en verschijning van een god of koning, het oprijzen op de troon, de koninklijke sieraden, halskettingen, en kroon-onderdelen (khait). Khat, inscripties. Het leidt helemaal door tot de slinger, khait (van David). De Khet, kht, waren de treden van de oordeelstroon van Osiris. Khetaa was de grote troon waarop Osiris zat. De Kheti waren de inscripties op de muren. Kha-t, tabernakel.

Qa-t-a, kht, was één van de twaalf godinnen die de poort van de aarde opende voor Ra. Qaut, kht, vijanden, bevuild volk. Quit, kht, medicijn, zaad. Qtt, kht, onderdeel van een strijdswagen. Ra veranderde in deze vorm op zijn tocht (qt, kht). Het komt er op neer in de Egyptologie dat het een schepper god is als het overgaan van de dimensies. Uit deze bron putte de Mozes mythe. Dit gebeurt door het draaien van de dimensies. Het komt van de wortel "draaien en slapen", als een kronkelende slang. Mozes wijst ook weer op de slang in de woestijn, opdat de mensen konden ontkomen aan het kwaad wat hen bedreigde. Mozes wees op de Egyptische wortels. Dit wordt ook wel de sluwe kunst genoemd in de Egyptische wortels, als een beeld van strategische kennis van de onderwereld.

Kait werd de grote moeder van de goden genoemd, één van de vier elementale godinnen. K-t was een algemeen woord voor moeder en vrouwen, de vagina. Het was ook verbonden aan kahit, terreur en ontzag, als een vruchtbaarheids-principe. Het was een beeld van de baarmoeder van het bestaan. Zij reed op haar strijdswagen om er flink doorheen te hakken om het product klaar te krijgen. De baarmoeder maakte veel gebruik van slachtwapens hiervoor. Dit was het Egyptische beeld van de godin, van Kehat. Zij was de oerscheperster van alle dingen. Zij stond aan haar ketel. Zij was een geweldenaar die op haar strijdswagen door de lucht reed, zoals Wodan later bij de Germanen. Alles was door haar onderverdeeld in kooien van restrictie, opdat haar schepping tot stand zou komen.

K't is een vreemd volk, een buitenaards volk, waar de bijbel het ook over heeft dat er een vreemd volk zou komen. Het is een deel van de hemel (kht). Het zijn de beelden van Osiris, van de doden, oftewel de herbeleving ervan.

Het gaat hier dus om het Betelgeusische paradijs. Mozes als Kehatiet, droeg dus de slaapdrug van het paradijs, en mocht het beloofde land niet binnengaan, wat betekent dat hij eerst aan zijn ego moest afsterven. Mozes droeg het mysterie van Oan. Iedereen die de drug neemt krijgt een doodsbedreiging aan het adres van zijn ego, de Mozesiaanse bedreiging. Dieper over de rand van het heelal, dieper in Betelgeuse (West), dat is waar het om gaat.

Hoofdstuk 19. Het Verdiepen van Betelgeuse

Dana-el of Jana-el, of in het Orions Oan-ila, als het Oan, paradijs, van God, de slaap van God (Daniël) is een beeld van het gaan in de leeuwenkuil, als beeld van het gaan over de rand van het heelal tot het nachtheelal, en zo ook dieper gaan in Betelgeuse-West tot het Oan-paradijs in de Èrk wildernis. Dat Daniel een regeerder van Babylon werd is ook een beeld van het doordringen van Betelgeuse.

Hoofdstuk 20. Augustinus en het Heilige Autisme

Het Èrk gebied van Betelgeuse begint met Vur natuursteden. Hier wonen dokters, chirurgen, die ervoor zorgen dat de urine beter gefilterd wordt door de lever, zodat er geen belangrijke stoffen geloosd worden. Het gaat dus via de lever en niet via de blaas, zodat het urine lozen wordt gehalveerd. Dan is er achter de dikke darm nog een extra darm genaamd de oan darm, de slaap darm.

Zoals Jehavah worden en zijn betekent in het Hebreeuws, zo is er in India het tegengestelde Abhava, wat niet-bestaan betekent, wat ook een diepe vorm van heilig atheïsme is, dat alles ontstaat vanuit het niet-bestaan. Zonder deze laag is er geen leven mogelijk. Voor het grootste deel is het leven niet-bestaan, en het daadwerkelijke bestaan wat daaruit voortkomt is maar een paar druppels. Zodra je gaat beseffen dat je grotendeels niet bestaat, dan wordt je Brahman, bewustzijn. En als je bijna niet bestaat, waar werk je dan voor? Is er dan geen hele andere weg die gegaan dient te worden? Zijn een heleboel dingen die de mens doet niet overbodig en nutteloos, als het dragen van water naar de zee? Het leven is ijdelheid zoals prediker zegt. Het is als het water gieten in een bodemloze put. We kunnen daar dan naar kijken en ons afvragen waar we eigenlijk mee bezig zijn. Het bewustzijn van de mens is maar heel klein, omdat de mens denkt dat hij bestaat, terwijl het grotendeels illusie is. Het bestaan van de mens ligt juist besloten in het niet-bestaan van de mens. De mens moet atheïstisch worden naar één van de grootste afgoden aller tijden : de mens.

De mens moet zo komen tot de bron van het nooit-bestaan en het nooit-gemaakt. Er is zoveel leugen en illusie wat de mens moet verliezen. De mens is niet sterk. De mens is zwak, zeer zwak, en leugenachtig. De mens broedt en liegt de hele tijd door. De mens leeft in parasitaire illusies. Daar gaat het grootste deel van zijn tijd naartoe, en dat alles voor niets. De mens moet zijn jehovah-afgoden van zijn en worden opgeven en eerst komen tot het niet-bestaan en het nooit-bestaan. Iets

kan alleen ontstaan en zich materialiseren door abhava, niet-bestaan. Tussen dingen zijn er gaten van niet-bestaan, ook tussen gedachtes, en die gaten moeten groter en groter worden. De mens denkt namelijk dat hij het bestaan kent, maar het is schijn-bestaan, en de mens kent het niet-bestaan niet. Als de mens slaapt moet de mens ook door deze zone heen voordat de dromen kunnen komen.

In Abhava moeten de afgoden van het ego verder afsterven.

Luther en Calvijn waren Augustijners die voortwerkten op het werk van Augustinus, maar Calvijn draafde hier ontzettend in door, terwijl Augustinus het nog over de vrije wil had. Belangrijk is het dus om terug te keren naar de bron. Calvijn verwijst om de haverklap terug naar Augustinus, maar hij heeft de Augustinus motortjes overmatig lopen opvoeren. Calvijn maakte het werk van Augustinus door en door corrupt en brak alle grenzen door, wat overigens goed bruikbaar bleek te zijn in het esoterische calvinisme, waarin alles weer een kwartslag werd gedraaid. Er komt dus nog iets na Calvijn, als het postcalvinisme, wat een beweging van de gnosis is.

In zijn commentaar op de bergrede maakt Augustinus een hele goede opmerking over het vers 'zalig zijn de armen van geest, want voor hen is het koninkrijk der hemelen.' Hij verbindt dit aan de heilige vreze die het begin is van de wijsheid. Hij stelt dat de armen van geest hen zijn die heel voorzichtig met het geestelijke omspringen. Zij zijn niet overgeestelijk. Zij gebruiken het met mate, omdat het om de perfecte en hoogste wijsheid van de rationele ziel gaat, oftewel de ziel van de gnosis. Zij gaan bescheiden om met het geestelijke, niet opgeblazen zoals in het christendom. Augustinus was een filosoof en christelijk theoloog in de jaren 300-400. Hij was vurig gericht tegen het materialistische denken, en stelde dat God niet met de ogen gezien kon worden, maar met het hart. Hij noteerde het als een dwaasheid wanneer God op een materiele manier benaderd werd buiten het hart om. Hij vocht tegen de materiele kennis die opgeblazen maakte, de corrupte kennis van de dwazen. Hij maakte zo een filosofisch stelsel van rechtvaardigheid, want hij stelde dat God rechtvaardig was, waarin sommige zonden een straf waren op andere zonden, als een lange keten. Zonde veroorzaakt zonde, totdat de cirkel rond is, en de zonde ten onder gaat. Dan wordt er in de bergrede het belang van het hongeren genoemd, het hongeren naar gerechtigheid. De arme is altijd weer op zoek naar de bron, terwijl de rijke denkt dat hij alles al heeft, maar tegelijkertijd meer rijkdom wil. De arme gaat rouwend door het leven omdat hij kan zien wat er mis is, terwijl de rijke niets door heeft, eet en slaapt. De rijke is gelukkig in zijn onwetendheid. Hij negeert de arme en de armoe en geeft alleen om zichzelf. Zolang hij maar hoog en droog zit, en 'na mij de zondvloed'. Hij denkt ook niet aan de komende generatie. Alles draait om het ego, zo ook in de kerk. Het leven is ijdelheid volgens Augustinus. De arme ziet hoe iedereen slaaf is tot de zonde, hij ziet de ketenen, hoe een ieder slaaf is van de demonen, en hij rouwt, terwijl de rijke plezier maakt. Maar dit plezier is slechts tijdelijk. Het is maar een droom en op een moment moet ook de rijke wakker worden.

Augustinus waarschuwde voor de ijdele glorie van de rijken. Augustinus was een filosoof, geen farizeeër. Hij stelde dat een mens grotere rechtvaardigheid moest hebben dan de farizeeërs, dus dat er bepaalde waarden uit het NT toegevoegd moesten worden. Hij sprak over het grote verschil tussen de zogenaamde 'rechtvaardigheid' van de farizeeërs, en de grotere rechtvaardigheid. Hij sprak ook niet zomaar over de hel als zomaar iets waar alle zondaars ingeworpen zouden worden, maar over de verschillende gradaties van de zonde en dat er dus ook verschillende gradaties waren in de aansprakelijkheid en de bestraffing die eraan was verbonden. Filosofen zijn hier vaak genuanceerder over dan theologen. Filosofen begeren de wijsheid en zijn altijd weer op zoek naar hogere systemen, betere systemen, meer verfijnd, om het recht te doen handhaven. Wie kent in het kerkelijke-evangelische christendom niet de leugenachtige leer dat zonde zonde is, dat elke zonde even erg is voor God en dat elke zonde daarom dezelfde straf verdient? En hoe redeneren deze leken-theologen verder? Sommigen stellen dat omdat God een oneindig wezen is dient de zonde tot deze oneindige God eindeloos gestrafd te worden. Wat ze vergeten is dan dat ze zelf eindig zijn en niet op God's oneindige niveau kunnen denken. Ook vergeten ze dat God dus ook eindeloos creatief

is zodat God veel betere plannen van rechtvaardigheid en orde heeft dan zij zich kunnen voorstellen.

Maar daarvoor is dan weer het antwoord van Augustinus die een zeer creatieve autodidact was, oftewel een zelf-onderwezen persoon, wat een onderdeel is van het heilige autisme. Augustinus heeft zoveel invloed gehad dat zelfs de Katholieke Kerk hem als een belangrijk fundament beschouwde en natuurlijk Johannes Calvijn die met hem wegliep. Zij konden deze creatieve ziel wel goed gebruiken, maar maakten het zwaar corrupt. Vandaar dat het van belang is terug te keren tot de oorspronkelijke buitenaardse waarden van Augustinus. Augustinus heeft gewoon gebruik gemaakt van het christendom omdat dat nu eenmaal de taal van de aarde was. Hij nam de stad in door de wildernis, liet het mengen, opdat er een pad terug was tot de wildernis. En die wildernis is de wildernis van Betelgeuse West, het Èrk gebied, wat helemaal doorloopt tot het Oan gebied, oftewel het gebied van de paradijselijke slaap.

Hoofdstuk 21. Augustinus en de Vur Natuur

Teruggaan naar Augustinus wiens leringen zo kortzichtig en corrupt werden gemaakt betekent ook nuanceren en corrigeren. Augustinus liet zien dat er dieren waren in gehenna die leefden zonder pijn. Hij gebruikte hiervoor het voorbeeld van salamanders die in vuur leefden. Ook stelde hij dat het mogelijk was in vuur door te leven met pijn. Hij liet de verschillende vormen van het leven in gehenna zien. We kunnen hierbij ook denken aan Shadrach, Meshach en Abednego die in de vurige oven werden geworpen en geen pijn hadden en niet verminkt werden en gewoon doorleefden, terwijl zij die hen in het vuur hadden geworpen verslonden werden door de vlammen omdat ze het zeven maal heter hadden gemaakt. Augustinus liet de verschillende mogelijkheden zien. Augustinus schreef in het Latijn en gebruikte de woorden gehenna, de plaats van vuur, en inferos, het lage rijk, het dodenrijk, de onderwereld, en gebruikte niet het woord hel, want dat is een Germaans-Engels woord wat in de latere Engelse vertalingen werd gebruikt van zowel de bijbel als de werken van Augustinus. Hij stelt zo dat er geen absolute wetten zijn in gehenna. Er zijn kansen daar te overleven zonder pijn. Hij noemt dit de wonderen van de natuur waar hij veel meer voorbeelden van heeft, die allemaal laten zien dat er verschillende materialen zijn die verschillend op vuur reageren. Hij noemt bijvoorbeeld de diamant die niet door vuur bewerkt kan worden, en ook niet door ijzer. Augustinus liet de dualiteit zien van alle dingen. Er waren geen absolute wetten. Er waren altijd weer uitzonderingen op de regel, het had altijd verborgen bodems. Augustinus was een rasechte filosoof. Hij draaide elke steen om. Hoe schandalig is het eigenlijk dat de kerk hem zo eenzijdig heeft neergezet ? Dat was helemaal niet wat hij in diepte zei. Hij was een enigma.

Hij zei er ook bij dat hij niet wilde dat zijn filosofische theorieën over de wonderen van de natuur zomaar onverbloemd worden aangenomen, omdat hij ze ook zelf niet impliciet gelooft, alleen maar degenen die hij zelf heeft waargenomen, waarvan hij het bewijs heeft ontvangen. Hij stelt verder dat God dingen doet die verder gaan dan het waarneembare, verder dan de zintuigelijke ervaring. God

doet dan ook het onmogelijke. Niets van wat hij stelt is verder iets noodzakelijks volgens hem. Er is altijd meer. Hij geeft ook toe dat dingen weer kunnen veranderen. Volgens hem kunnen wetten ineens veranderen, en ook de natuurwetten van het heelal, om de canons die astronomen hebben opgezet te doorbreken. De natuur valt volgens Augustinus niet in een hokje te zetten. Er zijn natuurverschijnselen waar de mens geen weet van heeft. Augustinus stelde dat er een heilige magie was die planeten kon stilzetten, rivieren kon laten omkeren en sterren uit hun banen kan laten gaan. Volgens hem was de planeet Venus ook opeens een keer totaal veranderd, in een andere kleur, een andere grootte, een andere vorm en met een andere koers. Volgens Augustinus dachten de aardlingen veel te kortzichtig, en waren de wetten die zij kenden hun afgoden. Augustinus legt de nadruk op de heilige verscheidenheid.

De mens is diep geschokt wanneer er dingen gebeuren die tegen de voor hem bekende natuur ingaan, en dat noemt de mens dan een monster, een voorteken, een wonder of verschijnsel, maar het laat aan de mens zien dat er aan God geen limiet valt op te leggen. God stoort zich niet aan de mens, en doet wat nodig is. De mens kan aan God geen natuurwetten opleggen. Wanneer Augustinus het heeft over "sempiterno supplicio damnatorum", wat het Westen vaak vertaalt als de eeuwige bestraffing van de verdoemden, dan kan dat ook vertaald worden als het eeuwige gebed en het eeuwige knielen (supplicio) van de overtuigden (damnatorium). Augustinus stelt dat er geen duidelijkheid is over wat dit precies betekent, dat er meerdere uitleggingen mogelijk zijn over zulke verzen en dat de Schrift verder stil is over de geestelijke pijn van de overtuigden, de veroordeelden. Hij stelt dat de bekering van het vlees verder nergens toe leidt. Zij die in het vlees leven komen onder het oordeel, en als ze dat dan op vleselijke manieren proberen te ontvluchten, dan komen ze er niet onderuit, want de werken van het vlees zijn nu eenmaal vruchteloos. Zo probeert Augustinus ook duidelijk te maken dat er zeker niet makkelijk over het hiernamaals gedacht moet worden. Hij stelt dat de mens nu alleen nog maar gedeeltelijk kent, maar dat later alles duidelijk wordt door de openbaring en ervaring van kennis.

Augustinus stelde dat de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus zich afspeelde in een droom, in een immateriele sfeer van extase, trance en geestesvervoering, rapture (Latijns : ecstasi). Het waren visioenen van de slapenden. In zijn taal, theologie en filosofie werd Augustinus zwaar beïnvloed door de Romeinse dichter Vergilius die schreef : 'Voor oude misdaden moeten zij strafrechtelijk lijden ondergaan, opdat zij eens weer geheel zuiver zullen staan.' Augustinus stelt dat de straffen komen op zonden van het verleden of huidige zonden, en deze straffen zijn soms om volharding in goed karakter te beoefenen (virtutibus). Tijdelijke bestraffingen kunnen zowel tijdens het leven of na het leven plaatsvinden. Augustinus stelde dus dat er een soort van vagevuur bestond zowel in het leven als na het leven. Zo ging dit ook over op de katholieke kerk, maar de protestantse kerk nam het vagevuur weg. Daar valt natuurlijk wel wat voor te zeggen, want het vagevuur van de katholieke kerk was vaak corrupt, omdat ze het gebruikten als een markt. De mens kon zo zijn geliefden 'loskopen' uit het vagevuur. Maar het protestanisme liet het van de ene corruptie overgaan in de andere corruptie. Augustinus stelt dat het vagevuur al in het leven kan beginnen, want het leven is alreeds een bestraffing, vanwege alle verzoeken die op de loer liggen.

Augustinus spreekt dualistisch en poëtisch en de eeuwige verdoemenis neemt een veel kaleidoscopischere plaats in dan bijvoorbeeld in de theologie van Calvijn. Calvijn heeft Augustinus' leringen enorm opgevoerd en veel strenger gemaakt, maar dat neemt niet weg dat Augustinus op bepaalde punten zeer streng is en waarschuwend, en laat zien dat de mens niet met God moet sullen en dat de zonde doodernstig is.

Hoofdstuk 22. Augustinus en het Pad tot Nibana

Theologisch gezien was Augustinus de vader van Calvijn. Vandaar dat Augustinus belangrijk is in het begrijpen van het Calvijn mysterie en Augustinus is een mysterie op zichzelf.

Augustinus stelt dat de armen van geest de macht krijgen om God te zien. Hun beloning is in de hemel, niet in vluchtige en tijdelijke dingen. Hun beloning is eeuwig. Farizeïsme, oftewel overgeestelijkheid en geestelijk materialisme, is iets wat ontweken moet worden. Alleen de 'grotere rechtvaardigheid' is de sleutel tot de hemel, volgens Augustinus. In zijn commentaar op de evangelieën stelt hij dat sinds Jezus had gezegd dat een schuldige in de handen van de folteraars zou zijn totdat de schuld betaald zou zijn alles goedge maakt kan worden door voldoende boetedoening. Hij verbindt dit met de uitspraak dat de mens vanuit de aarde is voortgekomen en tot de aarde zal terugkeren, "als de mens betaald heeft". Hij zet daarom ook grote vraagtekens bij het woordje "eeuwig". Hij vraagt zich ten diepste af wat nu daadwerkelijk de eeuwige straf betekent in verband met deze uitspraken van Jezus, of eeuwig wel daadwerkelijk eeuwig is. Hij filosofeert dat eerst de vijanden onder de voeten van God gesteld moeten worden, wat gelijk staat aan "totdat de mens heeft betaald wordt de mens gefolterd." Dit gaat dus om een oorlog. "Gij zult in geen geval daaruit weggaan totdat gij de laatste penning hebt betaald." Gedurende die tijd is de mens lijdende in de eeuwige straf van zijn aardse zonden. Hij wil zeer zeker de voorzichtige filosofie niet stoppen over wat het woordje 'eeuwig' zou kunnen betekenen, oftewel de filosofie van de straf op de zonde, maar aan de andere kant stelt hij dat het beter is om het te vermijden dan er een overhaaste wetenschap van te maken. Het sleutelwoord voor Augustinus als filosoof zijnde is de agnostische voorzichtigheid en binnen die grenzen te filosoferen, tot diepte te komen en verscheidenheid, en niet tot oppervlakkige eenzijdigheid. Zo is ook de buitenaardse Vur natuur in het werk van Augustinus te ervaren.

Dit is ook de definitie van "gezegend zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beerven." Zij komen niet snel met allerlei loodzware formules en eenzijdige wetten opzetten. Zij zijn voorzichtig en in die zin 'zacht'. Zij lopen niet rond met vooroordelen, maar studeren en onderzoeken. Zij zijn tot de grotere rechtvaardigheid gekomen. Zij willen niet op de voorgrond staan. In de Stad van God stelt Augustinus dat het om de heilige nederigheid gaat, wat een discipline is die de arrogantie van de mens verre van zich houdt, want God wederstaat de trots. In die zin is het dan ook niet mogelijk om tot God te komen zonder de sleutel van zachtmoedigheid.

De hele opzet van het 'eeuwige lijden' in de Augustinus code, die heel poëtisch is, is de noodzaak dat de mens moet leren lijden, een asceet te zijn, om zo af te komen van de zonde. Augustinus liet altijd een open einde. Augustinus stelt dat de mens het lijden van het vlees moet verkiezen boven de dood, want de dood zou ervoor zorgen dat de zonde zou voortleven. Er zijn dus hogere doelen die Augustinus ziet en beschrijft, en die zijn alleen te bereiken door ascetisme, door verdraagzaamheid en geduld. Zo beschrijft Augustinus dus de natuurstad van God, oftewel de Vur natuursteden. Ook leeft de mens in de lagere stad. De dood houdt de mens ijdel, maar het lijden leidt tot vruchtbaarheid. De asceet ziet het lijden als een uitdaging en werkt er omheen, en gebruikt het voor creativiteit. Zo komt de asceet tot hoger bewustzijn, waarin een heleboel vals bewustzijn eraf moet. Augustinus noemt het voorbeeld van Job, die leed zonder te sterven. In die zin kan het Jezus verhaal dus heel verraderlijk zijn, want Jezus stierf een snelle dood. Zijn lijden duurde niet lang. Toch is dit een voorbeeld voor de christenen. We kunnen dan kijken naar Job en zien een asceet, en ook de profeten waren veelal asceten. Zij hielden van het kruis en leefden lang met het kruis, zonder naar snelle uitwegen te zoeken. Zij zagen het nut in van het kruis, van het juk. Daarom vlucht de dood ook veel van de mens weg in Openbaring. Het eeuwig lijden is een heilig deel van de heiligen, van de asceten. Zij zien hierin visioenen, als een tunnel tot het nibana. Zij weten dat het lijden hen tot de ware slaap brengt, als een drug van het paradijs. De overmoedige dood, de zwarte beul, brengt ook

weer overmoedige wedergeboortes. Halfgebakken asceten komen nergens. Het gaat om de discipline. En dan niet de discipline van het vlees, van de onwetendheid. De heilige discipline is kennis. De heilige discipline is diepte. De mens kan dit niet zomaar even door het vlees regelen. De ware asceet wil niet dood, maar wil leren. Dat wil niet zeggen dat de asceet geen doodsverlangens kent. Job had ook doodsverlangens, maar zijn verlangen naar kennis was groter. De ware asceet strijdt soms met doodsverlangens, maar overwint deze door kennis, en weet de doodsverlangens metaforisch toe te passen. De asceet wil dat zijn ego sterft. Ook Paulus had deze strijd. Voor Augustinus is het antwoord duidelijk : de demonologie. De mens is geroepen de innerlijke vijand te doden, oftewel de zonde die in de mens leeft.

De nibana waarde in het Betelgeuse paradijs, in Oan, is de Witi, de vergetelheid, met een zwaar fundament van niet-bestaan. De mens begint hier voort te druppelen. Alles is vluchtig en fragmentarisch. Deze waarde zal zich moeten hechten aan de hersenstam, opdat de hersenstam gerecodeerd wordt. De hersenstam verbindt de grote en de kleine hersenen en verbindt ook het hart met de hersenen door het ruggemerg. In de hersenstam liggen belangrijke functies. Het maakte de mens tot slaaf van de materiele wereld en moet daarom gerecodeerd worden. Witi, het Orionse nibana, moet de hersenstam doordringen. De hersenstam van de mens moet tot Witi-verlichting komen. De heilige atheïst kan met de goden dansen zonder voor hen te buigen, en de heilige autist kan met de mensen dansen zonder voor ze te buigen. Zij hebben beiden een bepaalde Witi-verlichting gehad, en zijn door verschillende fases van ascetisme heengegaan om dit te bereiken. Letterlijk gezien heeft religie geen betekenis, maar geestelijk gezien kan het betekenis hebben voor hen die verder zijn gaan graven achter de letterlijke betekenis en deze hebben kunnen verdiepen. Religie is niet iets letterlijks. Het is een abstracte woordkunst en zij die dit niet benaderen in de strenge discipline van het heilige atheïsme, autisme en ascetisme zullen in al haar valstrikken terecht kunnen komen. Als familie een gevaarlijke groep buitenaardse reptielen is op een wildernisstrand ergens op een verlaten planeet, dan komt Augustinus met antistoffen.

Het Sanskrite dhyana, transcendentale meditatie, werd het Aramese dyana, de schrift-exegese, en het Arabische djannah, het paradijs, en het Hebreeuwse Aden of Eden, paradijs, en zo kwam ook de dochter van Jakob, Dana, uit deze wortel, en de Dan stam. Het boek Exodus is de recodering van de hersenstam als de brug tussen hart en hoofd, als een centrum. De Dan stam wordt maar een paar keer genoemd in het boek Exodus. Aholiab, de zoon van Ahisamach, werd genoemd als van de stam van Dan, een grafeerder, handwerker, en wever. Achisamach betekent 'mijn evenbeeld, schaduw (broeder van dezelfde stam) helpt mij', als een beeld van het nut van de dualiteit. Aholiab betekent 'de tent van de oorsprong', wat een beeld is van de diepte, het terugkeren tot de 'moeder' van alle dingen.

In Germanië werd deze dn-wortel tot Odin, die alleen van de bron van kennis kon drinken als hij één van zijn ogen zou geven. Dit is een beeld van het lagere zicht van het ego wat hij moest inleveren, zoals ook Yeshua sprak in Mattheus 5 : 29 - 'Indien dan uw rechteroog u tot zonde zou verleiden, ruk het uit en werp het van u, want het is beter voor u, dat één uwer leden verloren ga en niet uw gehele lichaam in gehenna geworpen worde.' Ook Augustinus stelde in zijn commentaar op de evangelieën dat het rechteroog metaforisch was, dat het duidt op dat waar de mens te gehecht aan is, waardoor de mens gehinderd wordt, omdat de mens het niet los kan laten. De Witi waarde in het paradijs is de waarde van de onthechting tot het punt van vergetelheid, waarop men het nibana ingaat. De mens gaat de vergetelheid in op basis van de meditatie op het niet-bestaan, abhava (als tegengesteld aan jehovah, bestaan), omdat er nu eenmaal maar weinig van de mens daadwerkelijk bestaat. De mens wordt in de illusie van jehovah gehouden, het bestaan.

In het proces van leegmaken is het belangrijk op zoek te gaan naar de heilige verhoudingen. Alles kan een medicijn of vergif zijn afhankelijk van de mate waarin je het gebruikt. Je mag er niet teveel of te weinig van gebruiken. Je moet zoeken naar de heilige hoeveelheden en de heilige

verhoudingen, de heilige combinaties. Het gaat om het vinden van de heilige balansen. In plaats van altijd maar te vechten tegen bepaalde problemen is het soms beter jezelf af te vragen : Wat kan ik toevoegen ? Waar moet ik meer van nemen, en waar moet ik minder van nemen ? Alles doormeten is dus van belang, de juiste, heilige waarden te kennen. Doe je dat niet, en ga je vechten als een blinde vuistvechter, dan zal dat vaak dweilen met de kraan open zijn, en water naar de zee dragen.

Hoofdstuk 23. Het wolven-medicijn

Neem van alles maar een heel klein beetje. Dan is het medicijn. Niet teveel, en ook weer niet te weinig. Soms moet je aanvullen, bijtanken. Het pad toont zich vanzelf. Blijf nergens te lang rondhangen, maar ga ook niet te snel weer weg. Dat is iets wat de mens moet leren. De mens moet gevoelig worden voor de heilige hoeveelheden, de heilige verhoudingen. Wat is diepte ? Moet dat met alles ? Nee. Diepte is een pad, dus het slaat heel veel over. De meeste dingen raakt het maar heel licht aan omdat het niet belangrijk is. Diepte gaat daar naartoe waar het belangrijk is, en negeert de rest. Diepte betekent dus niet overmatig open, maar meer gericht open, op de juiste plaats. Ga dus niet te diep en blijf ook niet te oppervlakkig met alles. Ontdek de juiste diepte, de juiste mate, de juiste verhoudingen. Weet wanneer je naar binnen en naar buiten moet en hoe lang, en hoe diep.

Als je van iets de juiste mate hebt gevonden, dan komt er magische energie vrij. Dan kun je het draaien en veranderen. Dan is het creatief materiaal. Alles is medicijn als je er de juiste mate van hebt gevonden. Buiten de juiste mate is alles vergif. Ook het goede is vergif als je er teveel of te weinig van gebruikt. Overmaat is nooit de weg, en ook zuinige smetvrees niet. Gierigheid heeft nog nooit een mens geholpen, maar overdaad schaadt ook. Het medicijn is dus een pad van uitbalanceren. Dit gaat ook door vraagstelling, door openheid, zoals het vragen : 'Waarvan moet ik verminderen ?' en 'Waarvan moet ik vermeerderen ?' Het kan soms helpen deze vragen meerdere keren te stellen, totdat de vraagstelling ook echt tot je doordringt en je kanalen daarvoor openen. Zo kun je jezelf afstemmen. Op deze vragen mag zo gemediteerd worden, in toetsen en aftasten.

Zo mag de mens leren doseren. Chemische stoffen bij elkaar in de verkeerde hoeveelheden zullen ontploffingen veroorzaken.

De hemel en nibana is gewoon bewustzijn, en dat kan in het begin pijn doen, want eerst ga je allemaal zien wat fout is. Sterker nog : de hemel is meer lijden dan de zogenaamde 'hel'. Het lijden is voor de heiligen om verder te komen, dieper te gaan. Laten we hierin niet te absoluut worden. Het lijden is een verhaal. Het is metaforisch. Lijden is bewustzijn. Vandaar dat 'de hel' veel minder lijden is. Het lijden in 'de hel' zal hard zijn en kort. Het lijden van de heiligen is lang en diep, en weegt niet op tegen de eeuwigheid. Het lijden is geen doel op zich. Dit wil overigens niet zeggen

dat de slechten niet zwaar geoordeeld worden. Ze veroordelen henzelf, en de vraag is in hoeverre het echt is en in hoeverre het slechts een schaduw is van het goede. De vraag is in hoeverre het slechte echt daadwerkelijk bewustzijn en leven heeft.

Vannacht had ik een droom over de wolven die naar Nederland waren gekomen. Dit betekent ook dat stadsgebied weer wildernis gebied zal worden, dat er een duidelijke poort zal zijn van stad tot wildernis. Ook was ik in gevecht met een beer, de geest van Rusland, onder een rode vlag. Het was een soort orthodox atheïsme, terwijl Rusland door de terugval van het communisme toch door religieuze ontwakings is gegaan. Het was een geest die crematologie bedreef. Eigenlijk is dit heel erg. Fundamentalistisch atheïsme zegt dat er geen leven is na de dood, waardoor ze eigenlijk iedere ziel hiertoe veroordelen, waardoor het een oneindig leed kan voortbrengen, een beetje zoals de eeuwige hel bij de christenen. Het kan de mens in grote psychische problemen brengen en hun leven op aarde verdorren, immers 'na de dood is alles toch afgelopen.' Waarom dan goed doen? Waarom dan nog vooruitgang boeken? Alles is toch ijdelheid, alles is toch voor niets. Het beest gromde verschrikkelijk, wilde zijn macht niet verliezen. Ik moest rennen. Zijn naam was 'Jarem'. Ik was in Russisch ijsgebied, in een besneeuwd bos. Alle zielen worden genekt door deze geest voor een grote markt. Crematologie wordt ook door eeuwige hel gelovende christenen bedreven. Ik zag de fletse zielen die dit bedreven. Er was geen creativiteit, maar dorheid, droogheid, dogma, en zo cremeren ze hun objecten voor eeuwig, waar hen flink veel voor betaald is. Zo drukken ze op hun knopjes, en dan gaan de kisten naar beneden, en dan begint het vuren, altijd maar weer door, voor eeuwig. Het is hun werk. Achter mijn huis lag Almeers stadsgebied, maar het werd gesloopt. De wildernis moest terugkomen. De wolven waren gekomen.

Wie of wat zijn de wolven? Ze zijn tegen het medische systeem, tegen het medische dogma, tegen de medische markt. Ze zullen hun eigen medicijn brengen. Zij komen van het diepe pasen. Het kruis is het medicijn, niet de gewitte graven van de farizeeën. De steden zijn de gewitte graven, als gewitte grafsteden. Maar als de wolf komt moet de wildernis doorbreken. De stad moet inboeten. We kijken naar het neergaan van de golven, en dan komen ze weer op. We blijven kijken naar het mysterie van de kosmische zee. De wolven zijn de ondervragers, de interrogators, ditmaal komende vanuit de diepte, van de gnosis. Het is een systeem. De stad vraagt het hemd van het lijf. Dit doen de bezetters. Het is gedwongen striptease voor de markt. Veel mensen hebben het gevoel dat ze open moeten zijn, maar wees niet te open. Je bent geen hoer. Je hoeft jezelf niet voor Jan en alleman uit te kleden. Leg de lat maar wat hoger. De pooier geest moet vallen, de geest die zegt dat je leven geen waarde heeft, omdat na de dood toch alles afgelopen is, of de geest die met de eeuwige hel dreigt. Het zijn de geesten van de crematologie. Ook zij ondervragen en zetten je onder vuur. Ze stoppen niet als je klederen uitgaan, want dan beginnen ze ook met je huid eraf te trekken. Ze gaan door tot het bot. De wolf kent dit lijden. Ze zijn hier zelf ook doorheen gegaan. Daarom zijn ze wolf, en zij dragen het medicijn. Zij ondervragen de stad, en trekken de stad in twijfel. Zij veroordelen de medische en religieuze dictatuur. Homer had zijn Griekse poëzie opgesteld, en Virgil werkte hier op door in de Romeinse poëzie, en daar werkte Augustinus weer op door, totdat Calvijn kwam. Maar nu zijn de wolven gekomen. Zij zijn herauten, maar waarvan?

Ik moest rennen voor de zombies van de crematologie. Het waren een speciaal soort geesten. Ze achten het leven niet. Ze bedreven ijskoude handel, zeer koeltjes, uit de losse hand. Ze gaven niet om het welzijn van de mens, maar alleen om het welzijn van hun dikke portemonnee. Ze waren flets, kleurloze figuren zonder creativiteit. Altijd en eeuwig dezelfde liedjes. Het is als een zwaar sadistische tijger. Ik was op zoek naar de wolven. Toen ik een wolf zag rende ik ook van de wolf. De wolf mag niet zomaar direct rechtstreeks benaderd worden. De mens moet het wolven-medicijn leren.

Gleipnir was een keten, die Fenrir, de Germaanse wolf, bond. Gleipnir betekent in het Noord-Germaans (Noors) de geopende, het open zijn, dus het heeft een diepe metaforische betekenis. De

mens werd opengemaakt voor de stad, gedwongen, door de medische dwangverpleging en meldplicht zoals bij de tandarts. De mens wordt voortdurend ondervraagt, niet voor zijn welzijn, maar voor het systeem. Info is macht. De mens wordt op de knieën gedwongen en moet zich uitkleden of wordt uitgekled. De mond moet open en de rotzooi gaat erin. Alles moet. De mens is tot een hoer gemaakt. De hoer moet een striptease opvoeren, als een opening voor het systeem, en dan gaat de smerige rotzooi haar opening in, zodat ze ziek wordt en het systeem nog meer aan haar kan verdienen. Zo brengt de hoer nieuw leven voort, maar dit is slechts een geslachtsziekte. Maar Fenrir zou losbreken in het Ragnarok om deze geest te doden. Het is de terugkeer van de wolf. Zo is de wolf het transcendente bewustzijn wat ontstaat in de ijsdood, in Ragnarok, als een gids. Dit wijst ook weer terug op de zwarte wolf van Egypte, Anubis, die de doden mummificeerde, en hun zielen leidde door het hiernamaals. De wolf geeft dus ook weer de klederen terug, alles wat afgepakt is. De wolf bedekt de schande van de hoer met een doek. De wolf sluit weer de mond voor de ondervrager en voor de tandarts, nadat hij de ketenen heeft verbroken, de rommel eruit heeft gehaald. De wolf leidt terug tot de rode kap (Roodkapje). Het is afgelopen met de gedwongen striptease. Er komt weer een voorhangsel voor. Dit voorhangsel is in bloed gedoopt. Er zijn slachtingen geweest in Bozra.

Openbaring 19

11En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. 12En zijn ogen waren een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand weet dan Hijzelf. 13En Hij was bekleed met een kleed, dat in bloed geverfd was, en zijn naam is genoemd: het Woord Gods. 14En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen. 15En uit zijn mond komt een scherp zwaard, om daarmee de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen. 16En Hij heeft op zijn kleed en op zijn dij geschreven de naam: Koning der koningen en Here der heren.

Jesaja 63

1Wie is het, die van Edom komt, in rood geverfde klederen van Bosra, die daar praat in zijn gewaad, fier voortschrijdt in zijn grote kracht? Ik ben het, die in gerechtigheid spreek, machtig om te verlossen. 2Waarom is dat rood aan uw gewaad, en zijn uw klederen als die van iemand die de wijnpers treedt? 3Ik heb de pers alleen getreden en van de volken was niemand bij Mij, Ik trad hen in mijn toorn en vertrad hen in mijn grimmigheid; toen spatte hun bloed op mijn klederen en ik bezoedelde mijn ganse gewaad. 4Want een dag van wraak had Ik in de zin en het jaar van mijn verlossing was gekomen. 5En Ik zag rond, maar er was geen helper; Ik ontzette Mij, maar niemand bood steun. Toen verschafte mijn arm Mij hulp en mijn grimmigheid ondersteunde Mij. 6En Ik vertrapte volken in mijn toorn, maakte hen dronken in mijn grimmigheid en deed hun bloed ter aarde stromen.

Waar de mens gedwongen werd naakt te worden voor het systeem gaat een doek over. Waar de mens werd gedwongen te spreken is nu stilte, een gesloten mond. Waar de mens ontdaan werd van zijn huid groeit nu weer een nieuwe huid :

Ezechiël 37

1De hand des Heren kwam op mij, en de Here voerde mij in de geest naar buiten en zette mij neer in een dal; dat was vol beenderen. 2Hij deed mij daar aan alle kanten omheen lopen en zie, zij lagen in grote menigte door het dal verspreid, en zie, zij waren zeer dor. 3En Hij zeide tot mij: Mensenkind, kunnen deze beenderen herleven? En ik zeide: Here Here, Gij weet het. 4Toen zeide

Hij tot mij: Profeteer over deze beenderen en zeg tot hen: gij dorre beenderen, hoort het woord des Heren. 5Zo spreekt de Here Here tot deze beenderen: Zie, Ik breng geest in u, en gij zult herleven; 6Ik zal spieren op u leggen, vlees op u doen komen, u met een huid overtrekken en geest in u brengen, zodat gij herleeft; en gij zult weten, dat Ik de Here ben.

7Ik nu profeteerde zoals mij bevolen was, en zodra ik profeteerde, ontstond er een geruis, en zie, een beweging, en de beenderen voegden zich aaneen zoals zij bij elkander behoorden; 8Ik zag toe, en zie, er kwamen spieren op, en vlees, en er trok een huid overheen; maar geest was er nog niet in hen.

9Daarop zeide Hij tot mij: Profeteer tot de geest, profeteer, mensenkind, en zeg tot de geest: zo zegt de Here Here: kom van de vier windstreken, o geest, en blaas in deze gedoden, zodat zij herleven.

10Toen profeteerde ik, zoals Hij mij bevolen had; en de geest kwam in hen en zij herleefden en gingen op hun voeten staan, een geweldig groot leger.

11Voorts zeide Hij tot mij: Mensenkind, deze beenderen zijn het gehele huis Israëls. Zie, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord en onze hoop is vervlogen; het is met ons gedaan. 12Daarom profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Here Here: zie, Ik open uw graven en zal u uit uw graven doen opkomen, o mijn volk, en u brengen naar het land Israëls. 13En gij zult weten, dat Ik de Here ben, wanneer Ik uw graven open en u uit uw graven doe opkomen, o mijn volk. 14Ik zal mijn Geest in u geven, zodat gij herleeft en Ik zal u doen wonen in uw land; en gij zult weten, dat Ik, de Here, het gesproken en gedaan heb, luidt het woord des Heren.

Hoofdstuk 24. Het beren-medicijn

De zwarte beer van Rusland, Jarem, de geest van het fundamentalistische atheïsme, maar weet wel dat deze zich verschrikkelijk camoufleert, zelfs in religie. Na de dood is het leven afgelopen, stelt deze geest. Het komt nooit meer terug. Het is voor altijd afgelopen. Dit brengt natuurlijk zwaar leed tot zielen. In ijsgebied verkeert hij, in Russische sneeuwbossen. Ik had er een droom over en ik moest weggrennen, maar ik wist dat deze zwarte beer mij zwaar had verwond en zelfs vermoord.

Hij gromde en brulde verschrikkelijk. Het is een crematoloog. Denk je in : de mogelijkheden voor dit beest als een mens voor eeuwig moet sterven. Dat betekent dat dit beest de totale, maar dan ook de totale macht krijgt over zo iemand, over de stoffelijke resten, want er is geen hiernamaals. De ziel wordt zo geheel bezit van dit beest, en heeft zo totaal geen rechten meer. De ziel was gemaakt om eeuwig te leven, eeuwig door te leren, en al deze energie haalt dit beest plotsklaps weg. Het is voor het beest. Eeuwig energie kan dit beest namelijk goed gebruiken. De totale dood is hun brood. Het zijn ondernemers in crematie. Weg is weg. Dit geeft hen dus een enorme energie en enorme kracht, waardoor het tijdelijk machtige beesten zijn.

Hoe werkt dat dan in religie ? Het christendom komt aanzetten met haar eeuwige hel. Na de dood is

er voor de zondaar die het Jezus-product niet gekocht heeft de eeuwige hel. Sommigen geloven dat dit letterlijk eeuwige vlammen zijn die de zondaar kwellen, terwijl anderen geloven dat dit gewoon betekent dat de zondaar van God verlaten is. Maar dat zou dan voor altijd zijn, en dan vergeeft God niet meer. Dan is het dus afgelopen. Het leven is dan in principe voorbij, net als bij het fundamentalistische atheïsme. Beiden zijn dus vormen van crematologie. Ze blokkeren beiden de mens verder te laten leren. Dit doen ze dus eigenlijk zichzelf aan, en daarom leiden beide wegen tot de dood. Zij die een mens een eeuwige hel of een eeuwige dood aandoen, zomaar als een dogma, die zullen hierdoor sterven op den duur. Beide geesten hebben dus een houdbaarheids datum. Beide geesten komen voort uit de zwarte beer van de eeuwige dood, want ook de eeuwige hel leidt tot de eeuwige dood. Tijdelijk hebben ze daar even zware energie door en zijn het zulke grote roofdieren. Ze zijn dus op een zelfmoord-missie, als ISIS-agenten. Het zijn terroristen. De zwarte beer van Rusland is een terrorist. Het is een clown. Hij gebruikt zowel het christendom als de islam.

Denk je eens in dat monster tegen te komen in een besneeuwd bos in Rusland, in een ijsgebied. Daar kun je niet tegenop. Je moet rennen. Hij wil je dood hebben, want hij leeft van de dood. Hij wil uiteindelijk zelf ook dood. Dat is het ultieme orgasme voor hem. Hij wil de eeuwigheid niet. Dat is te gevoelig voor hem, dan moet hij te diep. Dat wil hij allemaal niet. Hij wil kort leven en de baas zijn. Hij wil handel voeren, opdat het hem niet te dichtbij komt. Hij is op een zelfmoord missie. Dat is het orgasme waarnaar hij verlangt, dat hij dan alles kan vergeten. Het eeuwig leven is te zwaar voor hem. Dat wil hij niet. Dat kost teveel moeite. Hij wil die prijs niet betalen. Dus is hij een zwarte beer, machtig, gehaat, gevreesd, en ook geliefd vanwege het Stockholm syndroom wat hij in zijn slachtoffers plant, het denken dat je je ontvoerders liefhebt, gewoon puur om te overleven. Deze wereld is gebouwd op het Stockholm syndroom. De mens houdt van degene die hem martelt, anders zou de mens nog meer gemarteld worden. De mens sluit zich hierom aan bij de organisatie van hem die hem martelt.

De mens houdt van de zwarte beer, in de hoop dat de zwarte beer hem dan met rust laat. De mens probeert de zwarte beer gunstig te stemmen. De mens brengt zo grote offers tot het beest, en wordt zo een fundamentalistische atheïst of eeuwige hel gelovende christen. Het zal de zwarte beer een rotzorg zijn. Een zelfmoord missionaris is ook prima voor hem. De zwarte beer leeft van de dood. Het raadsel van de fundamentalistische islam kwam gevaarlijk dichtbij, omdat dat is wat de beer is : een zelfmoord terrorist. Kijk daarom naar de golven die zeer diep naar beneden gaan, en dan komen de golven weer op. Het gevecht met de zwarte beer is een gevecht met de zee. Alleen educatie gaat je erdoor heenhelpen. Wegrennen en leren. IJzer met handen breken kun je niet.

De wereld wordt in de winterdroom gehouden, en het is slechts een allegorie. Straks is er het uur van de wolf. Je kunt het sterven en opstaan niet forceren. De natuur gaat haar eigen weg. Waarvan is het een allegorie ? Het betekent dat er ergens een ander leven is wat is vergeten. De mens is zo opgegaan in zijn eigen realiteit dat er zulke harde vuistregels om hem heen zijn van de eeuwige dood. Het is iets symbolisch. Letterlijk is het slecht en heeft het geen waarde, maar symbolisch heeft het een diepe geestelijk en transcendent betekenis. Alles moet namelijk volledig sterven om nieuw leven te brengen. De mens moet door dit gat heen van de eeuwige dood, het gat van de zwarte beer.

Eeuwig moet dus vertaald worden als volkomen, als een zinnebeeld van de bodemloze diepte van het bestaan waarin je een nieuw leven ontvangt wat eerst verloren was gegaan. Dit ligt dus ook gecodeerd in de put van de islam die stelt dat God geen kinderen heeft. Dit alles is ten doel om je verloren 'kind' te vinden, oftewel de kennis die men altijd voor je achterhiel in deze realiteit. Dan is dus de vraag : Wil je de negenennegentig schapen achterlaten om het verloren schaap te zoeken in de wildernis ? Zo niet, dan ben je levende alreeds dood. Er is veel verloren kennis nodig om het eeuwig leven te vinden, het leven aan de andere kant van de omheining. Zowel de eeuwige dood als de eeuwige hel mogen nu een kwartslag draaien. De beer is een medicijn van volkomenheid, van

context. In de diepte is dit dus een heel communistisch begrip van gelijkheid en verzoening. Iets is kwijtgeraakt en daardoor moet het ego, oftewel de onwetendheid, wat in de weg zit eerst 'sterven'. Kom je er te dichtbij, dan zal het je aanvliegen. Je kunt er alleen kennis over vergaren.

De beer is het raadsel van de context. Het verbindt twee werelden aan elkaar. Het is verbonden aan de magie van de kosmische zee, van het neerdalen en opkomen van de golven.

De demonologie is de kunst door diagnose te komen tot het medicijn, wat zich diep in het probleem zelf bevindt. Dit is een shamanistische kunst. In de kerk wordt deze diepte niet geleerd. De demonologie is niet alleen maar militaristisch maar vertaalt door middel van de transcendentie en het gebruik maken van symboliek het letterlijke tot het allegorische. Alles wat zich herhalend rondom de mens afspeelt is allegorie wat tot nut gebracht mag worden. De mens mag voorbij het duistere dogma van de eeuwen gaan, over het hek heen klimmen, terug tot de esoterische schoonheid van de oorsprong van alle dingen.

Het vraagstuk van de esthetiek, oftewel de wijsgerige en ethische discipline en leer van kunst en schoonheid, mag zo ook rust vinden in die gedachte. De mens mag komen tot de transcendente schoonheid door alles heen die geopenbaard wordt in de context, in het beren-medicijn. Zo rijst de zwarte beer dan wel eerst heel hoog en dreigend, maar als het dan het werk van verzoening heeft volbracht, dan zal de beer opgelost worden in het enigma van de golven.

Het beren-medicijn is het slot van een langdurig sprookje wat we door de geschiedenis heen gezien hebben. Leer dit medicijn te gebruiken en leer het aan anderen door te geven mocht de gelegenheid daartoe zich voordoen.

Shamanen weven de nachtmerries tot dromen door het beren-medicijn. Zij ontmaskeren niet alleen de religies, maar zij verzoenen de religies ook door de context. De beer is het symbool van de 'missing link', de ontbrekende schakel. In de gnosis is de beer ook de geslachtslijn van de moeder. Alleen de baarmoeder kan het gevallen gat opvullen. De beer is in die zin de heraut van het herstel van het vrouwelijke, en van de openbaring van het vrouwelijke enigma. Er kan niet zomaar op afgelopen worden op z'n Jan boerenklompen, want de beer zal iedereen aanvliegen. Het geheim kan niet gestolen worden. Er moet hiervoor naar school gegaan worden. Alleen door kennis kan de verlichting komen, die een verdieping is. De beer verdiept, als het machtige enigma van de zee-diepte. Zij heeft jongen, dus kom niet dichtbij, maar leer en leef. Het is een bepaalde droom, dus je zult er eerst voor in slaap moeten gaan. Hier wordt alles alleen maar bereikt door slaap. Het is een eeuwige slaap met eeuwige dromen, en de mens gaat van droom tot droom. De ene droom is een sleutel tot de andere.

Hoofdstuk 25. De Vur en de Betekenis van het Poëtische Atheïsme

Het zwarte gat van de eeuwige dood in het fundamentalistische atheïsme is dus belangrijk, niet letterlijk, maar als een poëtisch element wat wijst op de eeuwige, oftewel volkomen, dood van het ego waardoor de mens tot eeuwig leven komt. Wij mogen met niets minder genoegen nemen dan volkomenheid. Een kwartslag gedraaid functioneert dit beruchte en hartverzwarende dogma van het orthodoxe atheïsme als een brug, zoals ook beschreven staat in de Vur, in boek 112, de Brug :

1. Ik kwam tot de brug, waar vele moeders waren met hun kinderen,
En mensen, veel mensen,
De brug was wijd en wit,
En ze spraken dat ergens in het midden van de brug,
Daar is geen tijd meer,
Daar is een mist waar iedereen elkaar verliest

2. Ik vroeg me af waarom zoveel tot deze brug gekomen waren,
Maar ik zag in dat er geen andere keus was,
Er was een oorlog in hun land,
En hun land zou in vuur vergaan

3. En men schiep religies, om aan de macht van de brug proberen te ontkomen,
En men begon te twijfelen aan het verhaal van de brug

4. Ik ging de brug op, en liep door totdat ik in witte bloemenvelden kwam,
Ik zag niemand meer, ik was helemaal alleen,
Plotseling voelde ik een hand,
En ik ontwaakte

5. Aan de andere kant van de brug was ook een oorlog,
Ook dat land zou in vuur vergaan,
Er was alleen leven op de brug

Men schiep dus religies om aan deze vuist van de eeuwige dood te ontkomen, deze zwarte hand van het atheïsme die families meedogenloos uit elkaar trok en mensenlevens voor altijd beëindigde. In de Vur is deze brug dus wit, als een beeld van de ontwaking. Er mag een ander zicht op komen. De mens heeft soms de dynamiek van de eeuwige dood nodig, als een metafoor van ergens van loskomen, ergens aan sterven, en wel diep genoeg, eeuwig dus. De ontwaking van deze eeuwenoude brug is een belangrijk evenement in de apocalypse of openbaring van de Vur. Wij mogen hier naar uitkijken. Het is de ontsluiting van de natuur.

Het is zo een poëtisch dogma waaruit een nieuwe natuur groeit. De eeuwige dood van de onwetendheid betekent het eeuwig leven in de kennis. Het boek de Brug in de Vur spreekt dus over witte bloemenvelden op het midden van de brug. Eerst verloor hij daar alles. Boek 107 is genaamd de Witte Bloemenvelden, waar hij de kennis ontmoet :

1. Ik loop met haar over een pad door de witte bloemen velden,
Het trauma heeft geen plaats hier,
Want er is diep zicht,
Wij kijken door de herinneringen heen

2. In het witte bloemen veld greep ik haar hand,
In de stad zouden ze dat het huwelijk noemen,
Maar het is kennis, de kennis raakte haar aan

Die hand werd ook al even kort genoemd in het boek van de Brug. Het huwelijk is een allegorie van onze relatie met de kennis die wij ontvangen wanneer we alles achter hebben gelaten, waarvan de eeuwige dood als dogma van het atheïsme een poëtisch beeld is, als een siroop van herstel, zeker geen letterlijk beeld, maar heel dualistisch.

Het is belangrijk om dat gat in te gaan opdat we weer helder zullen zien, in gelijkenissen, en niet in letterlijke drama, zoals het boek van de witte bloemenvelden in de Vur stelt :

3. In de stad noemen ze alle dingen anders,
Daarom ben ik tot het witte bloemen veld gegaan,
Ik kan hier waarnemen hoe dingen echt zijn

4. Het is altijd weer anders dan mensen zeggen,
Het begint altijd in je hoofd te draaien,
En dan weet je het niet meer

5. Door het dal van de witte bloemen velden,
Komen wij tot de gelijkenissen,
Dit boek is er vol van,
Zij strijden allen om het boek van het witte bloemen veld

6. Het witte bloemen veld,
Ik vond jou daar,
En nam jouw hand

Zo kan er een waarlijk contact ontstaan, en zo kan men ook daadwerkelijk dingen afsluiten, zoals er aan het einde van het boek wordt gesteld :

7. Het leidde mij tot de overkant van het witte bloemen veld,
Waar ik jouw sieraden zag,
Zij sluiten alle deuren en ramen,
Zij sluiten de gordijnen,
Zij nemen afscheid en vertrekken,
Als een witte bloem die vaarwel zegt,
Als een geheim achter de schutting

In het boek de Pop van de Vur wordt er gesteld dat de witte bloemen struiken rondom de herinneringen groeien, wat een boodschap van hoop is voor het traumatische geheugen, een boodschap van herstel. Het geheim van de witte bloemen wordt besproken in boek 13, de Witte Roos, waar de witte roos wordt beschreven als een slaap die een subtiele droom ontvangt, als een druppelende ontwaking :

6. Ze slapen als een witte roos,
Terwijl een droom zo diep in hun harten valt,
Het is een druppel van bewustzijn,

Zo ver weg in de verte,
Ze proberen het te vangen, maar ze vallen dieper weg,
En het is alsof het honderd jaren duurt om weer op te staan,
Om nog een poging te doen om de druppel van het bewustzijn te vangen,
Maar ze falen weer, en vallen zelfs dieper,
Nu is het alsof het duizend jaren duurt voordat ze een nieuwe kans krijgen

4. Het is als een nieuwe drug, een nieuw medicijn,
Ze weten niet meer waar ze zijn,
Hier begint een andere droom

5. Het is vreemder dan ze zich konden voorstellen,
Je weet nooit wanneer je echt wakker bent,
Wanneer Zij in de buurt is,
Ze realiseren het niet,
Ze zijn ver weg

Aan het einde van het boek wordt beschreven wie zij is :

11. Zij was een genezer, een jager,
Zij is de Heerin van slaap, van het medicijn,
Zij maakte al zijn dromen,
Waarheden met een paar druppels van leugen,
Om hen te trekken tot Haar velden

De mens ziet dus allerlei leugens om zich heen, zoals het atheïstische dogma van de eeuwige dood en het christelijke dogma van de eeuwige hel, maar het zijn allegorieën die juist de waarheid dienen te versterken. In de poëtische betekenis is het dogma van de eeuwige dood in het atheïsme dus een zuiverende en reinigende kracht van de natuur, als een ontsmetter, opdat het zaad van de waarheid wortel kan schieten en niet voortijds aan parasieten ten onder gaat. We zien hier dus de openbaring van een heilige noodzaak.

Hoofdstuk 26. Het tijgermedicijn

Het dogma van geld in het rijke westen, in het kapitalisme, alsof geld het paradijs en het eeuwig leven kan kopen, als een illusie, is ook iets wat een kwartslag gedraaid moet worden. Het dogma regeert over de gehele wereld. Veel hebben is voor veel mensen de weg tot geluk. Het dogma valt bijna niet weg te branden. Ook voor veel religieuzen gaat geld goed samen met religie. En voor atheïsten is het alles wat ze hebben. Het zijn materialisten. Ook dit is een duister dogma waar geestelijke mensen niet vrolijk van worden, want zij weten dat het een vernietigende leugen is. Maar het valt maar niet weg te boenen. Er lijkt niets maar dan ook niets tegen opgewassen. Wat betekent het in de poëzie? Geld is een allegorie van onafhankelijkheid, van het individualiseren, persoonlijk maken. Geld zorgt ervoor dat je niet meer afhankelijk bent. Geld is dus een poëtisch zinnebeeld van ijs. Letterlijk en materieel gezien is het potentieel gevaarlijk, maar in het geestelijke krijgt het diepere betekenis, wanneer het een kwartslag draait.

Geld is de troost die hen die zichzelf hebben veroordeeld tot de eeuwige dood door het atheïsme en het christendom zichzelf geven. Dit is hun laatste strohalm. Het is heel tragisch, maar slechts een onderdeel van de poëzie. Zij die zich hebben afgezonderd in hun zoektocht naar de onderaardse waarheid vinden een bron van esoterisch goud waardoor ze eeuwig leven en gelukkig worden. Ze hebben namelijk zichzelf gevonden. Je ego vinden is niet aan te raden, want dit is het slechte geld, maar je hogere zelf vinden is het vinden van het esoterische, eeuwige geld van de kennis, van het hogere bewustzijn. Zo kom je los van al je lagere projecties. Het kapitalistische dogma van geld is dan ook om het atheïstische (en ook christelijke) dogma van de eeuwige dood te dienen, als een Trooster.

We gebruiken het dus als metafoer van de individualisering, wat ook voorkomt in de Juche theorie van Noord Korea. Het is het tijger medicijn. In de gnosis stelt de tijger ook de geslachtslijn van de vader voor. De vader is een beeld van de afzondering. De moeder stelt de verzoening voor, de beer. Het kind is dan ook aan de moeder verbonden door de navelstreng, en komt uit de moeder voort, niet uit de vader. De vader is een beeld van ijs, de koude kant van het echtpaar. Zo heeft het kind genoeg ijs om zichzelf te individualiseren en onafhankelijk te maken. Het is het tijger medicijn. Poëtisch gezien is dit dus ijsgeld. Zie al die rijken gaan tot dit witte gat, dit witte ravijn, waar zij zich instorten allemaal voor geld. Het heeft een diepere betekenis. Ze gaan de ondergang tegemoet, maar in de poëzie is het slechts een masker. Grote stoeten van monniken storten zich al zingend in het ravijn van heilzaam ijs tot de eeuwige dood van de onwetendheid. Het is een soort slaap waarin ze dromen van bewustzijnsverruiming ontvangen, als een heilige drug van het paradijs. Het geld van kennis is leegte waarin het zaad van de waarheid wordt opgewekt. Dit zijn grote universele geheimen. Alleen in de poëzie heeft het waarde. De monniken dienen het eeuwige geld, de transcendente ijsvlaktes waarin ze hun kloosters hebben. Zij hebben alles achtergelaten voor het heilige geld.

Zie de kapitalisten die hun oren hebben gesloten en onverschillig leven. Het heeft een diepere poëtische betekenis. Het is slechts een allegorie. Je gaat aan dit raadsel kapot totdat het je doet ontwaken. Dit is het tijger-medicijn.

In de Vur wordt dit in verband genoemd met de gokkast in boek 53, de Gokautomaat. De rijke waant zichzelf onafhankelijk door zijn vele geld. Hij kan er alles mee doen. Het is een grote illusie, en ja, hij heeft in principe niemand nodig door al zijn vele geld. Hij kan alles kopen. Zijn geld is zijn robot die alles voor hem doet. Hij heeft geen mensen boven zich. Hij is de bovenste baas. Hij hoeft niet te doen wat andere mensen doen. Hij is vrij. Hij is losgekomen van het systeem denkt hij. Hij denkt dat hij het nieuwe systeem is, en speelt zo op de hogere machines als aan een gokkast, want hij wordt niet meer door anderen beïnvloed. Ook het dogma van de democratie is een gokkast. Je stopt je muntje erin en maar afwachten wat eruit komt, want dat hangt van de massa's af. Het is

een gokspel. Democratie is natuurlijk iets veel groters dan alleen maar wat er op aarde gebeurt. Vele hogere machines en buitenaardse systemen mengen zich hierin. De poëtische democratie is het stuur-mechanisme van het communisme, omdat het kijkt wat het beste is voor de context. Het zijn belangrijke dynamieken.

Is het dan niet zo dat wanneer je je niet meer door mensen laat beïnvloeden, maar gaat gokken, dat je dan vrijkomt ? Of kom je dan in een nieuwe gevangenis. Overal wordt je beïnvloed door mensen. Het hangt in de lucht. Moet je dan gaan gokken ? Of is er nog een andere weg ? Het zijn geen letterlijke dynamieken, maar poëtische dynamieken. Het dogma van de democratie heeft alleen poëtische betekenis, dat je zo niet in vals individualisme terecht komt, maar dat je kijkt naar de context die meebeslist. Zo bewaakt de heilige democratie je zodat je niet door valse tijgers wordt meegenomen. De heilige democratie is gebouwd op principes, niet op personen. Dit is waar de arend in het spel komt. De arend is de hemelse, nibaanse democratie, niet de aardse democratie. In de heilige democratie kijk je of aan alle principes is voldaan, of geen principe is verwaarloosd, of alle principes meespelen. Zo ontstaan er conclusies. De arend is de democratie van de gnosis. Zo kan er geen vals besloten communisme ontstaan, en ook geen corrupte geldspelletjes, en geen corrupte individualisering. De arend is dus een belangrijk alarm. De beer is niets zonder de arend. Zonder de arend wordt de beer vals, maar er zijn ook valse arenden. De aardse democratie van 'meeste stemmen gelden' is corrupt. Want als de meerderheid slecht is, dan gaat zo het slechte heersen.

Ook de tijger is dus niets zonder de arend. De heilige democratie is fundamenteel voor het paradijs, voor het nibana. Het is de aardse democratie die een kwartslag is gedraaid. Men kijkt ernaar als naar een mysterie. Mensen brengen hun stem uit maar tegelijkertijd toetsen ze deze stem aan die van de massa. Ze offeren zichzelf op, maar waaraan ? Wat voor krachten zijn hier in het spel ? De arend stijgt boven alles uit om tot de ware democratie te komen, de democratie van de principes. Zo kan de context spreken. Al het eenzijdige en monogame moet hier aan afsterven.

Hoofdstuk 27. Het haaien-medicijn

De heilige democratie is principe-democratie of context-democratie waarin niet de meerderheid de koers bepaalt, maar de samenwerking van principes. In die zin wekt de heilige democratie het heilige communisme tot leven, oftewel de heilige context, om het praktisch te maken. Is dit een hele ingewikkelde technologie ? Zeer zeker.

De heilige democratie heeft alles geschapen en breekt dwars door muren heen. Het is iets buitenaards.

Totisme, van het Duitse woord voor dood 'tot', is het atheïstische nihilisme die de eeuwige dood voor iedereen leert. Het is een belediging van de creativiteit. Ze hebben hier geen bewijs voor, maar het is een geloof. Toch is dit dus een poëtische allegorie van de dood van de onwetendheid, van het ego. Deze extreme vorm van atheïsme heeft ook zijn eigen industrialisme, maar het is als een industrie van de dood. Het is conservatief atheïsme, niet progressief. Alles gebeurt in het framework van de aangekondigde eeuwige dood. Het allegorische atheïsme heeft haar eigen industrialisme en

robotisme. De haai is een beeld van het heilige robotisme.

Het heilige communisme en het heilige atheïsme hebben hun eigen industriële revoluties en wekken het heilige robotisme op, het haaien-medicijn. Het heilige robotisme wordt ook in de bijbel gepredikt, door Jeremia, Jezus en Paulus, en ik heb het altijd gepredikt, maar normaal gesproken wordt het niet in de kerken gepredikt. Het heilige robotisme, oftewel de heilige gebondenheid, is de zegen na de ontvangst van 'de heilige geest'. Vele mensen zeggen de heilige geest te hebben ontvangen, maar strijden tegen elkaar en zijn het oneens met elkaar. Het is dus niet genoeg. Er is iets mis. Er ontbreekt nog een schakel, en dat is de heilige gebondenheid wat een hele hoge prijs heeft, want de mens moet zich afzonderen en moet totaal aan zichzelf sterven, en wordt dan bezocht door hemelse haaien. Een heleboel mensen willen die heilige vreze niet. Vaak zien mensen vreze als negatief, maar het is de heilige voorzichtigheid en een veiligheidssysteem, een alarm, om de mens tegen de machten der zonde te beschermen. Ik houd daarom van de heilige vreze als van mijn partner. Zonder de heilige vreze kan het ego niet sterven. Zonder de heilige vreze is er geen volkomen afzondering en is de mens blind. Dit is geen eenvoudige technologie. De haaien van het ego moeten ontmaskerd worden, de haaien van de lagere aardse gewesten. Het valse robotisme van de stad moet uitgeschakeld worden.

Ik houd van de heilige vreze, zoals ik van het kruis houd. Ik heb de tucht lief, als mijn partner. Het houd mij waakzaam. Het is een onderwijzer. Kennis kan alleen op de juiste manier ingegoten worden in de context van opvoeding en school. De mens moet niet alleen tot wedergeboorte komen, maar ook tot wederopvoeding en wederschooling.

Het geheim van de hemelse haaien is een prachtig geheim en medicijn. De beer leidt tot het water, tot de vis, en tot de haai. De mens mag zo de heilige en hemelse, nibaanse beer volgen tot dit geheim. Het is iets waar je intens voor mag bidden en je naar mag uitstrekken. Het is een parel waar je alles voor moet verkopen. Het krokodillen-medicijn staat verder voor verdieping en shamanistische scholing en exegese hierin. Leer te werken met het krokodillen-medicijn, alles te verdiepen. Mix het met het haaien-medicijn, want alleen door scholing zal het volkomen kunnen worden.

De wereld leeft nog steeds in de tweede wereldoorlog. Ze hebben een drug genomen waardoor ze nu in de illusie leven dat de bevrijding al is gekomen. Eerst moet het Hitler mysterie begrepen worden. Ja, D-Day is al geweest, maar de mens heeft het niet begrepen. De mens heeft het materialistisch en letterlijk opgevat. Deze mysterieën zijn nog niet uitgelegd. De grote drie politieke moordenaars van de vorige eeuw : Hitler, Stalin en Mao, hebben alleen poëtische waarde in de zin dat ze poëtische communistische zuiveringen uitbeelden van principes. De letterlijke, materialistische vorm is natuurlijk verwerpelijk, maar het zijn drie allegorieën met een hogere betekenis. De mens moet klaarkomen met deze drie enigma's. Ze moeten een kwartslag draaien. Ze kwamen verkeerd door de Arcturische lens tot de aarde.

Hoofdstuk 28. De Destalinisatie van de Wereld

Het was bedtijd voor een klein meisje. Haar vader was haar een verhaaltje voor het slapen gaan aan het voorlezen. Opeens werd er geklopt en er kwamen mannen binnen die het hele huis overhoop haalden, en toen arresteerden ze de vader van het meisje. Het waren geheime agenten. En toen ze hem de deur uitleiden riep hij naar het kleine meisje : "Ik kom wel weer terug, want ik ben onschuldig. Dan zal ik het verhaaltje voor je uitlezen." Het kleine meisje groeide op, wachtende op haar vader. Ze werd volwassen terwijl ze wachtte op haar vader, en zelfs toen ze een oude vrouw was geworden wachtte ze nog steeds.

Het is een droevig verhaal wat er gebeurde tijdens het regiem van Stalin in Rusland. Stalin betekende de man van staal. Het dodenaantal tijdens zijn regiem ligt veel hoger dan dat van Hitler. Daarom wordt hij weleens de dubbele Hitler genoemd, of Hitler was maar een halve Stalin. Er werden geen andere goden geduld dan Stalin zelf. De priester-orde werd omgebracht. Religie werd geheel uitgebant. Ook politieke tegenstanders werden uit de weg geruimd of verbannen naar oorden van dwangarbeid, en het volk werd tot slavernij gebracht. Alles werd bezit van de staat, het collectief. Persoonlijk bezit was verboden. Zelfs een vrouw en een huis waren geen persoonlijk bezit, maar van de staat, van het collectief. Zij die zelf land bezaten, zoals land-eigenaars, werden bestempeld als 'vijanden van de mensen'. Alles was door, voor en van de staat. De mens leefde in slavernij tot de staat. Het individu bestond niet meer. Stalin was de almachtige, en werd als god vereerd. Alles wat anti-Rusland was moest vernietigd worden, en ook alles wat anti-Stalin was. Stalin was de wet. Mensen waren bang dingen van de tegenrevolutie in huis te hebben, want ze wisten waar dat toe kon leiden.

Stalin was te grof en te fanatiek, zonder nuance, wat ook gesteld werd door zijn voorloper, Lenin. Stalin nam de macht over, maar het is een allegorie. Stalin werd vereerd als een Russische Christus, ook veelal vanuit angst. Niemand wilde naar Siberië getransporteerd worden. Dat kun je vergelijken met gebrainwashte kinderen en volwassenen die Christus vereren omdat ze bang zijn dat ze anders naar de hel getransporteerd zullen worden. Stalin had zoveel macht vanwege angst. Ook de hedendaagse medische, psychiatrische en voornamelijk dentale dictatuur is stalinistisch. De mens is niet meer van zichzelf. Het individu is verboden. De mens is slaaf van het systeem. Ook de kerken zijn min of meer stalinistisch. De mensheid ontkomt niet zomaar aan het buitenaardse stalinistische enigma. Zo is er een lage Stalin en een hoge Stalin. De materialistische, letterlijke, legalistische Stalin moet overwonnen worden en de poëtische Stalin, die een kwartslag gedraaid is, moet begrepen worden.

Stalin's systeem geeft niet mee. Het is staal. Wil dat zeggen dat Stalin persoonlijk een slecht mens was ? Ja en nee. Hij was ook zwaar mentaal ziek en demonisch bezeten. Sommige ideeën waren wel goed, maar hij bracht het verkeerd ten uitvoer. Hetzelfde geldt voor Hitler en Mao. Het was iets buitenaards. Zij hebben te snel naar de kroon gegrepen. Zij hebben het kruis veracht en de heilige vreze. Zij zijn niet voorzichtig geweest. Zij hebben de fles gegrepen, nogal zware drank, werden hierdoor dronken, en de gevolgen ervan waren niet meer te overzien. Ze wilden slapen. Het lijden was hen teveel. Anderen moesten hiervoor sterven. Daarom zijn zij laf geweest. Maar ook voor hen is er herstel.

Stalin versloeg Hitler. Het was het einde van Nazi Duitsland, maar nog maar het begin van een stalinistische wereld. Een heleboel mensen ontgaat dit, en denken dat de wereld toen werd bevrijd, maar de geesten van de man van staal namen de wereld in. Na Hitler kwam Stalin. Dit vertaalde zich in een medische dictatuur die zijn weerga niet kende. Rusland was door Stalin een supermacht geworden. Het was iets groters dan Stalin zelf. Na zijn dood moest Rusland gedestaliniseerd worden, maar het zaad was al gezaaid. Het was al te ver gegaan. Nu is het een feit dat de hele wereld gedestaliniseerd moet worden. Het Stalin enigma moet verstaan worden.

Hoofdstuk 29. Het Rode Geheimenis van China

Stalin geloofde in de loop van het geweer, niet in het kruis en de heilige vreze. De korste weg naar macht was waar hij in geloofde. Niet de lange, smalle, kronkelige weg. Na zijn dood werd het eigenlijk alleen maar erger, want de medische industrie ging met zijn ideeën op de loop en maakte het nog corrupter. Ze hadden een gat in de markt gezien.

Er werd een beeld van het beest gemaakt, en dat beeld was nog wel veel erger : de medische Stalin. Ze moesten en zouden nu ook binnendringen in de monden van de mensen. Zo konden ze de mens oraal verkrachten om de mens nog meer monddood te maken voor het systeem. Dit zijn allemaal vormen van materialisme. Zij houden de ziel ten onder in de eeuwige dood. Ze gaan enorm diep in de filosofie van het materialisme, als een geloof. Ze zijn dronken. Iedereen die dieper is gegaan dan hen ziet dit. Ze hebben een gebrek aan demonologie. Ze redeneren alles weg wat ze niet willen weten, maar vertonen geen tekenen van verlichting. Het zijn vaak stugge mensen die in cirkeltjes praten. Ze vertonen geen tekenen dat hun hogere zintuigen werken. Het is horizontalistisch gezwam. Het vertikalisme kennen ze niet, alleen als het om henzelf gaat, want ze hebben zich verschillende meters boven anderen gezet. Zij hebben altijd gelijk, maar zijn net zoals de rest. Het zijn maar mensen. Ze zijn gewoon stalinistisch die een ander individu niet erkennen, alleen henzelf. Het is pure persoonsverheerlijking : henzelf. Zij wanen zichzelf Stalin.

Lenin, Stalin's voorloper, was liberaler en socialistischer dan Stalin. Stalin was nationalistischer, terwijl Lenin het globale communisme aanhing. Socialisme is in de kern een belangrijk principe, ook zeer poëtisch want het betekent dat het om de 'waarde' gaat en niet om de 'winst'. Toen alles naar China begon over te waaien onder het Mao regiem werd dit ook extra benadrukt, alhoewel ook daar het communisme zwaar corrupt werd. Vandaar dat we dus moeten kijken naar de poëtische, allegorische en esoterische waarde, en niet de letterlijke, materiele, exoterische waarde. Mao was de Chinese Mozes, hoewel zwaar corrupt, die het volk zou leiden tot het communistische paradijs. Dit hield in dat alles van het collectief zou worden, zodat de mens verlost zou worden van kapitalistische spelletjes en feodale onderdrukking. Het communistisch-socialistische systeem van Mao rekende hiervoor af met alle eerdere tradities. Hij hanteerde de zogenaamde pistool wiskunde in de zin dat hij geloofde dat het gebruik van pistolen beëindigd moest worden door het gebruik van pistolen. Ook hij aanbad net zoals Stalin het pistool, en zo kwam deze gangster dus heel ver. Het gebeurt maar al te vaak dat zulke mensen dan trigger-happy worden. Het is materialistisch denken.

Het socialisme kan op twee manieren corrupt worden : door materialisme en door nationalisme. Het gaat daarom om het transcendent socialisme. Socialisme gaat dus om kwaliteit, niet om kwantiteit, om waarde, niet om winst, heeft dus oog voor het individu. Socialisme brengt recht en medische zorg tot iedereen, en behoort dus gratis te zijn, zoals in Cuba. Een tijd terug had ik een droom over dat het begon te sneeuwen in de zomer. Het was het Chinese socialisme, zeer majesteitelijk. In bepaalde opzichten was het als goud en rood. Socialisme is een buitenaardse rode energie, en dit is een hele verfijnde energie die niet roekeloos mag worden toegepast. De mens moet hiervoor diep in de sociologie om deze energie te begrijpen en geen overhaaste, materialistische stappen nemen. Het is een wonder wat de tijd gegeven moet worden. Het is iets van de natuur. In het Eeuwig Evangelie in de Jezus en de draak mythe ontvangen de heiligen rode gewaden om hen tot rust te brengen. Dit gebeurt wanneer Christus tot het hart van de draak komt. De draak verandert in een varken, en brengt een rood beest voort, en het Christus-kind moet er tegen strijden, het temmen en leren berijden, om het zo aan de heiligen te geven. Dit wordt beschreven als een lange worsteling. Uiteindelijk komt er een rode speer uit de mond van het Christus-kind om het varken te doorboren, en het varken wordt in een put geworpen, en een gelach kwam voort vanuit de put om de heiligen aan te klagen. Dit was de geest van het varken, en niemand kon het vernietigen. Er volgen dan nog een heleboel andere worstelingen, waardoor uiteindelijk het Christus-kind zelf in een rode speer veranderd. In de Tweede Bijbelse mythologie brengt Christus kinderen voort die 'de rode strepen'

worden genoemd, als de rode speren. Dit is ook een teken van de heilige gebondenheid dat je hele leven beveiligd gaat worden tegen de zonde door rode speren als een alarm en ook als een blokkade. De speren kruizen zich dan en er wordt dan bepaalde energie geblokkeerd.

We spreken daarom van een lagere Mao en een hogere, poëtische Mao van het socialisme. Ergens zit er dus goed zaad tussen waarmee gewerkt mag worden. Mao wijst ook weer terug op de Egyptische godin Moa, de godin van de wet en de waarheid, en staat dus in verband met Mozes die de wet ontving. In het heilige socialisme van de gnosis wordt religie verzoend als metafoor. Het gaat dus om globaal socialisme waarin ook religie een plaats krijgt. Het is het socialisme van de principes, van kennis, waar er gekeken wordt naar de waarde en niet naar de winst. Het materialistische westen waar de medische dictatuur heerst is gericht op winst en niet op waarde. Zij hebben een beeld gemaakt van het beest, wat nog wel erger werd. Ze roofden de Stalin-icoon om het zelfs nog corrupter te maken. Maar de mens moet weer terug naar het principe van waarde. De mens moet terugkeren tot de diepte van het Oosten, om zo de sleutels te ontvangen om de oorspronkelijke Westerse natuur te herstellen. Het geheimenis rust op China. Het is een Betelgeusisch geheimenis. In de diepte van Oan, het nibaanse paradijs, de heilige slaap, ontstaat er een droom, namelijk het verloren Venus, wat ooit eens een onderdeel was van Betelgeuse. De mens moet hier weer toe ontwaken. Het is de morgenster.

2 Petrus 1

19En wij achten het profetische woord daarom des te vaster, en gij doet wel, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten.

Hoofdstuk 30. De Russische Maarten Luther

Stalin en Mao zijn demonologische principes, en hadden nooit materialistisch mogen worden in de eerste plaats. De mens moet terugkeren tot de kern. De vrucht moet afgeschild worden.

Lenin, de communistische vader van Rusland, had het systeem opgezet omdat hij vond dat het klassensysteem verraderlijk was. De hogere klassen onderdrukten de lagere klassen. Lenin stelde dat de onderdrukte arbeidersklasse zelf de staat moest zijn : "Wij zijn de staat." Dit was de boodschap aan alle onderdrukten. Vandaar dat velen met Lenin wegliepen, want hij kwam voor ze op. Hij stond aan hun kant. Aan het begin van de vorige eeuw was er de Russische Revolutie, omdat de mensen het misbruik door het imperialisme niet meer konden verdragen. Het Russische keizerrijk, de monarchie, werd afgeschaft. De Russische keizers werden tsaren genoemd. Iedereen moet persoonlijk door een soort van exegetische Russische revolutie gaan om los te komen van tsarische onderdrukking in de demonologie. Lenin stichtte een nieuwe staat, de Sovjet Unie, de Raden-unie, of USSR, de unie van socialistische sovjet-republieken. Hij nam het volk binnen op

zijn schip. Hij stak de hand uit naar de lagere ordes, en pleitte voor gelijkheid. Zijn naam was niet Lenin. Lenin was een pseudoniem wat hij gebruikte, genoemd naar de Lena, een rivier in Siberië. Hij was zelf ook een Siberische balling geweest. Hij kwam dus van diep, want Siberië was als de Russische 'hel' waar hen die niet in lijn liepen naartoe verbannen werden. Lenin werd door zijn werk en levensverhaal zo een mythe. Hij was een marxist. Hij streed tegen het kapitalisme. Hij stelde zijn aprilstellingen op, als een soort van Russische Maarten Luther. Hierin stelde hij dat er volledig gebroken moest worden met alle belangen van het roofzuchtige kapitalisme en het kapitaal. De macht moest overgaan naar de arbeidersklasse en de allerarmste lagen die onderdrukt werden. Hij stelde dat er alleen maar oorlog mocht zijn uit absolute noodzaak en niet als middel van veroveringen. Hij riep hierin op tot geduld en educatie. Het kapitaal moest verdwijnen, anders zou de oorlog niet kunnen eindigen en zou de vrede niet kunnen komen. Er was onvoldoende klassenbewustzijn en organisatie van de arbeidersklasse, waardoor de kapitalisten, de exploiters, aan de macht kwamen. De kapitalisten worden de ergste vijanden genoemd van het socialisme en van de vrede. Dit alles brengt nieuwe voorwaarden met zich mee, stelt Lenin, vanwege de grote ontwakings van de lagere klassen die onderdrukt werden.

Hij roept in de aprilstellingen verder op tot ontmaskering van het hele kapitalistische systeem, van alle leugens, en de mens moet stoppen dit systeem te ondersteunen. Hij noemt het een voorlopige regering. Hij benadrukt de noodzaak van de herhaling van de educatie, van de ontmaskering, en de volharding hierin. Hij stelt dat hij in een minderheid is, en dat dit zijn werk is, dat hij aantoonde wat de ware orde is, en hij roept anderen ook ertoe op het werk te doen, en dat hierdoor de massa's zullen ontwaken, door de constante herhaling van de waarheid. Hij stelt dat de massa's dan vanzelf hun fouten zullen inzien en zullen veranderen. Er moet eerlijke loonsverdeling zijn, niet dat een bepaalde ambtenaar een hoger inkomen krijgt dan het gemiddelde. Er moeten afgevaardigden zijn van alle lagen van de bevolking die raden vormen in de republiek, in plaats van een parlementaire republiek. Verder is zijn droom de samensmelting van de banken die meer onder toezicht van de arbeiders-afgevaardigden komen. Er mag geen socialistische dwang komen, maar geleidelijkheid. Zij die aan de minimum-grens zitten moeten opgeheven worden tot het gemiddelde, om de kloof te overbruggen. Hij reikte dus de hand uit tot de allerarmsten, zoals ook Mohammed deed, die wilde dat er een armen-belasting zou komen om de armen te helpen. Zo leefde ook de eerste christelijke gemeente. Alles werd communistisch gebracht naar de grote pot waarvanuit alles eerlijk verdeeld werd.

Zoals Lenin de Russische Maarten Luther was, zo was Stalin de Russische Calvijn, die alles extreem maakte. Beiden waren zij marxisten, zoals Luther en Calvijn augustijners waren. Karl Marx, die overigens uit Duitsland kwam is daarom een soort van communistische Augustinus te noemen.

In Lenin had Rusland dus ook een soort Messias of Christus, die hen plaatste boven alle overheid en macht :

Efeze 1

19en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte zijner macht, 20die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan zijn rechterhand in de hemelse gewesten, 21boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw. 22En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, 23die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt.

Efeze 2

6en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus, 7om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdom zijner genade te tonen naar (zijn) goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

10Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

14Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, 15doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen, 16en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft. 17En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren;

Efeze 3

18zult gij dan samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, 19en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods.

Efeze 4

22dat gij, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens aflegt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten, 23dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken, 24en de nieuwe mens aandoet, die naar (de wil van) God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid. 25Legt daarom de leugen af en spreekt waarheid, ieder met zijn naaste, omdat wij leden zijn van elkander.

Efeze 5

6Laat niemand u misleiden met drogredenen, want door zulke dingen komt de toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid. 7Doet dan niet met hen mede. 8Want gij waart vroeger duisternis, maar thans zijt gij licht in de Here; wandelt als kinderen des lichts, 9– want de vrucht des lichts bestaat in louter goedheid en gerechtigheid en waarheid –, 10en toetst wat de Here welbehagelijk is. 11En neemt geen deel aan de onvruchtbare werken der duisternis, maar ontmaskert ze veeleer,

13maar als dat alles door het licht ontmaskerd wordt, komt het aan de dag; want al wat aan de dag komt is licht.

14Daarom heet het:

Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten.

15Ziet dus nauwlettend toe, hoe gij wandelt, niet als onwijken, doch als wijzen, 16u de gelegenheid ten nutte makende, want de dagen zijn kwaad.

Efeze 6

14Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid, bekleed met het pantser der gerechtigheid, 15de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes; 16neemt bij dit alles het schild des geloofs (bewustzijn) ter hand, waarmede gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven; 17en neemt de helm des heils aan en het zwaard des Geestes, dat is het woord van God. 18En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen; 19ook voor mij, dat mij bij het openen van mijn mond het woord geschonken worde, om vrijmoedig het geheimenis van het evangelie

bekend te maken, 20waarvoor ik een gezant ben in ketenen. Dan zal ik daartoe vrijmoedig kunnen optreden, zoals ik behoort te spreken.

Eigenlijk zegt Lenin in zijn aprilstellingen precies hetzelfde als de Efeze brief. Net zoals Paulus wist hij wat het was om in gevangenschap te leven, want hij werd naar Siberië verbannen. Het gaat bij Lenin dan niet om Christus, maar meer om het Christus-principe, het Christus-bewustzijn.

Waar Lenin nog losjes was, de touwtjes vierend, daar was Stalin als de strenge Calvijn, als de Heilige Geest die alles in bezit nam, of zeg maar gerust dat het de wodka was, want zo heilig was het niet. Daniël profeteerde over dit ijzeren beest wat alles zou vermalen. Een nieuw evangelie werd gebracht waar iedereen voor moest buigen. Iedereen dacht dat toen Stalin stierf het afgelopen was, maar het was nog maar het begin. De westerse elite maakte een groot beeld van het beest.

Openbaring 13

13En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel doet nederdalen op de aarde ten aanschouwen van de mensen. 14En het verleidt hen, die op de aarde wonen, wegens de tekenen, die hem gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest. En het zegt tot hen, die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest, dat de wond van het zwaard had en weer levend geworden is. 15En hem werd gegeven om aan het beeld van het beest een geest te schenken, zodat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken dat allen, die het beeld van het beest niet aanbaden, gedood werden. 16En het maakt, dat aan allen, de kleinen en de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de slaven, een merkteken gegeven wordt op hun rechterhand of op hun voorhoofd, 17en dat niemand kan kopen of verkopen, dan wie het merkteken, de naam van het beest, of het getal van zijn naam heeft.

Wat zijn die tekenen van vuur wat uit de hemel neerdaalt ? Het is een allegorie van de media die de mens via de televisie onder controle kreeg, en nu ook via de mobiel en de computer. Het is een stuk technologie.

Toen Stalin stierf hackte het stalinistische virus alle computers ter wereld voor het stalinistische tijdperk van de medische dictatuur. Alles moest buigen voor dit beest. Iedereen moest het merkteken ontvangen. Nee, de mens is nooit uit de tweede wereldoorlog gekomen. Hitler werd vervangen door het Stalin mysterie. Eisenhower zond zijn grote D-Day visioen, maar de mensheid heeft het niet begrepen. Het was niet letterlijk. Wat is de tweede wereld oorlog in de diepte ? Het is de Siberië ervaring. De mens werd verbannen naar Siberië.

Hoofdstuk 31. Het Siberische Kruis

Het klassenkruis waarin de hogere klassen de lagere klassen onderdrukken is een Siberisch kruis, een Russisch kruis, waarin Lenin de opstanding uitbeeldde. Lenin was een soort Russische Robin Hood, zelf ook een Siberische balling, die voor de armen opkwam, de lagere klassen. Hij nam hen op zijn schip in de woeste Siberische zee, als een wederkomst. Stalin had dan alleen metaforische waarde in de zin dat het de vernietiging van het kapitalistische ego uitbeeldde, of liever gezegd het onderscheiden ervan, want de dood is slechts een illusie, een symbool, van onderscheiding, waardoor alles op zijn plaats valt en alles wordt opgelost. Stalin is een allegorie van de voleinding van de wereld, van een tijdperk. Voor Lenin was Marx een god, de almachtige, waaruit hij zijn inspiratie putte. Marx was als de communistische Jehovah die zijn zoon, Lenin, had gezonden. Een mythe. Hier hielden de onderdrukte Russen zich aan vast. Hierin hadden ze hoop. Lenin, de Verlosser.

Ook wij dragen het Russische kruis, en moeten door een soort Lenin verlichting heen, maar dan zeer poëtisch, symbolisch. In de rivier de Lena in Siberië werden wij verdronken door het medische systeem, werden wij een nummer. Wij werden als lagere klasse bestempeld die de hogere klasse moesten dienen. Maar als een Mozes werden wij door Lenin uit de rivier genomen. Hij was immers opgestaan. Er zat een groot buitenaards principe achter. Het enigma moet begrepen worden. Lenin was zelf een soort Russische Mozes die de Russische Exodus op touw zette. Er moest een einde komen aan de dictatuur van de hogere klasse. Lenin riep de lagere klasse uit tot staat, wat ook het model van de Efeze brief is. De eersten zouden de laatsten zijn.

Stalin kwam toen, en daarna Mao. Mao zag China als het beloofde land van de communisten, als het socialistische paradijs. Er moest geheel met de eerdere traditie afgerekend worden. Maoïsme was de standaard en afgoderij werd niet geduld. Dit komt ook weer terug in de bijbel. We kunnen het alleen metaforisch opvatten. Er kwam een grote hongersnood, als een ramadan. Er waren vele doden. Iedereen moest de leegte in. Mao was een Chinese Mozes die de onderdrukte Chinezen naar het beloofde land leidde. Het Chinese Ragnarok was gekomen. Onderweg ging het mis. Velen kwamen nooit aan in het beloofde land. Maar Mao maakte van China een supermacht. Odin had zijn offers gebracht, en hanteerde nu een ijzeren systeem. Hij had een ijzeren staf waarmee hij alle heidenen hoedde.

Openbaring 2

26En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen; 27en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf, als aardewerk worden zij verbrijzeld, gelijk ook Ik van mijn Vader ontvangen heb, 28en Ik zal hem de morgenster geven. 29Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.

Openbaring 12

1En er werd een groot teken in de hemel gezien: een vrouw, met de zon bekleed, met de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd; 2en zij was zwanger en schreeuwde in haar weeën en in haar pijn om te baren. 3En er werd een ander teken in de hemel gezien, en zie, een grote rossige draak met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven kronen. 4En zijn staart sleepte een derde van de sterren des hemels mede en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, om, zodra zij haar kind gebaard had, dit te verslinden. 5En zij baarde een zoon, een mannelijk wezen, dat alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf; en haar kind werd plotseling weggevoerd naar God en zijn troon. 6En de vrouw

vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden.

Het is natuurlijk heel gemengd. Het was nog allemaal zeer materialistisch en corrupt. De mens moest ontwaken tot de hogere betekenis. Het was slechts een allegorie. De mens moest leren water te veranderen in wijn, toen de mens zag dat de wateren werden tot bloed. De mens moest komen tot een diepere exegese, een diepere uitleg van het Woord van de geschiedenis. Dit was allerm minst een heilig woord, eerder het tegenovergestelde, maar de mens moest de symbolische waarde leren kennen. Het was een ontmaskering en een openbaring.

In het Russische kruis groeide een nieuw medicijn, een Ragnarok's geheim, een Chinees mysterie. Mao bracht zijn rode evangelie. Iedereen moest het rode boekje verplicht bij zich dragen. Mao had zichzelf onfeilbaar gemaakt als de Chinese paus van het socialisme. Waar staat het metaforisch voor? Natuurlijk heeft het alleen poëtische waarde. Het is een zekere buitenaardse dynamiek die verkeerd en corrupt door de Arcturische lens is heengegaan, en toen door zoveel andere lenzen in het plumares mysterie. Ragnarok's ijs was zo diep gegaan en zo koud geworden dat het overschakelde tot Ragnarok's nacht, waar donkere raadselen zoals die van Mao heersten. Deze nacht zou eindigen in bloed. Het was als de terugkeer van de Egyptische farao Achnaton die door de zuiveringen van de priesterordes en Egyptische goden zijn monotheïsme opstelde. Mao bracht China tot de rand van het socialistische monotheïsme. Alle afgoden moesten een stap terugdoen en werden uitgeroeid. Mao ontving de wet als Mozes op de berg. Er was nog maar één God. Mao werd tot mythe. Niemand kwam er meer onderuit. Nu ging het erom tot de juiste exegese te komen, de juiste schriftuitleg, de uitleg van de geschiedenis.

Mao zag als Mozes het beloofde land, maar zou het zelf niet binnengaan. Het kon namelijk niet op een letterlijke, materialistische manier binnengegaan worden. Eerst zou het ego moeten sterven, onderscheiden moeten worden, door de diepere exegese. Maar hoe dan ook werd Mao een symbool van bevrijding van het kapitalisme in China. Het werd een symbool van het binnengaan in het beloofde land, de terugkeer tot het paradijs. Ragnarok zou alle hoge zomerhuizen van het opportunisme vinden, tot de berg komen als Mozes, om daar de wet te ontvangen. Het zou sneeuwen in de zomer.

Hoofdstuk 32. Het Stockholm Syndroom en het IJzeren Gordijn

De stelling dat de mens nog steeds in de tweede wereldoorlog leeft wordt bevestigd door de koude oorlog die ontstond toen Hitler werd vervangen door Stalin. Het ijzeren gordijn werd gebouwd waardoor het communistische oostblok werd gescheiden van het kapitalistische westen in 1945 en dit liep door tot 1991 waarin het communisme viel en de koude oorlog stopte. De koude oorlog betekende de gewapende vrede. Ook nu het ijzeren gordijn is gevallen is geen bewijs dat het ijzeren gordijn daadwerkelijk is gevallen. Het was maar een buitenaards visioen wat in 1991 tot de aarde kwam, maar wat niet door de mensheid werd begrepen. Ze namen het letterlijk en materieel. Het ijzeren gordijn is helemaal niet gevallen. Er is nog steeds een ijzeren gordijn tussen de medische stalinistische dictators en de lagere klasse van de 'leken', die geheel door hen uitgemolken worden.

Daarom moet er nog steeds een Leninistische poëtische bewustzijnsverruiming komen. Stalin ging te ver, en het communistische systeem is altijd te ver gegaan, en is altijd te materialistisch geweest. Het gaat om de metaforische betekenis, om de metaforische Lenin. Juist daarom is het ook belangrijk geweest dat het ijzeren gordijn zou vallen, maar als de mens de betekenis er niet van kent zal het niet gebeuren. 1991 is een belangrijk jaar, maar wat betekent het? Het ijzeren gordijn van het ego moet vallen, het ijzeren gordijn van de onwetendheid, van het extreem-terroristische stalinisme van de medische dictatuur. Er is dus ook een heilig ijzeren gordijn wat ons beschermt tegen het kapitalisme. Het moet dus een kwartslag gedraaid worden. De mens moet komen tot een transcendente exegesis van het beruchte ijzeren gordijn. Wat is het? De mens moet het raadsel kennen.

Openbaring 2

26En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen; 27en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf, als aardewerk worden zij verbrijzeld, gelijk ook Ik van mijn Vader ontvangen heb, 28en Ik zal hem de morgenster geven. 29Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.

Openbaring 12

1En er werd een groot teken in de hemel gezien: een vrouw, met de zon bekleed, met de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd; 2en zij was zwanger en schreeuwde in haar weeën en in haar pijn om te baren. 3En er werd een ander teken in de hemel gezien, en zie, een grote rossige draak met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven kronen. 4En zijn staart sleepte een derde van de sterren des hemels mede en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, om, zodra zij haar kind geboort had, dit te verslinden. 5En zij baarde een zoon, een mannelijk wezen, dat alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf; en haar kind werd plotseling weggevoerd naar God en zijn troon. 6En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden.

Het was iets buitenaards. Het was de muur van het paradijs, van het beloofde land. Het kwam verkeerd door de Arcturische lens heen en de andere lenzen van het plumares mysterie. In de muur waren gecodeerd de voorwaarden voor het paradijs. De mens moest het kapitalistische ego afleggen. Het liet de calvinistische scheiding zien tussen de uitverkorenen en degenen die niet uitverkoren waren. Het ijzeren gordijn was de vleesgeworden derde wet van het calvinisme, van de beperkte verzoening. De mens moest leren leven met die restrictie, want die liet alle voorwaarden zien. Het ijzeren gordijn was dus een werk van voorbereiding. De mens moest eerst ingewijd worden in de hogere exegesis.

De mens leeft nog steeds in de tweede wereldoorlog, de mens leeft nog steeds in Siberische ballingschap. De mens leeft nog steeds achter het ijzeren gordijn. De mens leeft nog steeds in het Ragnarok. De mens zal het raadsel moeten begrijpen.

In verschillende opzichten is de ijzeren muur Efezisch en islamitisch te noemen. Ook Mohammed predikte al een soort communisme door de armen-belasting. Het communisme moet een richtsnoer zijn, en geen gedwongen dogma. Er moet altijd ruimte zijn voor een heilig kapitalisme waarin de mens zijn verscheidenheid, vrijheid en uniekheid behoudt. Communisme kan alleen gematigd zijn, niet extreem, niet legalistisch. Het communisme is een symbool, een teken voor de geestelijken, de ontwaakten. Zij zijn ook niet overgeestelijk, maar socialistisch, het zoeken naar waarde en kwaliteit, niet naar winst. Zij mogen ook de meerderheid in het kwade niet volgen, en mogen niet machtslustig zijn. De enige macht is zorg. Heilige macht is onderworpen aan een heleboel

principes, aan een robotische technologie, opdat de macht niet corrupt wordt. Het communisme werd door Stalin een steriel, klinisch systeem van hysterische paranoia en smetvrees, van 'ik sla hen voordat ze mij slaan', van 'de eerste klap is een daalder waard'. Stalin werd een pestkop opdat hij zelf niet gepest zou worden, wat natuurlijk in bepaalde opzichten laf is. Generalisatie is nooit een getrouwe boodschapper. Het ligt allemaal veel subtieler. Stalin werd de Russische Alexander de Grote. Hij had een virus opgesteld wat de hele wereld zou innemen. Maar het sloeg op hol, en zelfs hijzelf moet er nu van bevrijd worden. Hij had het niet meer in de hand. Iedereen rende er mee weg. Ze bouwden een beeld van het beest erger dan het beest zelf. De stalinistische medische dictatuur heeft veel meer mensen vermoord dan Stalin zelf door hun gevaarlijke, giftige medicijnen en gedwongen implantaten, voornamelijk in de psychiatrie en de dentale industrie. Amalgam verwoest zelfs kinderen in de moederschoot. Vullingen kunnen de organen afsluiten en de bloedsomloop verstoren of zelfs stilzetten. En de gestoorde gekken zullen hiermee doorgaan todat het systeem ontmaskerd is en tot het bot is blootgelegd. Het beeld van het beest wat ze maakten was een soort zwart gat in de Noorweegse zee, en als het Stockholm syndroom. Het Stockholm syndroom is het psychologische verschijnsel wat kan optreden als een mens onder gehele controle is gekomen van zijn ontvoerder, en aan de ontvoerder afhankelijk is geworden. De mens ontwikkelt sympathie voor zijn ontvoerder omdat dat het enige is wat hij heeft, en de ontvoerder hem in leven houdt. Dit kan zelfs tot een liefdesrelatie uitgroeien, allemaal door angst en dankbaarheid voor leven. Zo worden veel mensen in slaap gehouden opdat ze niet zullen ontsnappen. Ze houden van hun verkrachters. Ze worden onder een betovering gehouden. De Noorweegse zee is in de demonologie het westelijke ijzeren gordijn van de medische dictatuur, een gif wat de mens in slaap houdt en gewillig. De mens wordt 'dom' en 'naief' als kinderen gehouden, om opgezet te worden voor een gedwongen kinder-huwelijk industrie van buitenaardsen. Het is pure pedofilie.

Daarom is de Leninistische bewustzijnsverruiming meer dan ooit belangrijk. Er is heel wat mis. Er wordt belangrijke info voor de mens achtergehouden.

Hoofdstuk 33. Van Winst tot Waarde - Marx en het Geheime Dogma van de Mens

Communisme is een metafoor voor gelijkheid, zorg en context. Dat moet in de gaten gehouden worden. Kapitalisme is een metafoor voor uniekheid, creativiteit en het overwinnen van het lagere ego. Er is dus heilig communisme en heilig kapitalisme die in balans moeten komen. Communistisch totalitarisme is een illusie. Communisme is een demonologisch principe, geen politiek. De mens zelf is de staat, stelt Lenin. De mens kan de staat overwinnen. Dit is ook het juche principe. Het individu is ook het collectief, zoals de microcosmos de macrocosmos is. Dit zijn Efezische principes waarin de mens in Christus (bewustzijn) boven alle overheid en macht is gesteld, opdat de scheidingsmuur (tussen mens en staat) is verbroken.

Lenin sprak dat iemand die zich bewust is geworden van zijn slavernij en strijd voor de bevrijding nog maar een halve slaaf is vanwege de ontwaking. Het socialisme is de overgang van winst tot

waarde, die strijdt tegen de religieuze waas die mensen tot slaaf houdt. Zo komt de mens van een geloof in een leven aan de andere zijde tot een strijden voor een leven aan deze zijde. Hij stelt dat de bezetters komen met geloof in een hiernamaals opdat de slaven in een roes raken hierdoor en niet strijden voor hun bevrijding in het nu. Religie is het opium van de mens. Hij stelt dat religie een vooroordeel is. Hij roept de arbeidende mens op om te volharden in het arbeiden, want de arbeidende mens zal overwinnen, wat ook weer een hele apocalyptische stelling is. De arbeidende mens zal de economische slavernij, die de bron van de religieuze waas is, verbreken.

In het socialisme gaat het niet om 'geest' en niet om 'winst', maar om 'waarde'. Het gaat er dus niet om de 'heilige geest' te ontvangen, maar 'de heilige waarde'.

Als we het gehele wetstelsel zien van het communisme dan is het belangrijk te beseffen dat wetten abstracties zijn van kennis. Ook de logos is een abstractie van het verstand. Het behoort tot de economie van de natuur. Lenin is enorm voorzichtig met godsdienst. Hij stelt dat het is ontstaan in de onderdrukking van de lagere klassen. Ook ziet hij het als een middel van kapitalisme, wat ontstaan is op de basis van kolonialisme wat monopolisme voortbracht. Voor hem is het monopolistische kapitalisme ook een definitie van het imperialisme.

Is het niet zo dat de christenen juist vaak op zoek zijn naar hun 'heilige' oppervlakkigheid en hun 'heilige' waardeloosheid? Zo raken ze verdwaald in het kapitalisme. De heilige waarde is het enige wat de mens uit kan leiden. Daarom moet de mens de heilige waarde ontvangen. Dit is een socialistische ervaring. Er is een wereld van verschil tussen kennis wat op winst gebouwd is en kennis wat op waarde gebouwd is. Dit is het verschil tussen socialisme en kapitalisme.

Religie is dualistisch. Religie wordt gemaakt door de werkende klasse, de onderdrukte klasse, om te kunnen overleven, maar religie wordt ook gemaakt door de heersende klasse, om de onderdrukte klasse in slaap te houden. Daarom moet het mes voorzichtig snijden.

Karl Marx predikte natuurlijk het geheime dogma van de mens, wat ook nog het zogeheten 'steigerkapitalisme' bevatte, oftewel het gecamoufleerde kapitalisme. Vandaar dat de leringen van Karl Marx vergeestelijkt moeten worden, want dit personage is een allegorie. Op zichzelf genomen is Karl Marx min of meer materialistisch, alhoewel hij ook opkwam voor de armen als een Robin Hood. Hij is een belangrijke Christus-figuur van de jaren 1800 (1818-1883) voor de armen. Hij kondigde de dood aan van het kapitalistische ego en het begin van het communistische tijdperk. Het was een allegorie, en alhoewel ze predikten tegen dogma, hadden ze hun eigen dogma's, vandaar dat er een vernieuwing en vergeestelijking moet komen in het belangrijke marxistische landgoed. Marxië was het oostblok, en Amerika was het westblok die tegenover elkaar kwamen te staan in de koude oorlog, maar er moet verzoening komen tussen beide principes, want er zijn belangrijke kruispunten, kernpunten. Het ijzere gordijn kwam ertussen waarin de voorwaarden werden uitgestippeld voor deze verzoening, maar tot op heden is er niet aan deze voorwaarden voldaan. Dit is waarom de medische dictatuur nog steeds heerst, maar ook dit is allegorie en mythe. Er zal hiertoe een waardige exegese moeten komen. Dit gebeurt in de Christus en de Draak mythologie van het eeuwig evangelie, waarin het Christus-kind een rode speer voortbrengt. In de Bilha wordt deze rode speer verder besproken als datgene wat het volk zal leiden tot openbaring en ontcijfering van de geschiedenis. De sleutel ligt in de geschiedenis. De Bilha is de sluitsteen van de Tweede Bijbel waarin vrouw en kind herstelt worden. De rode speer is een beeld van het amazonische socialisme, waarin het klassensysteem geslachtelijk wordt gezien en wordt doorbroken. In het materialisme van het kapitalisme is de vrouw de lagere klasse die onderdrukt wordt door de hogere klasse, de man, en zo wordt ook het kind onderdrukt. De vrouw wordt gezien als slaaf en de man als heerser, zodat de Leninistische principes ook toegepast kunnen worden op dit klassensysteem en dat er een grote doorbreking en omkering zal komen, niet letterlijk, maar symbolisch, want de vrouw is een universeel symbool voor inspiratie en creativiteit, en de man is een beeld van openheid en

gevoeligheid. Zonder de vrouwelijke bron in ieder mens is er geen stimuli voor de man.

Zo gaan ook de woorden van Marx diepere waarde krijgen, die altijd opkwam voor de lagere klasse, en gelijkheid beloofde. Het pad daartoe was een diepe mechaniek en analyse. Door de ontmaskering van wat er fout was zou het vanzelf in orde komen. Nu is het van belang te kijken hoe Marx rechtgedraaid kan worden.

Hoofdstuk 34. Marx en de Siberische Exodus

Het communisme is een code om de hogere klasse te neutraliseren.

Dat kan in elk klassensysteem, ook het geslachtelijke klassensysteem en het rassen klassensysteem.

Het communisme is een code die opkomt voor de lagere klassen.

Natuurlijk kan dit helemaal foutgaan als er geen goede technologie voor is.

Het kan al gauw extreem worden en uit de hand lopen om een nieuwe dictatuur te worden.

Het communisme had haar vier grote evangelisten, zoals het christendom had : Marx, Lenin, Mao en Stalin waren de Mattheus, Marcus, Lucas en Johannes van het communisme. Stalin, als de Russische Johannes, tekende zijn apocalypse op, om geheel met het kapitalisme af te rekenen, zo goed en kwaad als dat ging, want hij was een blinde vuistvechter. Het was dus zeer zeker geen onfeilbaar systeem, zoals het christendom dat ook niet was, maar het wees ergens naartoe. Het waren slechts schaduwen van hogere dingen.

Volgens Marx was het christendom dat wat de bourgeoisie, oftewel de hogere, heersende klasse, als voedsel opdiende aan de lagere klasse om de lagere klasse in slavernij te houden. Vandaar dat het christendom een onderdeel is van de communistische mythologie. Tegelijkertijd zag Marx religie als het protesteren van de lagere klasse tegen de hogere klasse. Maar dat was dus de schuld van de bourgeoisie. Vandaar dat Marx dan ook stelde dat religie opium van het volk was, een stelling die Lenin later ook overnam. Religie was voor Marx ook de zucht van de onderdrukte.

Marx bouwde zijn filosofische 'trein' om uit de Siberische gevangenschap van het kapitalisme te komen. Niet alleen voor hemzelf, maar voor een ieder die het wilde horen. Marx stelde dat het er niet om gaat dat er één of andere wereldhervormer zou komen met ideeën en principes, maar dat het puur om de analyse en ontmaskering van de klassenstrijd zou gaan en dat dingen zich zo vanzelf zouden oplossen. Marx deed een beroep op het onderscheidingsvermogen in de klassenstrijd, om zo te zien wat er eigenlijk gaande was, en de oplossing zou al gegeven zijn in de geschiedenis hierin. Vandaar dat hij ook de historische dialectiek benadrukte. De dialectiek is de tegenstelling en tegelijkertijd de samenstelling. Hij had deze filosofie van Hegel geleerd. Het ging om de automatische historische beweging die hierdoor het kapitalisme zou afschaffen waar het nodig was. De mens moest afstand doen van persoonlijk bezit, wat natuurlijk heel symbolisch was, en wat ook weer terugkomt in het Christus evangelie :

5En Hij zeide: Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen.

21Jezus zeide tot hem: Indien gij volmaakt wilt zijn, ga heen, verkoop uw bezit en geef het aan de armen, en gij zult een schat in de hemelen hebben, en kom hier, volg Mij.

27Daarop antwoordde Petrus en zeide tot Hem: Zie, wij hebben alles prijsgegeven en zijn U gevolgd; wat zal dan ons deel zijn?

29En een ieder, die huizen of broeders of zusters of vader of moeder of kinderen of akkers heeft prijsgegeven om mijn naam, zal vele malen meer terugontvangen en het eeuwige leven erven.

Lukas 14

26Indien iemand tot Mij komt en niet verlaat zijn vader, en moeder, en vrouw, en kinderen, en broeders, en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn.

Marx liet net als Jezus doorschemeren dat we de 99 schapen moesten achterlaten om het verloren schaap te vinden. Dat is ook een shamanistisch principe. Zo komt de shamaan in contact met de andere wereld. Marx preekt het leegworden, het komen tot de ramadan, het loskomen van de kwantiteit om zo te komen tot kwaliteit, tot waarde. Juist als de mens overal aan vasthoudt komt de mens van crisis tot crisis, wat ook de leer van het boeddhisme is. De mens moet zich uitstrekken tot het nibana waarin de vlam van het kapitalistische, altijd meerwillende ego uitgeblust wordt. Hiervoor moet de mens strijden, filosoferen, onderscheiden. Dat is het communistische kruis. Hierin moet de mens geduld leren opbrengen en volharding, waar Lenin ook over predikte.

De locomotief van Marx rijdt dus door leegte, door niet-bezit, door onpersoonlijkheid, waardoor eerst het kapitalistische ego valt, en zo hogere principes ingeschakeld kunnen worden. Dan stelt Marx net als Jezus dat het huisgezin opgeheven moet worden, want ouders buiten hun kinderen uit door het kapitalisme, en kinderen worden zo geofferd aan de bourgeoisie. Marx stelt dat het een misdaad is, en dat deze uitbuiting opgeheven moet worden. Marx stelt dat de gehele opvoeding verrot is, ingesteld door de maatschappij, door de verhoudingen die de ouders hebben met zulke instituten, en het school systeem is hierdoor ook verrot. Het communisme heeft als taak de invloed van de heersende klasse op de opvoeding te verbreken. Marx is er misselijk van, omdat hij ziet dat het allemaal door de kapitalistische industrie is gekomen. De kinderen worden tot koopwaar en tot arbeidsmiddelen gemaakt. Ook walgt hij ervan dat ook de vrouw tot productie-middel is geworden, en stelt hij dat er gelijkheid dient te zijn.

Ontleding, analyse, onderscheiding, was de grote wet van Marx, en Lenin ging strategisch met deze wet om. Lenin stelde dat het om de juiste schakel voor het juiste moment ging, als prioriteitswet, en hij stelde ook dat wanneer het aankwam op de vijand, het imperialisme, dat er gekeken moest worden waar de zwakke plekken waren, en dat daar begonnen moest worden. Hier kon namelijk de revolutie als eerste doorbreken. Men moest dus vasthouden aan de wet van de geleidelijkheid, en niet teveel hooi op de vork nemen. Men begint van onderen af aan, en werkt zich zo op. Het kapitalisme werkte volgens Lenin ongelijkmatig. Het was niet één geheel. Dat was een grote zwakheid. Het communisme zou zo in kleine stappen opgebouwd moeten worden.

Stalin stelt dat als het imperialisme zich ontwikkelt het zich ongelijkmatig ontwikkeld, omdat dat nu eenmaal een eigenschap van het kapitalisme is, en dit geeft onvermijdelijk botsingen, een strijd tussen de elementen, waardoor het kapitalistische front verzwakt, en waardoor het socialisme overwint in afzonderlijke landen. Lenin stelde dat de kapitalistische landen elkaar uitbuiten, omdat dat hun aard is, altijd maar weer, en dat ze elkaar zullen opvreten, en dat zo alles in de maalstroom

van de wereldrevolutie wordt meegetrokken. Stalin stelt dat de tegenstellingen van de kapitalistische landen leiden tot de ondergang van het globale imperialisme, en het feit dat het communisme alles verdiept. Dit komt ook voor in de apocalyptiek van de bijbel :

Openbaring 17

16En de tien horens, die gij zaagt, en het beest, dezen zullen de hoer haten, en zij zullen haar berooid maken en naakt, haar vlees eten en haar met vuur verbranden. 17Want God heeft in hun hart gegeven zijn zin te volbrengen en dit eensgezind te doen en hun koningschap aan het beest te geven, totdat de woorden Gods zullen voleindigd zijn. 18En de vrouw, die gij zaagt, is de grote stad, die het koningschap heeft over de koningen der aarde.

De wet van de ongelijkmatige ontwikkeling van het kapitalisme was dus dat het kapitalisme zichzelf zou opvreten, wat Marx ook liet zien. Dit is dus een soort ouroboros principe : de slang of draak die zijn eigen staart eet, oftewel de zelf-verslinder, wat een chemische en alchemische wet is, en wat toont dat het kwaad nooit zal kunnen blijven bestaan. In principe hoeft de communist niets te doen dan toekijken en analyseren. Dit is het wonder van Marx waardoor zijn locomotief werkt, maar het is dus heel meta-wetenschappelijk en verfijnd filosofisch uitgedacht, als een uitvinding. De communist laat daarom alles los, heeft geen eigen bezit, maar krijgt hiervoor de parel van de analyse, waarvoor hij al het andere heeft verkocht, wat ook een bijbels principe is.

Mattheus 13

44Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een schat, verborgen in een akker, die een mens ontdekte en verborg, en in zijn blijdschap erover gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft en koopt die akker.

45Evenzo is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman, die schone parelen zocht. 46Toen hij een kostbare parel gevonden had, ging hij heen en verkocht al wat hij had, en kocht die.

47Evenzo is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een sleepnet, neergelaten in de zee, dat allerlei bijeenbrengt. 48Wanneer het vol is, haalt men het op de oever, en zet zich neer en verzamelt het goede in vaten, doch het ondeugdelijke werpt men weg.

Het gaat om het sorteren, onderscheiden, analyseren, waardoor het koninkrijk van het analytisch socialisme zal komen. De communist laat dus alles los, heeft geen persoonlijk bezit, om de context te zien, het geheel, en de kringloop daarvan. Hierin wordt alles opgelost. Het is een werk van ontmaskering, en dat is ook tegelijkertijd de definitie van de vrouw. De vrouw is het archetype voor de analyse, de metafoer ervan. Het analytisch socialisme is de kern van het amazonisme en de toekomst. Het analytisch socialisme analyseert en overwint hierdoor het nationaal socialisme (nazi) en het materialistisch socialisme. Het analytisch socialisme destaliniseert de wereld. Het brengt de marxistische exodus trein op het juiste spoor.

Hoofdstuk 35. Commentaar op Hegel - de Filosofische Vader van Marx

Het analytische communisme stelt dat de analyse zo diep moet gaan totdat de context zichtbaar is geworden. Het is dus geen politieke term, maar een metaforisch-creatieve term. Daar waar men stopt analyseren ontstaat kapitalisme. De analyse is dus altijd progressief en niet conservatief. Conservatisme zoals de christelijke kerken is dodelijk. Er moet een beroep gedaan worden op het geheugen en er moet creatief mee aan de gang worden gegaan. Ook het trauma is ergens goed voor geweest. Het analytische communisme geeft weer hoop. Alles past ergens in, zolang er maar diep genoeg wordt gegaan. Oppervlakkigheid is de heraut van de dichtgroei. Dat is een moeras. Dat gebeurt in de heersende klasse. Ze dutten in. Ze zijn aan de drugs. De lagere klasse, de arbeiders klasse, blijft bezig, blijft productief, blijft analyseren, zodat er rust komt vanuit de context. Arbeid leidt dus ook weer tot rust, en vanuit de rust komt er weer arbeid. Dit is de ketting reactie van de analyse in het analytische communisme. Door volharding en geduld hierin ontstaat er een mechanisme, een automatisme, de dynamiek van het robotisch machinale, wat voor nog meer arbeid en rust zorgt als in een opwaartse spiraal. Dit is de bedoeling van het kruis, dat het leidt tot de analyse, en zo tot de context. De context geeft rust en overzicht, maar laat nieuwe taken zien, en laat de hogere oorlogen zien. Dit is dus het kruis van het analytische communisme, maar het is de enige weg door het mijnenveld van deze kapitalistische, stalinistische aarde. Hierdoor ontstaat een nieuw volk, niet in kwantiteit maar in kwaliteit, niet in winst maar in waarde. Het analytische communisme schept zo een nieuwe wereld.

Hegel stelt, waar Marx ook over verder gaat, dat kwantiteit (de voedingsbodem van het kapitalisme) bij toename en afname op bepaalde knooppunten (vriespunt, kookpunt, etc.) sprongen van kwaliteit maakt. Hier verandert kwantiteit dus in kwaliteit, zodat het kapitalisme wordt teruggedrongen. Marx was min of meer een Hegeliaanse filosoof, die de filosofie van Hegel zowel uitwerkte als bekritiseerde. De Duitse filosoof Hegel (1770-1831) was dus als de geestelijke of filosofische vader van Marx, en dus een belangrijke bron van Marx die de grotere context zou kunnen laten zien van het werk van Marx. Hegel stelde dat het universum zich ontwikkelde en bewustzijn vormde door de zogeheten dialectiek, door de driehoeksverhouding van stelling, tegenstelling en samenstelling. Er zou dus geen bewustzijn mogelijk zijn als iedereen op dezelfde manier zou denken. Hegel stelde ook dat elke leugen en verkeerde, bloederige beweging in de geschiedenis zijn eigen al dan niet abstracte kern van waarheid had waarnaar gezocht moest worden, onder het mom van leer op een intellectuele manier van de vijand. Hegel stelde ook dat in de context van het kapitalisme van meester-slaaf die verhouding een illusie is. De slaaf, of arbeider, is afhankelijk van zijn meester of werkgever, maar ook het omgekeerde is waar. In die zin is dus de verhouding meester-slaaf een illusie omdat de meester ook weer een slaaf is van de slaaf, omdat hij er afhankelijk aan is. Verlaagt hij het loon van de slaaf of arbeider, dan kan de slaaf of arbeider ook minder van hem kopen, wat weer verlies oplevert voor hem. Zo moeten we dus goed kijken naar de ketenen waar we aan vastzitten. Zijn het wel daadwerkelijk ketenen? Degene die de keten vasthoudt is er zelf ook door geketend. Het is dus wederzijds, en daarom is de slavernij of het gevangenschap niet absoluut. Dit is ook de zwakke zijde van de kapitalist. Het kapitalistische systeem zal dus vroeg of laat instorten.

In Hegel's meesterwerk van 1807 'De Fenomenologie van de geest' stelt hij in vers 90 dat het fenomeen van de onmiddellijkheid eigenlijk de receptieve gevoeligheid is. Wanneer dit object, dit fenomeen, zich opdiend, dan mogen we allereerst daar helemaal niets aan veranderen, want het gaat allereerst om observatie. In vers 91 stelt hij dat de zintuiglijke zekerheid zich voordoet als de rijkste kennis en oneindige en grenzeloze weelde, en daar kunnen we dan een deel uitnemen. Ook doet het zich dan voor als de volle waarheid. Maar deze zekerheid geeft zich dan uit als abstract en de armste waarheid. Juist omdat het als onmiddellijkheid komt wekt het de schijn op dat het de

waarheid is, en het bewustzijn komt als het zelf. Alles wordt oppervlakkig gehouden. Het is nog niet geanalyseerd. De vele relatievormen van het object en de vele lagen erin worden nog niet gezien. De verschillende staten waarin het object zich bevindt worden niet waargenomen.

In vers 92 stelt hij dat de zintuigelijke zekerheid niet alleen een onmiddelijkheid is, maar ook een voorbeeld. Dan zullen er een heleboel onderscheidingen volgen, alsof er een verhaal wordt verteld, en ga je verbanden zien, maar ook verschillen tussen onszelf en het object, totdat we gaan zien dat zowel het zelf als het andere niet slechts bestaan in onmiddelijkheid, maar ook in bemiddeling.

Maar daadwerkelijke onmiddelijkheid, het plotselinge, is een illusie, want hij stelt dat het gevoeligheid is. We komen er pas daadwerkelijk mee in aanraking in ons bewustzijn als we er gevoelig voor worden, terwijl het al lang om ons heen zou kunnen zijn geweest. De schijnbare onmiddelijkheid is wanneer we het zelf opmerken. Die gevoeligheid vertaalt zich dan in een gebeurtenis. Gebeurtenissen zijn dus niets anders dan bewustwordingen. Dat hoeft dus nog niet de volle waarheid te zijn, want het kan ook een abstractie zijn.

In vers 96 stelt hij dat het zelf in stand gehouden wordt door het nu, maar dat het nu dus geen onmiddelijkheid is, maar een bemiddeling. Er is namelijk gevoeligheid gekomen. Het nu ontstaat door een zekere samenwerking, iets universeels. Zo kan er een nieuwe zintuigelijke zekerheid komen.

In vers 97 stelt hij dat het gevoelige iets universeels is, en dat het als zodanig uitgedrukt wordt, en we zeggen niet wat we bedoelen. Taal is alleen maar iets wat uitdrukt, maar kan nooit volledig overbrengen wat er bedoeld wordt. Daarvoor is het te ingewikkeld.

In vers 99 stelt hij dat het universele de waarheid is van het object, dus het object herbergt de waarheid in de kern, maar niet als een onmiddelijkheid. Er is namelijk ontkenning en bemiddeling nodig. Het 'nu' en ook het 'hier' zijn dus in principe totaal leeg en onverschillig. Dat is dus het ware leven helemaal niet.

In vers 103 stelt hij dat de gehele context van zintuigelijke zekerheid, als geheel, op waarde geschat moet worden, en als kern waargenomen dient te worden, en niet langer gezien mag worden als een moment van zintuigelijke zekerheid. Het gaat dus om het geheel, niet om het nu. Het nu is een illusie, een abstractie. De onmiddelijkheid bestaat zo alleen nog maar als een relatie, en omzeilt het 'hier en nu', stelt hij in vers 104.

In vers 106 stelt hij dat het 'nu' weggesijpeld is, doordat het geanalyseerd werd.

Het 'nu' is dus eigenlijk een allegorie van het zintuigelijke. Hij stelt in vers 109 dat dieren niet van deze wijsheid uitgesloten zijn, en dat zij juist veel dieper zijn ingewijd hierin, want zij blijven niet bij de zintuigelijke objecten stilstaan alsof die objecten in zichzelf bestaan. Zij zijn wanhopig over de realiteit van deze dingen, in de totale zekerheid dat deze dingen absoluut waardeloos zijn. Zij helpen zichzelf en vernietigen de zintuigelijke objecten, en de gehele natuur verheugd zich wanneer deze geopenbaarde mysterieën getoond worden over de zintuigelijke objecten.

In vers 110 stelt Hegel dat er niet gezegd kan worden wat er bedoeld wordt, omdat het object ontoegankelijk is voor de taal van het bewustzijn, dat wat universeel is. Hegel stelt dat het een onmogelijkheid is. Hij stelt dat de spraak een hogere natuurlijke eigenschap bezit die onmiddelijk elke betekenis omdraaid om er iets anders van te maken, zodat de mens alleen door ervaring leert wat in feite de waarheid is van de zintuigelijke zekerheid. Hij stelt dus eigenlijk dat het Woord niet goedkoop is, en niet materieel. Het Woord is abstract om elke betekenis om te draaien zodat de mens er niet zomaar mee weg kan lopen. Het is dus een soort beveiliging. Dit is een principe wat ook telkens in de Tweede Bijbel terugkomt. Aan het einde van dit vers stelt Hegel dat de mens niet

het onmiddelijke moet kennen, maar moet leren waarnemen, leren onderscheiden.

In vers 111 stelt Hegel dat de onmiddelijkheid nooit tot de waarheid komt, want het gaat om het universele. Zodra een object beweegt ontvouwt het zichzelf, worden de momenten getoond. Het laat een bepaalde context zien, het universele. Hierin is alles inbesloten. Het object ontkomt daar niet meer aan. Het heeft zijn kaarten op tafel gelegd. In het kort, in een flits, wordt er getoond wat de weg van het object zal zijn, waar het naartoe gaat, wat zijn bestemming is, want dat ligt allemaal gecodeerd in de beweging. De beweging is dus de sprekende, de onderscheidende. Ook laat het object zo alle tegenstellingen zien, en de samenstelling, in de dialectiek. In de beweging zien we het essentiële en het niet-essentiële. Het kaf groeit op met het koren.

In vers 112 stelt Hegel dat de weelde van de zintuigelijke kennis ligt in de analyse, de waarneming, de onderscheiding, en niet in de zekerheid van de onmiddelijkheid. Hegel toont dus eigenlijk aan dat de mens wat stappen moet terugnemen, want de mens is gevangen in de onmiddelijkheid en kan zo niet onderscheiden waar het op aankomt. De mens wordt voortdurend bedot en bedrogen door de onmiddelijke zintuigen. De mens moet weer diepere gevoeligheid ontwikkelen, en filosofisch afrekenen met de illusie van het onmiddelijke. De mens moet dus leren om het 'nu' heen te werken. Het 'nu' temt de mens natuurlijk voor een markt. Het 'nu' probeert de mens dom te houden hiervoor.

114. Een medium, of bemiddeling, is volgens Hegel niet alleen een 'ook', maar ook een 'één'. Het is ook een 'alleen', die exclusief is, en die ontkent, als een tegenstelling. De 'één' is het moment van de ontkenning, van de tegenstelling. Het is een eenheid die anderen verwerpt, wat ook weer terugkomt in het monotheïsme en het kapitalisme. De ontkenning is in het bezit, stelt Hegel, en is tegelijkertijd een eenheid met onmiddelijkheid. Door de kunst van de ontkenning kan de onmiddelijkheid dan getransmuteerd worden tot universaliteit. Door de tegenstelling is er vrijheid van de eenheid.

115. Hierin, stelt Hegel, komt de waarheid van de onderscheiding van het object tot een climax. Het wordt onverschillige, passieve universaliteit die een hele cirkel van mogelijkheden en projecties uitzendt, het 'ook', en daarnaast is zij de simpele ontkenning, de één, die alle contrasten uitsluit en buitensluit. De relatie tussen de momenten is ontkenning, want het is gerelateerd aan het onverschillige object en het breidt zichzelf uit in het object door een reeks van verschillen. Het is het punt van de individualiteit die zichzelf in het object uitdrukt in meervoudigheid.

Hij stelt dus eigenlijk dat er helemaal geen conflict is, maar gewoon allerlei vormen van uitdrukkingen en verbindingen, en die bedoelen niet wat ze uitdrukken. Het is een bepaalde dans, een bepaalde strategie, een bepaalde code. De mens mag namelijk het materiele, het onmiddelijke, niet aanraken. De mens wordt erdoor getest. Zoals de dierenwereld moet de mens de onmiddelijke werkelijkheid ontwijken. De mens moet hierdoor een hogere gevoeligheid ontwikkelen voor de universele realiteit. De mens moet het mysterie van de ontkenning leren begrijpen. Het is een hogere taal, want de lagere taal kan en mag het niet zeggen. Het universum kent dit systeem, en de onderlinge delen worden er niet door aangetast. Het is een heilige, strategische onverschilligheid. Met deze sleutel zou er dus zelfs een hogere Stalin te zien zijn als men de lagere Stalin ontkent. Het is niet goed door de lens heengekomen. Het was een lens van onmiddelijkheid waardoor alles verdraaid werd, verborgen werd gehouden, als een pakket wat eerst uitgepakt moest worden. Aan het einde van dit vers stelt Hegel : alleen de relatie van de eenheid van de pure, essentiële momenten brengt dan uiteindelijk het object tot een climax.

116. Onderscheiden is de actie van het bewustzijn. En in 117 stelt hij dat het bewustzijn alleen kan werken door ervaring en tegenstellingen. Het is dus absoluut noodzakelijk voor de mens om door de verschillende tegenstellingen van het leven heen te gaan, anders zou de mens niet eens kunnen leven. Het object is dus altijd het bezit van het universele, van de context. In die zin heeft het communisme dus betekenis. Het is geen letterlijke politiek, maar een filosofische analyse. Het

object moet dus altijd benaderd worden door het universele, en niet rechtstreeks door het onmiddellijke, want dan valt de mens in een illusie, in een valstrik. Alles is in het bezit van het hogere, van hogere wetten en hogere principes. De mens moet deze regels kennen. De mens moet opgeleid worden in de filosofie, de kunst en technologie van het bewustzijn, om te kunnen overleven. De tegenstellingen komen namelijk hard op de man af. Het schept absolute chaos en diep leed. Maar de filosofie is hierin een medicijn en een gids.

De mens ontwikkelt zichzelf in de tegenstellingen, stelt Hegel. Het object stelt zich voor als 'één', als alleen, maar Hegel prikt door deze schijnbare individualiteit heen en kijkt naar wat erachter ligt. Het object is volgens Hegel helemaal geen eenheid. Dat is slechts schijn en bedrog. Maar hij stelt ook dat het object waarheid is, en dat hij het alleen maar verkeerd interpreteert. Hij stelt dat omdat het universeel bezit is moet hij de objectieve kern van het object zien als een commune. Niet het object was foutief, maar zijn zicht erop was foutief, stelt hij. Hij stelt dan dat hij het object moet zien als het vaste, als effectief en definitief, als een contrast met het andere, als exclusief. Dus dan stelt hij weer dat hij ook niet correct was door het object alleen maar als een commune te zien met anderen en als een samenhang. Hij moet het dus in stukken hakken en zien als een exclusieve 'één', oftewel als een opgebroken eenheid. Het is eigendom wat tegen elkaar verdeeld is, en daarover onverschillig is en het tast elkaar niet aan. Hij stelt dan dat hij niet correct was toen hij het zag als exclusief, iets wat anderen buitensluit, omdat het een bepaalde samenhang had, want het is nu een universeel, communaal medium waarin vele eigendommen als sensitieve universaliteiten op zichzelf bestaan en anderen buitensluiten wanneer ze vast en definitief zijn geworden, maar echt vast is het voor hem nu ook weer niet, want het is zowel geen eenheid als geen samenhang, maar iets wat daar nog achter ligt. Hoewel het dan weer wel een eenheid is als bezit en vastgesteld door de samenhang met het andere. Wat hij probeert duidelijk te maken, en wat ook een stelling is van de Tweede Bijbel is dat het niet om het 'ja' gaat of het 'nee', maar om het 'hoe'. Hij wil nergens in vastgroeien, dat blijkt, en daarom draait hij voortdurend, verandert hij voortdurend, om tot de juiste schakels te komen, in de juiste verhoudingen. Het moet filosofisch 'klikken' voor hem. Het 'ja' sluit het 'nee' niet uit, en andersom ook niet. Het is een bepaalde samenhang, maar ook weer niet. Er ligt nog iets achter, enzovoorts. Hegel schetst zo een enorm ingewikkelde filosofische wildernis die de mens moet leren kennen om zo te kunnen overleven en erdoor heen te kunnen komen.

Iemand die met Hegel in contact is gekomen is als een Alice in Wonderland die uiteindelijk de kolderkat is tegengekomen. Hegel stelt dat de mens door de hele handeling van het waarnemen heen moet prikken om erachter te komen, om zo terug te komen tot een dieper zelf. Hij stelt dat hij dan een cirkeltje heeft gemaakt en weer terug is gekomen aan het begin en teruggeworpen is in de kringloop die zowel zichzelf ontkent in het moment als in het geheel, om zo ook weer opgenomen te worden in een groter geheel. Het telkens maar weer afbreken is dus ergens voor nodig, om deel te hebben aan de hogere en grotere kringlopen van het bestaan. Hegel ziet dus deze wielen voor zijn ogen groeien en in elkaar overgaan naarmate hij ze dieper analyseert en ontkent. In het sprookje van Alice in Wonderland zijn alle wegen bezit van de koningin van de harten, als een metafoor van de grotere cirkels, waar de kolderkat naartoe wijst. Zonder de ontmoeting met de kolderkat zou Alice daar nooit zijn aangekomen.

Waarnemen is een kunst, stelt Hegel in 118, een truuk, het bewustzijn wat ook weer teruggaat naar zichzelf, het eerdere, en dat dan op een hele andere en nieuwe manier ervaart. Zo kunnen dus ook de herinneringen genezen worden en worden aangeboort als bronnen van grote, immense, creativiteit, en dan wordt het duidelijk hoe essentieel het is voor de kunst van het waarnemen in zichzelf. Het laat dan ook zien dat het allemaal bezit is van je eigen bewustzijn, alles wat je hebt meegemaakt. Het is jouw bezit. Het communisme is dus zeer zeker niet eenzijdig, en juist Hegel als de kolderkat is hierin zo belangrijk, opdat het niet dogmatisch zou worden. Het stopt dus allemaal niet bij Karl Marx. Het is pas het begin, en leidt terug tot de Hegel bron. Het danst allemaal op draaiende dualiteit die nooit stopt. Zo ontstaat ook muziek, en zo ontstaan verhalen. Het is een

universeel ritme, een overlevings-strategie.

Hij stelt in 120 dat de één altijd weer een contrast maakt met het andere. Het is de eigenschap van de één. We kunnen dus weer denken aan het monotheïsme als voorbeeld, en het kapitalisme. Het is de natuur van het beestje. De contrasten zijn de verschillende onderdelen van de 'één' zelf. Het brengt alleen het zelf met het zelf in verband, en relativeert alles. Dit zijn noodzakelijke processen die begrepen dienen te worden. Het kan dus helemaal niet exclusief zijn en anderen buitensluiten, want het is immers de 'één'. Het gaat dus om de kunst van het 'één'. Het is een universeel principe. In die kunst is het dus alleen schijnbaar exclusief. Er worden schijngevechten gevoerd. Dit heeft allemaal te maken met ritueel en orde, een verhaal. Zo houdt het beestje zichzelf in stand. Ze hebben eigenschappen in de kunst waardoor ze van anderen onderscheiden worden. Het is allemaal bezit van de 'één', als een eigenschap. De 'één' is daarom ook de 'ook', omdat het een meervoudig medium is. Omdat het universeel is maken de eigenschappen geen contact met elkaar en ontkennen ze elkaar dus ook niet.

121. Hegel stelt dat als het bewustzijn het zelf in het zelf reflecteert, en in het waarnemen ervan komt ook het tegengestelde moment aan het 'ook' op, maar dit moment is de eenheid van het zelf die elk onderscheid van zichzelf buitensluit. Het bewustzijn richt de aandacht op het 'voorzover', zodat er toch nog een zeker onderscheid is, en waardoor er een 'ook' aanwezig is.

122. Hegel stelt dat er een bepaalde relatie is tussen de 'één' en de 'ook', die nogal ingewikkeld is, en begrepen dient te worden. We kunnen stellen dat Hegel het hier heeft over een hyper-actief beveiligings-systeem. Hegel is heel netjes en heel genuanceerd. Er is altijd een 'ja' in het 'nee' en een 'nee' in het 'ja', maar toch ook weer niet. Het hangt helemaal van de situatie af van hoe het beestje draait en in wat voor situatie het beestje terecht is gekomen. Het beestje is dus van top tot teen bewapend met draaiende filosofische strategieën om in de wildernis van het leven te overleven. Die wildernis is dus niets anders dan een onderdeel van het beestje zelf. Hegel is dus een Pietje Precies van de filosofie, want er zit altijd wel weer een keerzijde aan, en hij heeft altijd wel een 'maar' bij elke stelling, wat dan ook een onderdeel is van de dialectiek. Hij wil ergens naartoe, dus hij moet wel telkens met tegenstellingen aan komen zetten, anders komt hij niet tot de hogere samenstellingen, de hogere mengsels, die belangrijk zijn in de filosofische harmonologie van de mens om te kunnen overleven. Als hij zichzelf dan schijnbaar telkens tegensprekt is dit juist om zijn machines te verfijnen. Voor Hegel staat dit gelijk aan waakzaamheid.

Juist door de verscheidenheid van het onderscheiden, stelt Hegel, en de verscheidenheid van het terugkeren naar het zelf, komt het zelf tot een hogere graad van het tonen dat het zelf een dubbelleven leidt. De waarheid komt zo dichterbij als een steeds grotere, overweldigende verscheidenheid.

Hegel's filosofie schakelt voortdurend over van belangrijkheid tot onbelangrijkheid, om zo de prioriteiten duidelijk te houden. Hoe belangrijk is iets, en hoe onbelangrijk is iets? Zo kan alles ook gerelativeerd worden. Het spoelt voortdurend weg van de kern en terug tot de kern om zichzelf zuiver en veilig te houden. Niet alles wat gebeurt is belangrijk, en niet alles wat gebeurt is onbelangrijk. De mens moet leren herkennen, leren waakzaam zijn.

125. Hegel stelt dat als iets vast is of wordt dan onderscheid het zich van het andere, maar kan overleven juist door dit contrast. Het vaste laat de kern zien van het object.

130. Hegel stelt dat gevoelige individualiteit in de dialectische stroming van de onmiddellijke zintuigelijkheid wordt veranderd tot gevoelige universaliteit.

132. Hegel stelt dat in de dialectiek van de zintuigelijke zekerheid het horen en zien moet wegvagen

en plaatsmaken voor bewustzijn. Hij stelt dat het bewustzijn zichzelf moet herkennen als het concept.

De mens moet leren onderscheid te maken tussen het abstracte en het concrete en zich altijd afvragen in hoeverre iets abstract is en in hoeverre iets concreet is. Hegel stelt in 134 dat het negatieve verbonden is aan het abstracte en dat het bewustzijn eenzijdige concepten zal ontkennen en abstract zal maken. Maar de positieve betekenis is de samenhang en dit is de kern van beide tegengestelden.

Door onderscheiding wordt de kern van eenheid zichtbaar, wat ervoor zorgt dat dingen worden ontvouwen, stelt Hegel in 136, en daardoor worden ze ook verminderd, wat zich vertaalt als kracht. De kracht keert terug tot zichzelf maar moet zichzelf uitdrukken. Het onderscheid zorgt dat de kracht wordt opgewekt, om er zo ook voor anderen te zijn. Dat is ook de definitie van onderscheiding. Het kan zich zo uitdrukken naar anderen om de anderen te helpen. Dit is het doel van de onderscheiding. De kracht is de substantie van de onderscheiding. De kracht die tot zichzelf terugtrekt wordt zo ook een 'één', wat weer ontvouwing tot gevolg heeft. De kracht is en blijft ook het geheel, de context. De verschillen zijn oppervlakkige, verdwijnende, momenten, maar zonder dat zou de kracht niet kunnen bestaan.

In 137 stelt Hegel dat kracht niet zomaar beweegt, maar niets anders is dan het duurzame universele medium tussen de momenten en de objecten. In 141 stelt Hegel dat het realiseren van kracht ook verlies van realiteit betekent. De kracht verandert namelijk door het realiseren ervan.

162. Hegel stelt dat de eenheid een moment is van vervreemding, wat ook gebeurt in het Alice en Wonderland uit 1865 van de post-Hegeliaanse schrijver Lewis Carroll. Alice raakt in haarzelf, in haar gedachten, verzeild en komt zo tot de vervreemding wat zich symboliseert als het wonderland. Als het zelf gelijk wordt aan het zelf dan vervreemd het, maar tegelijkertijd strijdt het tegen de vervreemding, en wordt zo eenzijdig, zodat het daardoor nog meer vervreemd.

163. Hegel stelt dat de eindeloosheid een rusteloze beweging van het zelf is waarin het iets beweert te zijn waarvan het in feite gewoon het tegengestelde is. Het zelf kan nooit zijn wat het beweert te zijn, maar is altijd het tegengestelde, en dan ook nog in een veel hogere graad dan wat het beweerde te zijn. Dat is de definitie van de eindeloosheid, dat het zelf het niet even kant en klaar in een doosje kan stoppen, want de waarheid is altijd meer, en ook nog eens tegengesteld eraan. Dat moet wel, want anders zou alles vastgelegd kunnen worden in zomaar simpele beweringen. Het woord is er dus alleen maar voor om het tegengestelde te laten zien. De taal werkt altijd weer tegengesteld aan dat wat het bedoelt. Vandaar dat Hegel stelt dat het zien en horen weg zal vagen en het bewustzijn zal overblijven, en Hegel kennende is er ook natuurlijk weer een andere kant van het verhaal. Je weet nooit of je hem nou bij de kop of bij de staart hebt, en er zijn ook altijd weer uitzonderingen. 'Hoewel' is zijn stopwoord, en ook 'voorzover', en natuurlijk 'maar'. Er zit bij Hegel altijd wel weer een addertje onder het gras. Voortdurend werkt hij zijn ideeën verder uit. Er valt altijd wel weer wat aan toe te voegen, en er valt ook altijd weer wat af te halen. Voortdurend loopt hij eraan te draaien. Hij probeert alle denkbare mogelijkheden uit. Taal is bedrog, stelt Hegel, en er moet doorheen geprikt worden. Hij is een architect van de filosofie met een beveiligings-systeem. Niets maar dan ook niets wordt aan het toeval overgelaten. Alles wordt secuur gebouwd, en over alles wordt lang nagedacht. Het mag bij Hegel niet vastgroeien. Alles is altijd in verandering.

166. Hegel stelt dat in de voorafgaande zekerheden de waarheid van het bewustzijn iets anders is dan het bewustzijn zelf. Maar juist door de waarheid te ervaren vaagt het ook weer weg. Hij stelt dat het zelf alleen maar een aanduiding is voor de inhoud van de relatie en de relatie zelf. Het ik is om het andere te confronteren, en om door het andere heen te prikken oftewel achter en boven het andere te gaan, om niets anders dan zichzelf te vinden. Zo stelt Hegel in 167 dat hierdoor, door

zelfbewustzijn, het oorspronkelijke gebied van de waarheid wordt binnengegaan. De eerdere kennis druipt hier weg, wat slechts de kennis was van het andere, maar de momenten ervan zijn bewaard gebleven. Dat wat er bedoeld was, en de individualiteit en de universaliteit die daar weer tegenin ging in de waarneming zijn dan niet meer de essentie, maar de essentie is dan het druppelende zelfbewustzijn, de momenten van zelfbewustzijn.

Immers, er is over een muur heengeklommen. Men is in nieuw gebied gekomen. Hier zijn andere regels, en dingen worden met het grootste gemak vervangen.

Maar die momenten bestaan als abstracties, stelt Hegel, en die zijn nog niet geldig voor het bewustzijn, omdat het slechts wegvagende verschijnselen zijn. Maar zelfbewustzijn is in feite het komen uit de andere wereld, terugkerende tot het zelf. Maar er zijn dan wat problemen, want het zelfbewustzijn onderscheidt zich van het zelf als het zelf, en wordt dus ook weer ontkend door het zelf, als een beveiligings-mechanisme, want het zelf herkent dit als het andere. Er is dus veel meer nodig. De mens komt niet zomaar langs dit ingewikkelde mechanisme heen. Maar het zelfbewustzijn stelt zich dan op als een beweging waarin de tegenstrijdigheid wordt ontkennd, en waarin het zelfbewustzijn waarneemt dat de gelijkheid van het zelf en het zelf vaststaat. Deze zelfstandigheid, stelt Hegel in 171, houdt zichzelf in stand door de kunst van zowel het afscheiden als het consumeren van zijn anorganische natuur. De simpele substantie van het leven is de vervreemding van het zelf tot andere vormen, en is tegelijkertijd de analyse en oplossing van deze verscheidenheid. Hierdoor gaat het zich nog meer vervreemden en ook groeperen, en zij zullen instorten in elkaar. Dit houdt in dat het een andere vorm zal maken, terwijl ook de vorm ontkennd wordt, wat ook weer voor hergroepering gaat zorgen. Het zijn abstracties van de essentie. Dit zijn ook weer allemaal verdere vervreemdingen totdat ze oplossen. Het is het geheel wat zichzelf ontwikkelt en dan doet oplossen, waardoor het zichzelf in standhoudt.

174. Hegel stelt dat de zelfstandigheid zichzelf ontwikkelt door ontkenningen. Dit is een negatieve essentie. Maar voor dit simpele soort van zelf zijn dit geen verschillen. Door de ontkenning van de ander komt de zelfstandigheid tot zelfbewustzijn en zeker van de ongeldigheid van de ander wordt dit voor zichzelf de waarheid, waardoor de zelfstandigheid van het object vernietigd wordt. Zo geeft het zichzelf de zekerheid van zichzelf als de ware zekerheid. In 175 stelt Hegel dan dat deze vorm van zelfstandigheid iets over het hoofd ziet, namelijk dat het geconditioneerd wordt door het object. Deze vorm van zelfstandigheid is namelijk afhankelijk geworden van het object wat het heeft ontkennd. De zekerheid en bevrediging van de behoeftes gebeurde namelijk door de ontkenning, dus ze zijn gebaseerd op het object, en daardoor geconditioneerd. Het zelfbewustzijn is dan niet in staat om het object te ontkennen, vanwege de negatieve relatie die er is ontstaan. Zo wordt het object dus zelfs beter ontwikkeld.

Het laat zien dat kapitalisme en monotheïsme illusies zijn. Zij grijpen het object van hun begeerte denkende dat ze er een slaaf van kunnen maken, maar worden zelf hierdoor een slaaf. Dit laat zien dat door de wet van karma niemand de ander kan afbreken, alleen maar kan opbouwen. Men kan alleen zichzelf afbreken. In die zin laat Hegel een veel diepere apocalypse zien. Hegel laat dus aan de onderdrukten zien dat ze geen ijzer met handen hoeven te breken, maar dat het ijzer zichzelf zal afbreken.

Hoofdstuk 36. De Tijd

De mens gebruikt maar een klein percentage van de hersenen. En niet alleen dat. Toen buitenaardsen bezig waren met het project 'aarde' en mensen hiervoor nodig hadden verwijderden ze van zielen ook nog eens de tweede hersenstam, zodat alleen nog maar de eerste hersenstam overbleef die de kleine hersenen zou verbinden met de grote hersenen. Ook werden van deze zielen de bovenste hersenen weggehaald. Het resultaat : ingeknotte hersenen die grotendeels hun bewustzijn hadden verloren, zodat de buitenaardse fokkers de mens dom zouden kunnen houden. En dat is wel gebleken als je naar de geschiedenis kijkt.

Tijd is een taal. Tijd is abstract en niet letterlijk.
Taal is niet linguïstisch, en zo ook het woord niet, de logos.
De logos is tijden als taal, als de architectuur van tijd.
Tijd is een wezen. Tijd is temperatuur, het hart van de tijd.
Tijd is lijden wanneer het onbegrepen is.
Tijd is bedrog als men het denkt te begrijpen terwijl men het niet begrijpt.
Tijd is de illusie totdat het gesorteerd wordt. Het heeft alleen waarde als taal, als condities.

Het tijd-zintuig is de tweede hersenstam (die verwijderd was).
Vandaar dat de onverlichte mens geen waar besef heeft van tijd.
Tijd is een lichaamstaal.

Woorden zijn tegen elkaar verdeeld, misleiden zichzelf en elkaar, en zeggen het tegenovergestelde van wat ze bedoelen, dus brengen elkaar ten onder.

Tijd is een abstracte taal.
Als het een letterlijke taal wordt is het vernietigend.
Het gaat om de vaagheids factor, de obscurheids factor.
Het is niet lineair, gelijkmatig, maar juist draaiend.
Gelijkmatige werelden zullen zichzelf vernietigen, omdat ze letterlijk zijn en dicht, niet strategisch.
Alleen ongelijkmatige, veranderende talen zullen overleven.

De tijd is de immerveranderende, ongelijkmatige sleutel tot het Woord.
Het is een code die alleen door de ingewijden gelezen kan worden.

Een ware taal is strategische communicatie en kan daarom niet hetzelfde blijven, maar is exotisch.
Het gaat dus om het 'bijhouden', om het 'updaten'. De taal is dus abstract als een school en heeft haar eigen beveiligingssysteem en ontdoet haarzelf zo voortdurend van 'slappende leden'.

Een taal mag niet zomaar voor de hand liggen, anders kan er van alles tussenkomen.

Dit brengt ons tot de kern van tijd als taal : hiërarchie. Dit is het zintuig van nog een derde hersenstam, wat ook was verwijderd, en wat de bovenhersen verbond met nog de bovenste hersenen, die ook verwijderd werden. De mens heeft geen gevoel voor ware hiërarchie. Daarom zien we op aarde door de geschiedenis heen door en door corrupte hiërarchie.

Hiërarchie is de bron van tijd en taal, maar de mens kent de hiërarchie niet. De mens rotzooit maar wat aan en bouwt eigen, onrechtvaardige hiërarchieën. Hiërarchie is de uitvinder van tijd, en zo ook van taal. De hiërarchie heeft alles veilig gesteld. Door hiërarchie kan de tijd verstaan worden.

De tijd zorgt ervoor dat men niet tot de hiërarchie kan komen, omdat men de tijd niet verstaat. De tijd is in die zin de bewaker van de hiërarchie. Natuurlijk is de hiërarchie ook abstract. Zij die de hiërarchie concreet willen maken zullen nooit over de zee van tijd heenkomen.

Tijd is de vertegenwoordiger van hiërarchie. Als men geen zaken wil doen met tijd, dan ook niet met hiërarchie. De hiërarchie draait alles om. De hiërarchie is dat wat het niet is. Dit is een terugkerend thema in de Tweede Bijbel.

Als tijd zo'n probleem is voor de massa, dan ook de hiërarchie. Als je tijd als vijand hebt, dan heb je ook de hiërarchie als vijand.

De taal die de hiërarchie spreekt is de tijd. En als je die taal niet spreekt, dan kom je nergens.

De hiërarchie laat zich door niemand uitleggen. Alle uitleggingen zijn subjectief. Alleen de tijd kan de hiërarchie uitleggen.

De hiërarchie heeft een uitverkiezing opgesteld op basis van hen die aan de voorwaarden van de tijd voldoen. Daarom heeft ieder mens 'een strijd' te voeren met de hiërarchie. Strijd om in te gaan.

De hiërarchie is als een stad zonder huizen, zonder ingang en uitgang, zonder poorten, want de tijd is de huizen, en de tijd is de poort.

Hoofdstuk 37. De Verborgene Zintuigen van het Oog

Het leven is een verkleinende factor, niet een vermeerderende factor. Alles wat je in het leven krijgt, en dat is al niet veel, zal zich gaan verkleinen, zal minder worden, vervagen. Dit is waarom de mens ook maar wat graag vermeerderende illusies zal kopen om aan deze eis van het leven proberen te ontkomen, maar dit is een ijzeren wet van het heelal, waar niemand aan ontkomt en waarbuiten geen leven mogelijk is. Iedereen doet het, en iedereen wordt bedonderd. Zo is het leven.

Alles wordt voortdurend verminderd, en alles wordt voortdurend verkleind, wat een principe is van de hogere natuur, van het leven zelf, en dit zijn golven van een energie-zee die leidt tot het nulpunt, maar daar nooit aankomt. Altijd komt het dichterbij en dichterbij tot het nulpunt, maar het komt nooit aan, wat ook een Vur principe is. De stoom en damp van die zee stijgt op, en brengt haar illusies van vermeerdering. Terwijl zij die gericht zijn op de vermindering, en in het water kijken, juist door die vermindering zoveel meer ontdekken. Het water is helder. Je kunt er dwars doorheen kijken.

De ascetische, sobere, niet-materialistische mens, is gebonden en verbonden aan die vermindering,

en die vermindering leidt hem door het leven. De ascetische mens wordt meegetrokken met de golven van verkleining en vermindering. Zo komt de ascetische mens tot een grote verscheidenheid, maar die vermindert en verkleint ook weer. De ascetische mens weet dat hij niets kan vasthouden. Zolang je op die golven bent, en erdoor meegezogen wordt, meegetrokken, mag je tijd als zintuig gebruiken, als je gevoeligheid, en leren dit zintuig te gebruiken. Zolang je tijd niet voor je kar spant en het niet ten nut gebruikt is tijd je grootste vijand, en lijdt je er zwaar onder. Natuurlijk is tijd een kruis, maar het kruis is een zintuig. Er mag mee gewerkt worden, er mag mee ontdekt worden. Zo spoel je op een eiland aan met tijd als zintuig. Het is de tweede hersenstam, die zich ontwikkelt door het verminderings-principe, om je voor te bereiden op een nieuw leven, een nieuwe manier van ervaren en beleven. De tweede hersenstam verbindt de grote hersenen met de verloren bovenhersenen. Tijd is als een antenne in de hersenen. Zo mag je de nieuwe energie oppikken.

Let wel : Dit zijn allemaal sleutels om dieper in Betelgeuse te komen, in de kern van Orion. Wat je dan vindt zal zich ook weer direct verminderen. Zo groei je nergens vast en zie je de steeds grotere context, die vervolgens ook weer zal verminderen. Zo kom je dieper en dieper tot de kern, en die vermindert ook. Het is het principe van vermindering waardoor je leeft, waardoor je ademt, de frisse tropische golven over je lichaam. Alles spoelt weg en maakt je schoon. En ook dat vermindert weer. Totdat je jezelf in het zand voelt liggen, en ook dat vermindert weer, en dan ben je weer in de saaie stad of het saaie dorp. Saaï ?

Tijd is de opgelegde limiet, de saaiheid, de soberheid, de kracht van de vermindering. Is dat saai ? Het is : zaai, zaaien, als een werk-principe, om later te kunnen oogsten. Door de vermindering komt er altijd weer ruimte voor het nieuwe, en vindt je altijd weer verloren dingen terug. Het gaat hierbij om prioriteiten, om hiërarchie. Ook hiërarchie is een zintuig, van de derde hersenstam, die de bovenhersenen verbindt met de verloren bovenste hersenen. De hersenen hadden oorspronkelijk dus meerdere lagen. Het zal zich verminderen en verkleinen, zodat het zich ook kan verfijnen en ontwikkelen, opdat het gevoeliger wordt. Zowel tijd als hiërarchie zijn abstract. Door het abstract maken zuivert het zichzelf. Daarom verminderen zij ook, om het abstract te maken. Minderen is de weg tot de abstractie. Zij die alles concreet willen houden zijn zij die houden van de illusie van vermeerdering. Zij zijn zwaar aan de drugs. Ook zij zullen weer wegvagen. Alles zal wegvagen. Alles zal verminderen en verkleinen. Als je denkt dat je een groot probleem hebt, weet dan dat het maar een zandkorreltje van de woestijn is. Het zal nog kleiner worden. Koop daarom geen illusies van de vermeerdering. Alles zal verminderen.

Alles wordt gedreven tot het gat van de vermindering, om zo meer en meer abstract te worden, en zal dan oplossen in veel grotere dingen, die zich ook weer zullen verminderen. Ook het verminderings-principe zelf zal verminderen.

Hiërarchie is een zintuig, geen leiderschap. Alles wat je probeert te controleren zal verminderen, wegvagen, en alles wat jou probeert te controleren zal verminderen, verkleinen en wegvagen. Dat is ook de waanzin van concrete religie die op zoek is naar een God die alles wel even zal regelen, waarvoor je geen kennis nodig hebt, en waarvan genade en geloof het toverstokje is. Het zal wegvagen, verminderen, en de eis van het leven zal voor je staan, de eis van studie, de eis van de vermindering.

Ook vermindering is dus een zintuig. Het is belangrijk om ervoor te zorgen dat hiërarchie niet corrupt wordt. Vermindering is de kern van hiërarchie. Dit zijn dus drie zintuigen :

1. tijd
2. hiërarchie
3. vermindering

Deze zintuigen zijn zowel intern, in de hersenstammen, als extern, in het oog, in de iris. Het verminderen is dus alleen maar abstract, omdat het een zintuig is. En het oog had dus oorspronkelijk meerdere zintuigen dan alleen maar het zien. De iris wordt ook wel het regenboog vlies genoemd.

Zo is dus hiërarchie ook een taal, geen leiderschap. Corrupt leiderschap ontstaat daar waar hiërarchie geen taal is. Ook vermindering is dus een taal, en de illusie van vermeerdering ontstaat daar waar de vermindering niet als taal wordt geleerd. Het oog zendt dus boodschappen uit, en krijgt boodschappen binnen, niet door het zintuig van zicht, maar door de zintuigen van tijd, hiërarchie en vermindering. Zo wordt alles abstract en zuiver gehouden. Ook veranderingen zijn een taal, een zintuig. Je kunt er op letten wat er om je heen en in jezelf verandert, en dat draagt ook een zekere boodschap. Dit zijn dus vier dimensies :

1. tijd
2. hiërarchie
3. vermindering
4. verandering

Deze werken dus abstract, niet concreet. Het zijn exotische zintuigen, exotische talen. Het zijn in die zin dus ook zendtuigen. Ze maken gebruik van de fenomenen om hen heen in plaats van er altijd maar onder gebukt te gaan. Ze gaan er creatief mee om. Juist door de verandering verminderen dingen, en ontstaat er een diepere hiërarchie die zich ook communiceert door tijd. De zintuigen zijn dus aan elkaar verbonden, wakkeren elkaar aan en leggen elkaar uit. Het zijn a.h.w. de armen en benen van de nieuwe mens. Het is een 4-dimensionale taal. Zodra er geen verandering meer is groeit alles vast. Verandering drukt zich dus uit door vermindering. Elke verandering vindt plaats door momenten die als driehoeken zijn, waar het moment wegvloeit door de punt om over te gaan in een ander moment. Zo ontstaat ook tijd. Alles vloeit door trechters. Juist doordat het abstract is kan het verminderen door de driehoek vorm, door de trechter. De driehoeken zijn niet concreet. Ook het geheugen is opgebouwd uit die driehoeken. Tijd zorgt ervoor dat alles gecodeerd wordt, als een beveiliging, om de indringers buiten te houden.

Veranderingen kunnen alleen plaatsvinden doordat er verschillen zijn. Een verandering is gewoon de verplaatsing van het bewustzijn wat door de ruimte rolt, en wat zo verbanden legt en zo tot andere samenhangen komt, wat zich weer vertaalt in veranderingen. Ook het verschil is een zintuig, de vergelijking, niet concreet, maar abstract. Dit is een kerntaal. Waar die taal niet wordt geleerd ontstaat corrupt racisme, en vanuit corrupt racisme ontstaat er corrupte hiërarchie. Een verschil heeft dus grote corrupte macht zolang het niet nuttig wordt gemaakt als zintuig en taal. Zo kennen we allemaal wel verschillen die ons concreet gezien naar de ondergang zouden helpen. Daarom nemen we het abstract. Zo mag het oog dus ook niet concreet gezien worden, maar alleen abstract. Het oog herbergt veel meer dan alleen maar zicht. De hersenen werken in die zin dan ook abstract samen met het oog. Het oog is een onderdeel van de hersenen, als de externe hersenen. Wanneer tijd corrupt wordt voor onze ogen, dan is er altijd de hiërarchie die het weer kan rechtzetten, en het zal altijd weer verminderd worden. Daarin kan de anatomie van de mens ook rust vinden. Zo komt het schip in een veilige haven.

Hoofdstuk 38. De Abstracte Zintuigen van het Oog

De kern van verschillen is de overeenkomsten, want daardoor ontstaan de contrasten. Als een mens het zintuig heeft van de overeenkomsten, dus kan opmerken wat de structuren zijn van overeenkomsten en deze taal leert, dan kan dat heel ontwapenend zijn. Deze zintuigen liggen diep in de pupil, in de kern van de iris. Waar het zintuig van abstracte overeenkomst niet werkt of niet goed werkt ontstaat racisme, en ontstaan er maar al te gemakkelijk oorlogen. Een voorbeeld hiervan is in religie, waar de ene religie of kerk zichzelf hoger en beter waant dan de andere, omdat ze de overeenkomsten niet zien. Ze denken dat een uiterlijk teken of geloof hen onderscheid van de rest, gewoon een ijdelheid.

Doordat dit kernzintuig niet werkte voerde men de vlammen van de hel extra op, want 'de anderen waren anders', en men zag niet dat iedereen gelijk was en iedereen eigenlijk hetzelfde zei, maar dan gewoon met andere bewoordingen en andere symbolen, andere metaforen, andere verhalen. Men was niet gevoelig voor de overeenkomsten. Zo werd men bitter en maakte een eeuwige hel voor de andersgelovende en andersdenkende, maar die vlammen kwamen zo hoog dat ze er zelf ook door geslagen werden. Wie een vuur maakt voor de ander valt er zelf in.

In het authentieke Judaïsme was er geen eeuwige hel, maar wel karma (een oog voor een oog, een tand voor een tand), het vagevuur en de totale vernietiging in Gehenna. Psalm 30 zegt : "want een ogenblik duurt zijn toorn." Het oordeel is maar een flits in de eeuwigheid, en mindert opdat de abstracte overeenkomsten getoond worden. De soep wordt niet zo heet gegeten als het wordt opgediend. Hier mogen wij niet te licht over denken. Alhoewel het oordeel maar een flits in de eeuwigheid is zal het harder slaan dan de eeuwige hel. Zeker 20% van het geheel gaat over het oordeel, maar de mens moet het oordeel kennen, weten wat het inhoudt, en er niet overdramatisch, overbitter en overzuur over doen. Het oordeel is creatief, als de vertaling. Het oordeel is een zintuig, een taal. Het oordeel is de kern van de overeenkomst, om de overeenkomst te tonen. Natuurlijk is dit niet concreet, maar abstract. Als het oordeel niet leidt tot diepere abstractie, dan is dat het oordeel niet. Het oordeel moet minderen, opdat nuance zal plaatsvinden. De hete vlammen van de eeuwige hel, van de overmoedige hel die eigen rechtertje wil gaan spelen over kleine dingetjes, over bijzaken, brandt alle nuance weg. Zo worden mensen tot zombies gemaakt.

Abstracte zintuigen van het oog :

delen :

1. tijd
2. hiërarchie
3. vermindering
4. verandering

kernen :

5. verschillen
6. overeenkomst
7. oordeel

Zo mogen bovenstaande woorden een nieuwe betekenis krijgen, en zo het zenuwstelsel herprogrammeren, opdat de mens veilig is tegen de zombificatie door de leer van de eeuwige hel,

het overmoedige, overmatige, ongenueanceerde, niet-creatieve oordeel. De zintuigen van het oog brengen een hormonaal schuim voort in het lichaam, om zo de mens te deprogrammeren, want het virus van de leer van de eeuwige hel lag diep. Dit mag dus nooit concreet zijn, maar moet gezien worden als een abstracte leer, zoals dat ook in de Egyptologie was, en het was levendgevend aan de rechtvaardige zielen. Telkens weer moet het minderen, zoals de mens een batterij is wiens kracht gedurende de nacht leegloopt, en 's nachts weer wordt geladen met nieuwe buitenaardse krachten, die dan de dag erna ook weer zullen minderen. Telkens weer loopt de batterij van de mens leeg om hogere krachten op te vangen. Dit is het spasme van de mens. De mens is niet voortdurend in kracht. Het gaat in golfbewegingen, minderende golfbewegingen.

De mens is een fanatiek, fundamentalistisch apparaat voor zijn eigen kortzichtige, subjectieve opinie. Maar ook die mens zal meegesleurd worden door de golven van vermindering. Een zandkorrel in de woestijn, dat is wat de overbevooroordeelde mens is, en zal zelfs nog minder worden. Het zand van de tijd stroomt weg, en verdwijnt in het gat van de abstracte eeuwigheid. Door de eeuwen heen hebben fanatiekelingen geroepen om meer zand, meer tijd, want tijd is geld en macht. Maar hun droom moest verminderen en kwam ten einde. Door de straten gingen de fanatiekelingen om te demonstreren tegen het verlies van tijd en de vermindering. Maar er moest plaats komen voor nieuwe dromen.

Het abstracte universum, dat is waar het om gaat, zodat de mens niet meer weghakt dan hem lief is. Het oordeel drukt zich dus allereerst uit in overeenkomsten, om te verzamelen, opdat het kind niet met het badwater wordt weggegooid. Het oordeel kijkt naar wat nog bruikbaar is. Als de overeenkomsten zijn gemaakt, dan wordt er gekeken naar de verschillen, maar niet om die verschillen daadwerkelijk te oordelen, maar als een zintuig, als een taal. Het hogere oordeel heeft dus veel hogere doelen dan zomaar ruwweg rechtertje gaan spelen. Het oordeel is een creatief zintuig in de kern van het oog. Het oordeel is gevoelig voor veranderingen en communiceert, en is zo verminderend bezig. Het oordeel is niet snel boos, grijpt niet snel naar de wapens bij het minste of geringste, maar is verzachtend, verkleinend, verminderend. Dat wil niet zeggen dat het oordeel nooit boos is, want er zijn natuurlijk grenzen, en er zijn climaxen. De toorn van God is een realiteit, maar die wordt niet zomaar even opgewekt door een andere mening, zoals in de kerk, die zomaar uit de losse hand de andersdenkende en andersgelovende voor eeuwig naar de hel zendt. Dan heb je pas echt 'anger-management' nodig, oftewel dan is je boosheid zo uit de voegen gevlogen dat je therapie nodig hebt. De kerk die zoveel woede heeft dat het een mens voor eeuwig kan wegstoppen in een martelkamer heeft zware psychopatische problemen.

De vermindering uit zich dus in de ware hiërarchie van principes, en daarin wordt het overmatige, psychopatische vuur van de hel geblust, en de hiërarchie drukt zich vervolgens uit in tijd om het verder te neutraliseren en de schade te herstellen.

De mens is moddervet geworden door het oog puur voor het zicht te gebruiken, en dan wel voor het kort zicht. De mens kijkt niet eens verder dan zijn neus lang is, en de woorden schieten uit zijn mond als losse flodders, altijd wel een vooroordeel klaarhebbende, vaak over nietige dingen. Juist als de mens de andere zintuigen van het oog niet gebruikt slaat het oog dicht en wordt het oog kortzichtig, "het korte oog." Het korte oog is ook een prozaïsch verhaal in de tweede bijbel. Het eiste radicaliteit en fundamentalisme onderworpen aan zijn wetten, en wie daar niet aan voldeed werd in de hel gegooid, maar dit korte oog werd opgewekt door onbegrip. Mensen doen rot naar elkaar en proberen over elkaar te heersen omdat ze ergens bang voor zijn. Niet zij die onderdrukt worden zijn de lafaarden, maar zij die blind op hun hoge troontjes zitten zijn de lafaarden. Zij lijden aan het korte oog virus, een kraal in een computerspel. Om tot het ware oog te komen moet de mens dus eerst het korte oog overwinnen.

Hoofdstuk 39. De Ontwaking van de Iris

Iedereen kent wel de beroemde eerste psalm van welzalig de man die niet wandelt in de raad der goddelozen, maar des Heeren wet begeert en overpeinst bij dag en bij nacht, want hij is als een boom geplant aan waterstromen, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, welks loof niet verwelkt, alles gelukt.

In de Hadith van de islam, in de Sahih Bukari, in boek 2, staat er dat zij die in de hel zijn geworpen, maar ook maar een mosterdzaadje hebben van trouw (gehoorzaamheid) die zullen weer uit de hel worden genomen en zij zullen in de Hayat rivier van leven gezet worden (havah, Eva, in het Hebreeuws), en zij zullen tot leven gewekt worden als een graan die groeit aan de rand van de waterstromen. Eva is dus die rivier, die leven geeft, kennis.

Het leven sluit je in. Aan sommige dingen is niet te ontkomen, door sommige dingen moet je gewoon heen. Alles om je heen ontstaat door vele weerspiegelingen. Het gaat dus eerst door een heleboel spiegels en lenzen heen voordat het tot je komt. Het wordt ergens om je heen geplaatst. Als één van die spiegels of lenzen ook maar iets anders had gestaan, een beetje was verschoven en gedraaid, dan was het heel anders tot je gekomen, maar die spiegels of lenzen zijn onbereikbaar, ver weg in het heelal. Daarom is het voor een mens belangrijk in de gnosis op te groeien. Dingen zijn niet wat ze schijnen te zijn.

Er is ook nog een diepere laag zintuigen in de iris van het oog. Als je naar de iris kijkt, dan zie je in feite een microchip die uit meerdere lagen bestaat. Het zicht is maar één van de vele eigenschappen van het oog. Nog geen één procent van het oog wordt besteed aan het zicht, dus dat is maar heel weinig in verhouding, en toch is alle aandacht gericht op deze maar zeer kleine eigenschap van het oog op de aarde waarin de mens schijnbaar leeft. En waarom? Het antwoord is duidelijk: Omdat er heel wat voor de mens achtergehouden moet worden. Licht verstopt, en doodt. De zon maakt elke dag weer vele slachtoffers, omdat het leven op aarde om de zon draait, schijnbaar. Daarom is het belangrijk de gnosis van het oog te leren, en haar zintuigen te ontwikkelen.

In de diepere laag van de iris, oftewel de tweede laag, bevindt zich het zintuig van de nummers. Alles om ons heen is opgebouwd uit nummers. Veel dingen staan op zichzelf, en van andere dingen zijn er meerderen van, maar binnen de objecten zelf zijn ook weer patronen van nummers. Sommige objecten hebben een knop of een punt, en andere objecten hebben meerdere punten en knoppen, of strepen. Wij zijn omringd door allerlei ingewikkelde, sprekende patronen en ritmes van nummers die dagelijks op ons inwerken, maar begrijpen wij de boodschap ervan? Begrijpen wij wat het met ons doet? Wat steekt hierachter, want natuurlijk zijn die nummers er niet voor niets. Het zijn codes. Het is een taal. En die taal gaat zo diep dat we om een bepaald punt moeten concluderen dat alles al voorgeprogrammeerd is. Alles is al robotisch, maar dan zijn er een heleboel reeksen van mogelijkheden tussen goed en kwaad. Het is een reflectie. Alles is allang gebeurd, en de mens vangt het nu pas op. De vraag is dan in hoeverre de mens robotisch is, in hoeverre de mens nog daadwerkelijk keuze-mogelijkheid heeft, of wordt de mens al in alles onverbiddelijk zo beïnvloed dat zelfs als de mens denkt dat het een vrije keuze was dat niet eens zo is? Wij denken hierin niet fatalistisch zoals het calvinisme, maar wij onderscheiden verschillende soorten van willen. De oppervlakte-wil van de mens kan gebonden zijn, maar er is ook nog zoiets als de diepere wil.

Je kunt jezelf helemaal gek laten maken door nummers, zoals ze elkaar in de kerk gekmaken met kerkgroei-statistieken, en je kunt ook gek worden van het krankzinnige financiële gokspel van nummers, waarin je je telkens weer zorgen maakt of je wel genoeg hebt, of je kunt door de illusie van nummers heenprikken, omdat dit ook weer door spiegeleffecten is ontstaan. Je kunt ook nummers als een zintuig gaan gebruiken, als een taal, en die taal leren spreken. Je zal zo niet teveel

hebben en niet te weinig. Weinig is een kruis wat je draagt, terwijl veel ook een kruis is. Het gaat niet om het lijden als doel om zich, maar als een zintuig. En zo is de geografie, de ruimte, ook een zintuig. Je kan je druk maken over afstanden : Iets is te ver weg, of iets is te dichtbij, maar je kan het ook een kwartslag draaien en het als zintuig gebruiken, als een taal.

Ook geschiedenis, de herinnering, is een zintuig. Het staat niet op zichzelf. Je kan naar het verleden kijken als naar een hoge rots waar je maar niet overheen komt, maar je kan het ook als een taal zien, een boodschap, een zintuig. Je moet niet rechtstreeks naar het verleden kijken, want dan grijpt het je, maar gebruik het als zintuig, een taal. Dat is ook tegelijkertijd afscheid nemen van je verleden, omdat het slechts een zintuig was. Je gebruikt het geheugen dus niet direct, maar indirect, als een brug. Niet als iets gesloten, maar open, als een kanaal, een tunnel. Dit moet natuurlijk geoefend worden. Het oog is dit helemaal niet gewend. Het oog keek alleen maar, en bracht mentale beelden op in de hersenen, omdat het oog sliep. Het oog moet weer ontwaken, en komen tot de hogere taken.

Je staat oog in oog met een moeilijke herinnering en wat doe je dan ?

Je loopt er eens even omheen en gebruikt het als instrument, niet concreet, maar abstract. Het is golvend, als creatief materiaal en als een matrix die een boodschap moet ontvangen. Het is niet de boodschap zelf, maar het zintuig voor de boodschap. Het doet er dus niet toe in welke vorm het is gegoten. Het zal vanzelf in een andere vorm worden gegoten als de boodschap is binnengekomen. Leer ermee te werken, want je moeilijkste herinneringen ZULLEN je beste en belangrijkste zintuigen zijn. Ik zeg het nog een keer : Je moeilijkste, zwaarste, meest traumatische herinneringen ZULLEN je beste, belangrijkste en waardevolste zintuigen zijn, je meest waardevolle bezit. Als je het potentieel ervan hebt ontdekt zul je het nooit meer willen verkopen. Het was aan jou gegeven, maar je herkende het eerst niet. Het moest uitgepakt worden. Het is een cybernetisch, computer-bestuurd zintuig in je biologische en hormonale systeem, in je iris.

Als een herinnering tot je brult, je pijn doet, je in chronisch leed houdt, dan zeg je tot de herinnering : 'Je bent een zintuig. Je bent niet de boodschap. Je bent het kanaal, niet de stroom.' Het kruis op zich is dus ook een zintuig, een heilige taal. Het is niet de boodschap zelf, maar slechts de taal ervoor, het alfabet. Er moet met dit alfabet gewerkt worden. De iris werkt dus door een zeker abstract alfabet verder en dieper dan slechts het woord en de linguïstiek.

zintuigen van de tweede laag van de iris :

8. nummers
9. ruimte
10. geschiedenis

Dan is er het zintuig van kleur, niet de kleur op zich, maar als middel, als zintuig. De mens is direct gericht op kleur, niet als kanaal. De mens maakt ingewikkelde kleursystemen en kleurklassen. Kleur maakt de mens hysterisch, en de mens kiest kleur, en is daarin verschrikkelijk racistisch. Hier komen de grootst mogelijke oorlogen over, maar kleur is een zintuig. Er is zeker een ingewikkeld kleursysteem in de gnosis, maar dat is gebouwd op gevoeligheid en kennis, en niet op emotie of cultus-mentaliteit. Wat de kleur van de clan is doet er niet toe. Alhoewel kleur dus belangrijk is, is het een zintuig, een middel, een brug. Het is een taal, en de boodschap moet ontvangen worden.

8. nummers
9. ruimte
10. geschiedenis
11. kleur

Ook deze zintuigen kunnen door de armen en benen heenwerken, als 4-dimensionaal. Zo kunnen ze elkaar afstemmen. Onthoud dat je een levend en lopend stuk technologie bent. Alles heeft consequenties, en alles heeft oorzaken.

Deze tweede laag van de iris heeft ook een kern. Alle objecten om ons heen bestaan uit vormen, en bochten, de curven, de afbuigingen. Deze zijn geen doel op zich, maar een taal, een zintuig. Het gaat erom de taal van de curven leren kennen, en daardoor ook groot onderscheidingsvermogen op te bouwen. Het leert de mens om niet rechtlijnig te denken, maar afbuigend, afscheidend en vermengend. Dit is het golvende denken, waardoor de boodschap binnen kan komen.

De diepere kern hiervan is de punten. Ook de punten om ons heen vertellen een verhaal, zijn een hogere taal, een zintuig. De objecten om ons heen hebben hoeken, punten, als een beeld van 'einden'. Hier gaat het dus niet om zomaar wegbuigen of toebuigen, maar om beëindigen. Daar wordt je weer aan herinnert als je je eens stoot aan een punt, zo van "hey, wij zijn er ook nog." En "God zij dank voor de punten, de beëindigingen." Laat de punten maar over je heenkomen. Er is zoveel wat in de mens beëindigd moet worden. Het is als een drukkerij. Het is de printer van het menselijk lichaam. Hier ligt het geheim van de mentale daadkracht van de mens, het besluitingsvermogen. Het wekt hiervoor een speciaal hormoon op. Het is een medicinaal zenuwsap wat neutraliserend werkt. Het versterkt het immunologisch systeem. Het gaat daar naartoe waar het lichaam het zwakst is.

Dan zijn we nu aangekomen tot de kern daarvan, de temperatuur, oftewel het hart van de tijd. Temperatuur maakt de mens vaak ongemakkelijk, maar het is een taal. Telkens weer vertelt temperatuur grote verhalen en geeft boodschappen door, maar de mens vangt het niet op, vanwege dat dit zintuig onge oefend is. Leer de temperaturen in je lichaam te onderscheiden en leer ermee te communiceren.

delen :

- 8. nummers
- 9. ruimte
- 10. geschiedenis
- 11. kleur

kernen :

- 12. curven
- 13. punten
- 14. temperatuur

Het ontwikkelen van deze zintuigen leidt tot een nog hogere abstractie.

Hoofdstuk 40. De Demonologie van de Iris

Arenden die janken als katten. Het kan allemaal gebeuren in de demonologie. Demonen, oftewel buitenaardse, onderaardse en bovenaardse parasieten, doen bijvoorbeeld ook licht-aanvallen en geluids-aanvallen, van hele hoge sterktes, en omdat de mens dat niet op kan pikken vertaalt het zich in allerlei gebeurtenissen om ons heen. Toch is het belangrijk dat de mens hiervoor zintuigen ontwikkelt, alhoewel dat heel pijnlijk kan zijn. De mens kan het zo leren filteren.

De sonische gebeurtenissen om ons heen, oftewel de verschillen in geluids-sterkte, vormen een taal, zijn een zintuig, zoals het verschil in licht-sterkte dat ook is. We spreken over nog een derde laag in de iris, onder de tweede laag :

- 15. lichtsterktes
- 16. geluidssterktes

Juist de zintuigen hiertoe zullen de sonische en lichts-aanvallen kunnen neutraliseren, vertalen, en zo transmuteren. De demonoloog moet de verschillende lichts en geluids-sterktes in de ziel, in de geestelijke wereld, leren onderscheiden, en zien waar de demonische aanvallen zijn op dit gebied, en hoe dit in zijn werk gaat. Patronen moeten hierin ontdekt worden.

Telkens als een mens ergens kennis van probeert te krijgen komt hij op een punt waar hij het niet meer begrijpt. De weg loopt daar dan dood, of men is aan het einde gekomen van de haven-steiger. Ook dit is een zintuig. Het onbegrip, de onwetendheid, het onbekende, is een taal. Het is geen boodschap of doel in zichzelf. Er ligt dus nog wat achter de onwetendheid. De onwetendheid mag niet rechtstreeks, direct, gebruikt worden, maar alleen indirect, als kanaal. Daarom mag de mens altijd maar half weten, anders is er geen zintuig. Als de mens zijn hoofd stoot tegen een muur, een dichte deur, dan is dat het zintuig. Dit zintuig moet hij leren gebruiken, leren ontwikkelen. Het is een oefening. Je zegt dan : 'Dichte deur, je bent geen boodschap, maar een zintuig.'

- 15. lichtsterktes
- 16. geluidssterktes
- 17. onbegrip

Zo kun je dan de moeilijkste personen en gebeurtenissen opsommen in je leven, en zij vormen jouw abstracte alfabet. Het zijn daarvan de abstracte letters, die je telkens weer kunt gebruiken. Het is als inkt in de drukkerij. Ze zijn dus niet zelf de boodschappen, maar je gebruikt ze om de boodschappen te zenden en te ontvangen. Het geheugen werkt dus zo dat er soms nare gebeurtenissen omhoog komen, maar dan zijn dit maar de letters in de boodschappen die door bepaalde combinaties de boodschappen vormen, maar zij zijn dus niet zelf die boodschappen. Er zit dus een bepaald patroon in. De herinneringen komen niet zomaar. Iemand probeert met je te communiceren, en gebruikt het voor de hand liggende materiaal. Het is de taal van het geheugen. Zo kun je dus ook de toonhoogtes van geluid als een zintuig zien, als een taal, bijvoorbeeld in muziek.

- 18. toonhoogtes

Het gaat er dus om de grotere contexten te zien. Dingen staan niet op hemzelf.

Ook de derde laag heeft kernen :

- 19. grootte
- 20. hoogte

21. dikte

Als een persoon of herinnering in je gedachte je chronisch plaagt, dan is het dus het beste om tegen die persoon of herinnering te zeggen : 'Je bent geen boodschap, maar een zintuig, een letter.' En dan gaat het erom te leren wat deze letter dan is, en hoe het gebruikt dient te worden. Het komt dus uit een grotere context en is niets op zichzelf, maar alleen in samenhang met iets anders, een andere letter. Zo kun je bepaalde combinaties maken en kijken wat het dan wordt. Dit vergt oefening. Het komt niet zomaar uit de hemel vallen. Het zijn onderdelen van de zogeheten naradox, de schijnbare nutteloosheid, een zusje van de paradox, de schijnbare tegenstelling. Je loopt dus in gedachten naar een soort van type machine, en dan kijk je naar de toetsen, en dan zie je daar alle moeilijke personen van je leven of verleden, en ook alle moeilijke herinneringen. Gebruik ze. Maak er iets moois van.

De mens gebruikt zo zijn oog voor minder dan één procent, en zo is het ook met de hersenen, dat de mens maar bar weinig van de hersenen gebruikt. En daarom is het ook zo'n enorme rotzooi en chaos op de wereld. De oppervlakkige mens gebruikt de ogen alleen voor het zien, en kijkt niet verder dan zijn neus lang is.

Als je dan door iets lastig gevallen wordt in je gedachten, misschien wel iets chronisch, vraag jezelf dan af met welk tijdsbestek dit heeft te maken en zie dit tijdsbestek als een abstracte letter van een hoger buitenaards alfabet, en probeer dit in verhouding te brengen met andere dingen die aan je trekken, die je ook ziet als een abstracte letter. Probeer dan gevoelig te worden voor de hogere buitenaardse communicatie die gaande is. Buitenaardsen zoeken altijd weer contact op deze manier, en dit is onlosmakelijk verbonden met de demonologie. De demonologie kijkt altijd naar het geheel, en communiceert altijd met het geheel, anders wordt de demonologie zo kortzichtig dat het de demonologie niet meer is. In de demonologie is er een belangrijke wet zeggende : 'iets blijft je plagen, totdat je het leert gebruiken.' Het kan iets chronisch zijn, ja, omdat het een belangrijke abstracte letter is van de buitenaardse type-machine, een toets van de ultra-communistische demonologische computer die communiceert met de grotere contexten van het heeal.

In Psalm 63 vindt David zijn toevlucht bij God, wanneer hij over God peinst in de nacht. Zowel in het Aramees als in het Hebreeuws schuilt David onder de rok van God, maar in het Aramees kan dit ook de schoot van God betekenen of de borsten van God, waardoor God als vrouw wordt voorgesteld in deze Psalm. In het Hebreeuws is deze rok gemaakt van veren. In het Aramees komt David tegen het plafond van God's schoot aan. De Westerse vertalingen hebben dit veelal allemaal vermannelijkt. God wordt overmatig voorgesteld als een man, maar in de Hadith van de islam staat dat het aantal mannen zal verminderen, en het aantal vrouwen zal vermeederen, tot het punt dat er in verhouding voor elke man vijftig vrouwen zijn (Sahih Bukhari, boek 3).

Hoofdstuk 41. Het Nachtparadijs in de Poëtische Psychologie van de Duizend en Eén Nacht

Het leven houdt geen rekening met persoonlijke wensen. Het leven is meedogenloos. Het leven houdt geen rekening met mensen, maar met grotere contexten. Het schijnt dat het leven zich houdt aan hogere abstracte wetten waar de mens nog niets vanaf weet. De mens klaagt, weent, schreeuwt en schopt, maar het leven houdt zich als een stalen Hein. De levensgebeurtenissen en personages staan niet op zichzelf. Zij behoren tot een abstract alfabet, de taal van het leven. De mens moet deze taal leren. Alleen zij die de taal van het leven niet willen leren hebben een groot probleem, maar zij zijn ook onderdelen van de taal van het leven. Het leven is abstract, en het is goed voor de mens om dit vaak tegen zichzelf te zeggen. De mens moet hier telkens aan herinnerd worden.

Demonologie zonder het profetische is waardeloos. Het profetische is de basis van de demonologie, maar wat is het profetische eigenlijk? In structuralisme gaat het niet om de functie van een afzonderlijk object, maar om de samenhang, de structuur, waarin het object functioneert. Hierin is de semiotiek van belang, de studie van tekensystemen, van tekens en hun betekenissen. Dit zijn onderdelen van de micro-sociologie.

Het leven is een dodelijk puzzelspel. Het is geen gezellige puzzel bij het openhaard vuur. De puzzel moet binnen een bepaalde tijd gelegd zijn, en verkeerde combinaties kunnen fataal zijn. De mens kan het zich niet veroorloven fouten te maken, te zondigen, de puzzel helemaal verkeerd te leggen, want er staat teveel op het spel. Vandaar dat de mens mag terugkeren tot de leegte om het heilige en hemelse robotisme te ontvangen in een eeuwig toetsen. Ook dit is een belangrijk fundament van de demonologie en het profetische.

Omdat al het toetsen subjectief is is het belangrijk om tot objectief toetsen te komen, en iets kan alleen waarlijk objectief zijn als het vanuit het grotere synthetische geheel wordt bekeken, waarvoor je dus eerst alle subjectiviteit moet loslaten. Als je nog materialistisch bent en aan dingen vastkleeft, aan stokpaardjes, vooringenomenheid, dan kun je niet toetsen vanuit de context. Vandaar dat de communistische en structuralistische dynamiek zo belangrijk is. Dit is een bepaalde ervaring die we de heilige gebondenheid noemen, waarin de mens aan zijn eigen wil sterft en komt tot de hogere kennis. Het lagere toetsen is een object van subjectiviteit wat losgelaten moet worden. De mens moet dus ook het toetsen toetsen, en dat ook weer toetsen, en geheel loskomen van de subjectieve objecten, om zo tot ultra-toetsen te komen. Dit zijn allemaal hogere ervaringen. Het is het eeuwige toetsen op Pniël, als de tranen van Jakob. Het eerste verhaal van boek 16 van de Duizend en Eén Nacht gaat hier ook over. Het gaat over na'ar Kain, oftewel de jonge Kaïn, die een mengsel is tussen Jakob en Job. Hij moet op zoek naar een medicijn voor zijn blinde vader, als een beeld van de onwetendheid. De vader is een beeld van de climax van de gevoeligheid, van de demonologie, maar het is weg, het is blind. De top is er vanaf. De na'ar Kaïn, oftewel de jonge Kaïn moet dus op zoek gaan naar het verloren oog van zijn vader. Hij ging hiervoor op het zwarte paard van de nacht tot de eindeloze wildernis die nog duisterder was dan de onwetendheid zelf, daar waar er geen verschil meer was tussen dag en nacht. Hij zwierf hier maanden rond. Het verhaal is poëtisch samen te vatten in een paar verzen :

De Sluier

1. Hij op het zwarte paard van de nacht, die iedereen verblind.
2. Hij kwam tot de eindeloze wildernis, duisterder dan de onwetendheid.
3. En hij kwam tot een meer waar hij zijn kleren uitdeed.
4. En hij moest zichzelf verliezen om het verlorene te vinden.
5. De pijn zou alleen het hart van de waardige doorboren.
6. Je bent zelf de sluier van dit alles.

Dit geeft dan ook meer diepte in de apocalyptische verzen over het zwarte paard in het NT :

Openbaring 6

5En toen Hij het derde zegel opende, hoorde ik het derde dier zeggen: Kom! En ik zag, en zie, een zwart paard, en die erop zat had een weegschaal in zijn hand. 6En ik hoorde als een stem te midden van de vier dieren zeggen: Een maat tarwe voor een schelling en drie maten gerst voor een schelling; en breng geen schade toe aan de olie en de wijn.

De weegschaal is een metafoor voor het toetsen, en het daarop volgende vers laat zien dat we hierin volledig de prijs moeten betalen, waardoor het toetsen geen schade oploopt, als beeld van het eeuwige, oneindige toetsen, het beeld van volkomen volharding. Deze loopt over in de eeuwige rust waarin de mens de levenskennis ontvangt wat de ogen opent. Dit is de grote ontwaking. Uiteindelijk komt de zoon van Adam, de na'ar Kaïn dan ook aan in een bloedrood nachtparadijs, waar het medicijn groeit dat ogen geneest.

Dit beschrijft ook het pad van de moslim, die in de ramadan, als beeld van het heilige loslaten en achterlaten, wacht in de nachten op die ene grootse nacht, die bloedrode juweel van de nacht, de zwavelsteen van Salomo, de kroon van de wijsheid, oftewel het nachtparadijs.

Hoofdstuk 42. Vijf Belangrijke Ontmoetingen in de Ragnarok

Een mens heeft een moeder nodig, en dat hoeft niet eens extern te zijn, maar intern. De mens is zowel het kind als de moeder. Dit zijn twee dynamieken binnen de mens. Door de moeder dynamiek kan de mens zichzelf onderwijzen, maar dan is het dus wel belangrijk dat de kind dynamiek op waarde wordt geschat. Het spreken moet daarom samenwerken met het horen, anders is er geen basis voor de boodschap. Het kind is de receptor. Het kind moet dan opgroeien om zelf als een moeder te worden, zodat er een nieuwe kind dynamiek ontstaat, en dit gaat maar door. Dit is hoe een bloem groeit. In die zin leidt het kind ook tot de moeder.

Maar als het kind dan opgroeit moet het kind ook het kruis leren kennen, en het kind zal onherroepelijk komen tot het ijs en de duisternis om zo tot hogere werelden te komen. Het kind moet zichzelf leren kennen, maar ook zichzelf verliezen. Het kind moet volwassen worden en loskomen van de lichten die het verblindt. Het kind moet de duisternis leren kennen, en zo ook het ijs wat het kind daartoe drijft. Dat is de Ragnarok ervaring, en die leidt tot persoonlijke bewustzijnsverruiming. Het is als een mind-altering drug, en dat moet ook wel, want het verstand van het kind was zwaar corrupt gemaakt. Het kind moet zo leren door het systeem heen te prikken waarin het opgroeide, om zo tot hogere systemen te komen.

Ragnarok, het tijdperk van ijs en de duisternis, is hierin dus een gids. We hebben dan een moment in ons leven waarvan we kunnen zeggen : 'Nu is het Ragnarok aangebroken.' Maar zoals gezegd is

het Ragnarok een zekere magische ijslijm die ons leidt tot een hogere vibratie, een zekere trance, als de heilige bevrorenheid.

In het judaïsme is dit de exodus, en in de islam is het de ramadan, maar het komt op hetzelfde neer. Het is het gaan over de brug. Het Ragnarok kan heel verwarrend zijn, want je gaat door ijs en duisternis, en tegelijkertijd is het de strijd tegen je lagere natuur, je slapende ego die maar niet wil ontwaken, en dat wordt weerspiegeld door de mensen om je heen die niet willen ontwaken. Dit moet je echter niet als een excuus aandragen om zelf ook niet te hoeven ontwaken, het 'gij geheel anders'. Het is een test, en ook Yeshua ging hier doorheen in de mythe van Getsemane, want terwijl hij waakte en streed sliepen zijn discipelen. Hij moest helemaal alleen door de donkere nacht heen.

We voelen ons daarom ook soms alleen en onbegrepen, omdat het collectieve ego slaapt. Dit is een strijd waarin we niet moeten opgeven. Het mag voor ons geen excuus zijn om dan ook maar in slaap te vallen. Als bepaalde mensen veel invloed op je hebben en je in slaap proberen te laten vallen, net als hen, dan is het soms belangrijk met zulke mensen wat stappen terug te doen, of je van hen geheel af te zonderen. Dat kan niet eens altijd, want de mens leeft ook in een bepaalde kooi. Ook dat is een onderdeel van het kruis. En als het dan wel lukt dan is dat als een doorbraak van het Ragnarok. Vroeg of laat komt het Ragnarok, want de ketenen tussen mensen duren niet altijd voort.

Als alles dan lang duurt, zo lang dat het onmenselijk is, dan mogen we beseffen dat tijd niet bestaat. Tijd is een illusie. Het is slechts het lesmateriaal waardoor we heen bladeren. Dat mag de mens leren oppikken.

Soms roept de mens : 'Maar dit kruis is onmogelijk, dit kruis is ondragelijk.' Maar alleen zo kan het ego sterven. Alleen zo is de mens beschermd tegen de misleidingen van de vijand. Ragnarok is verschrikkelijk, maar leidt tot een nieuwe morgen. Kunnen wij de nachtmerrie als vriend hebben ? Kan de nachtmerrie onze onderwijzer zijn ?

Als we in de nachtmerrie van het Ragnarok zijn aangekomen, dan zal dit ons leiden tot nieuwe dromen. Nachtmerries zijn bruggen hiertoe. Wij mogen op deze bruggen diverse belangrijke personages ontmoeten die bepaalde sleutels dragen op deze bruggen, namelijk het personage genaamd de Dankbaarheid, en het personage genaamd de Volharding. Ook is het personage genaamd de Ongelijkvormigheid dus heel belangrijk, zoals gezegd, wat ook een doel van de Ragnarok is, want wij mogen niet gelijkvormig worden aan dat wat om ons heen is.

Romeinen 12:2

En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene.

Ragnarok maakt de mens uniek en creatief. Op de bruggen is het ook belangrijk een ontmoeting te hebben met het personage genaamd de Context, en het personage genaamd de Reset.

I - De Reset

II - De Context

III - De Ongelijkvormigheid

IV - De Dankbaarheid

V - De Volharding

Dit zijn vijf belangrijke personages in de Ragnarok. Zonder de Ragnarok zouden we deze personages niet kunnen leren kennen.

Hoofdstuk 43. De Symboliek van de Tweede Wereldoorlog

Ragnarok leidt tot het ijs en de duisternis, opdat het ijszicht en het nachtzicht wordt ontwikkeld, en leidt zo tot diepere leegte die zijn climax krijgt in de vergetelheid. Dit is het geheim van het ontstaan van de eeuwige en eindeloze Yggdrasil boom, die dus voortkomt vanuit de vergetelheid. Hierin heeft de mens een schuilplaats. Yggdrasil verbindt alle losse brokken aan elkaar, als de boomlijm van het ijs.

Ragnarok is uitgezonden om af te rekenen met het kapitalisme en zal hierin slagen. Het overblijfsel hierin zal geleid worden tot de wereldboom, Yggdrasil, die alles met elkaar verbindt, als een beeld van het communisme. Het communistische beginsel is dus een noodzaak om te kunnen overleven in Ragnarok, maar het kapitalistische ego met de oogkleppen op zal moeten sterven. Er zal dus een grote eindstrijd zijn tussen kapitalisme en communisme, en ook corrupt communisme is een vorm van kapitalisme. Communisme, het gelijkheidsprincipe, wat opkomt voor de lagere klassen, mag niet orthodox zijn, maar alleen esoterisch. De grote communistische machines zijn de machines van de grotere context. Als men in Yggdrasil tot 'God' wil komen, dan moet men beseffen dat Kennis 'God' is, en dat het geen persoon is maar een principe. Het is niet persoonlijk, maar structureel en contextueel. Zo wordt men ingewijd in de energie van de boom. Yggdrasil staat dus ook voor het verzoenende kruis, waarin het overblijfsel met elkaar wordt verzoend, als beeld van de bruggen tussen principes binnen de context. Het gaat niet om de personen, maar om de principes. Zo gaat de herder dus op zoek naar het verloren principe in Ragnarok, om het weer terug te nemen tot Yggdrasil. De boom is ook een beeld van de behoudenis in het Eeuwig Evangelie en het Boek der Roependen. Het gaat om het vinden van de literaire structuur, verloren proza. Een mens mag zo een liefhebber worden van de literatuur, om niet in allerlei overmatige drama terecht te komen. Leven van de verzen van de boom kan het hoofd bewaken, en het hart leiden.

De kern van het ingaan in het beloofde land was in principe het ontvangen van de wet, het komen tot de context van principes, als het boek Deuteronomium, wat de tweede wet betekent. Zo loopt dus eigenlijk de boom des levens, wat zijn hoogtepunt heeft in Salomo die het communisme onder de goden herstelt. Dit gaat dan om de demonologische en economische wetten die de mens dienen te beveiligen. Deuteronomium is de wetten van het communisme. Dit mag dus geen nationaal communisme zijn of nazi, maar demonologisch communisme. Het is progressief, creatief communisme.

De Tweede Wereldoorlog was een reflectie van de dogmatische Katholieke-Protestantse ballingschap waarin de mens leefde. De mens leefde in de middeleeuwen al onder nazi-onderdrukking door de totalitaire kerk die absolute gehoorzaamheid vroeg. Dit was het religieuze kapitalisme en monopolisme. Er was een grote uittocht hieruit door het opkomende communisme, maar toen sloeg nazi Duitsland toe. De mens leefde voort in de dogmatische ballingschap, want het nazisme was gewoon een andere strategie van dit monster. De mens was in de klauwen van een octopus, en nog steeds. Dit monster wil politieke macht door welke principes dan ook. Het heerst door bedrog. Het ontwikkelde zich steeds meer tot een medische macht, een medische dictatuur. Het is nog steeds de Romeinse hamer die de mens slaat. De mens leeft in slavernij tot dit monster. De mens is nooit uit de Romeinse ballingschap gekomen. De duivel is zo diep doorgedrongen dat hij zichzelf legaal heeft gemaakt. De slavernij van de mens is een 'legaal' feit. Natuurlijk is het in de demonologie illegaal en demonisch. De mens moet nog steeds bevrijd worden. Er moet nog steeds een exodus komen uit het Romeinse rijk. Toch is dit al in de geschiedenis gebeurd, maar de mens heeft het niet begrepen. De mens neemt alles materialistisch en niet esoterisch. D-Day is al geweest, maar hoe ging dit precies? Het antwoord hierop is zeer zeker

niet eenvoudig. We moeten hiervoor heel ver de geschiedenis in. In het jaar 64, ten tijde van Nero, werd Rome grotendeels verwoest door een vuur. Natuurlijk herbouwde Rome zich toen weer, maar het is belangrijk dit vuur te begrijpen in symbolische zin. Rome had veertien districten, waarvan tien waren verwoest, wat dus meer is dan twee derden. Symbolisch gezien is het derde deel wat overbleef dan het overblijfsel wat opgesloten was in de Romeinse ballingschap. Dat zijn dus jij en ik. Als de mens dit door zal hebben zal Rome weer branden. Het jaar 64 is dus zinnebeeldig gezien een belangrijk jaar.

We kunnen dus zo stellen dat ook bepaalde gebeurtenissen in de geschiedenis lenzen zijn die zichzelf ombuigen en projecteren in de opvolgende geschiedenis, zoals het Romeinse Rijk zich voortzette in Nazi Duitsland en toen werd tot de medische kleptocratie. En we kunnen zo ook stellen dat zekere gebeurtenissen in de geschiedenis al cryptisch de oplossing bevatten, zoals het afbranden van Rome in 64. Ook dit is een vorm van het preterisme waarin er wordt verondersteld dat de apocalypse al in de geschiedenis heeft plaatsgevonden, en waar de mens deel aan heeft naar de mate waarin de mens hier gnosis over ontvangt. Vandaar ook dat een ieder mens persoonlijk het vuur van 64, van de afbranding van Rome moet ontvangen, opdat zijn kapitalistische ego hierdoor kan afbranden, en de mens ook persoonlijk vrijgezet kan worden van het collectieve kapitalistische ego. Dit heilige vuur is een natuurvuur, hoger dan het hart, en stroomt vanuit Yggdrasil, opgewekt in het ijs van Ragnarok, want uiteindelijk zal het ijs gaan branden, en zal Surtr de vuurreus met het vlammenzwaard terugkeren om alles in brand te zetten. Hij is de vijand van de goden, en zou in de Ragnarok met zijn kinderen en de troepen van de godin Hel (Noord-Germaans, of Hela, Zuid-Germaans) de godenburchten van de godenwerelden aanvallen. Surtr en Hel hebben hiervoor een enorm schip gebouwd, de Naglfar. Zij zullen de werelden en hemelen en de bruggen ertussen doen afbranden, om het te laten wegzinken in de zee. Surtr betekent 'zwart' en hij is een expert wanneer het aankomt op vuur. De reus is een symbool van de context, van het communisme. De Ragnarok is de grote eindstrijd tussen de goden (kapitalisme) en de reuzen (communisme). Het vuur is geen daadwerkelijk vuur, maar de scheppings-energie die alles vertaalt. Het is een symbool van de etymologie. Surtr moet dus in een literaire context en betekenis worden geplaatst. In dit proces wordt er een nieuwe wereld geschapen, oftewel geopenbaard.

Een demonoloog moet het hogere vuur kennen, niet materialistisch, maar metaforisch. Het is het vulkanische vuur van de onderwereld wat wordt opgewekt in de ijs-principes van het Ragnarok, als een bron-energie, de kern-energie van het bestaan. Het is dus altijd verbonden aan ijs. Het komt vanuit de boom Yggdrasil, de wereldboom, ook een beeld van het communisme, en is dus ook altijd verbonden met de natuur. De boom wortelt, groeit aan twee kanten, en verbindt de werelden met elkaar, reikt uit tot de onderwereld en tot de bovenwereld, als voortgaande vertaling en teruggaande vertaling. Het kent de technologie van het ware vuur, en is tegen het corrupte, materialistische vuur.

Vuur is de lust van het vertalen, van het bestuderen. De komst van Surtr en Hel met hun troepen op de grote onderwereld schepen in de climax van het Ragnarok is dus de ware D-day, de dag waarop president Eisenhower ver over de honderdvijftigduizend liet aankomen in het door de Nazi's bezette gebied van Europa om het overblijfsel van het volk te bevrijden, de dag waarop Rome in vlammen verging. Het is dus niet iets materieels, maar iets geestelijks, een visioen. Op zichzelf genomen was d-day een dode mus, want Europa is nooit bevrijd geworden, en ging nog dieper de ballingschap in onder de medische dictatuur. D-day moet dus nog steeds komen.

Hoofdstuk 44. De Strijd Tussen Vuur en IJs

Wat is bevrijding eigenlijk ?

Ontmaskering is al de helft van de bevrijding. Vertaling is de andere helft.

IJs en vuur zijn een groot kruis. Zij strijden tegen elkaar en zij strijden samen tegen de goden.

Het kruis van ijs en vuur brengt juwelen voort, iconen, ook wel de muskus-lokogamen genoemd.

Dat zijn de zg. boven-eroties, boven de strijd tussen vuur en ijs, als iconen van de Yggdrasil, boom-iconen. De Muskus, oftewel dat wat boven vuur en ijs is, wordt veel besproken in de Tweede Bijbel. Het is dus een soort schuim of kruid wat zowel vuur als ijs neutraliseert, en dus zeer belangrijk is om te overleven in de Ragnarok. Lokogamen is een woord voor 'sieraden van het kruis', 'vruchten van het kruis', dus het komt je niet zomaar aanwaaien, maar je moet het verdienen en ontwikkelen, door het kruis heen.

Het geheel van muskus-lokogamen is het juweel van de heilige armoe, de Oembugoe, wat een natuur-juweel is. Dit juweel is 14-delig, en wordt besproken in de Tweede Bijbel :

1. Laafte
2. Lipse
3. Leefse
4. Linkse
5. Spaakse
6. Li'esse
7. Dilip
8. Dilippe
9. Spuzaas
10. Spuzan
11. Spuzanne
12. Spuzoem
13. Spuzoeme
14. Spuzamen

De Surinaamse bijbel binnen de Tweede bijbel bespreekt deze boven-eroties :

De mens moet eerst komen tot de geslachtsloze leegte, de Zolt, waarin de mens alle valse mannelijkheid en vrouwelijkheid moet loslaten. Het moet afsterven. Er is dus geen ruimte meer voor geslachtelijke leugens. De lagere aardse gewesten hebben het mannelijke en vrouwelijke helemaal verdraaid lopen doorspiegelen, ontrouw aan de bron. In de dieptes van de Zolt leegte komt de mens vrij van het valse vuur en het valse ijs. De Oembugoe wordt hierin geopenbaard.

1. Laafte

Laafte wordt ook besproken in de Engelenbijbel van de Tweede bijbel :

"Tot Laafte zult gij gaan, om haar sieraden te dragen. Zij dan zal u dopen in haar poel van

schoonheid, en zij zal u meenemen tot in haar dieptes."

Schoonheid is in de engelenbijbel een kwaliteit die leidt tot de boom, oftewel tot het centrum van alle dingen. Het is een ontwakende factor die doet ontwaken, dus het is niet iets oppervlakkigs zoals in de lagere aardse gewesten om mensen blind te houden, want dat is de valse schoonheid. Het gaat om de 'schoonheid van de armoe' in de engelenbijbel, niet de materialistische, bedriegelijke 'schoonheid'. De schoonheid van de armoe is een geestelijke weelderigheid die wijsheid brengt.

De weg tot Laafte in de Engelenbijbel is Loofte. Loofte is de sleutel tot Laafte. Loofte is het eerste deel van het sieraad boven liefde en haat, de Oeberber. Dit zijn de 46 berber-lokogamen. Dit is ook een juweel van armoe. De engelen-bijbel zegt hierover in het boek 'Bashram':

"Verheft uw harten tot de Heere, gij die zijt aangekomen. Trouw hebt gij Hem bewezen, en Hij heeft trouw aan u bewezen. Komt dan nader opdat gij uzelf baadt in de poel van schoonheid. De Heere heeft uw zachtheid voor Hem gezien, en heeft u veelvuldig zachtheid geschonken. Zo doet ook de Heere trouw aan uw beminden. Rust dan in Hem, gij die aan Zijn poorten klopt, want met genade zult gij binnengaan tot de poelen van Loofte. Ja, tot Laafte zult gij gaan, om haar sieraden te dragen. "

Er is ook een boek genaamd Loofte in de Engelen-bijbel :

Loofte

1.

1. Uw pijn zal tot schuim worden in de tuin des Heeren. Tot de tuinen der engelen zult gij gaan en tot hun paradijsen. Zij die op de eilanden der engelen zijn groeten u. De Heere vervulle u met schuim, de Heere vulle u met honing en melk, daar gij de Heere vrijmoedig trouw zijt geweest. Overvloedig zal Hij u vullen, gij die Hem getrouw zijt. De Heere zal u macht geven over de haaien der aarde en onder de aarde. Ook zal Hij u de sleutels geven van de putten der Dana'iden en de putten der haaien. Gij dan wordt beschermd tegen hun verblindende lichten, want de Heere heeft u gesluierd.

2. Hier zal uw schuim rijp worden. Legt dan uw sluiers af, gij die tot de Heere bent gekomen en tot de bronnen van warmte, die de warmte der engelen is. De Heere dan doet niets zonder Zijn engelen. Zij dan dragen Zijn naam. De Heere neme dan uw sluiers af, en verlichte uw verstand. Ook zal Hij de sluiers van uw geweten afhalen en het verlichten. De Heere dan is goed. Zijn Naam zij geprezen tot in de eeuwigheden der engelen. Hij laat het schuim rijp worden op Zijn schalen en vermengd het met het zaad en de honing der engelen. Zo worden vele dingen van waarde geschapen. De Heere dan is goed. Rijs dan op voor Zijn Aangezicht en kom nader. Hij zal de sluiers van Zijn gezicht weghalen.

3. De Heere is goed. Gij hebt niets te vrezen. Hij kent Zijn dienaars bij name. Tot de tuinen der engelen heeft Hij u gezonden. Hij zal u daar geheimenissen leren, en wegen tonen. Hij heeft uw harten gewogen tegen een veer, en Hij heeft de koorden van engelen die u draagt gemeten. De Heere dan is goed. Gij hebt niets te vrezen. Zalig zijn zij die in Zijn Naam tot Zijn poorten komen. Hen wacht zaligheid en heerlijkheid voor hun zielen. De Heere geeft hen welgemeend van het goede en overvloedige van Zijn tuinen. De tuin draagt de kroon, en haar wachters groeten u. Welgemeende passen maken zij tot u. De Heere heeft hun harten vervuld en zij geven van hun overvloedigheid.

2.

1. De tuinen van Loofte zijn vol van het schuim des Heeren. Vol van het schuim der engelen is zij. Zij kent de wegen tot haar geest, en haar ziel is met heerlijkheden vervuld. Haar wachters groeten haar, en maken welgemeende passen tot haar. Ook maken zij de gebaren der engelen. In tekens

spreken zij tot haar. De tuinen van Looftē zijn vol van genade. Zij kent de wegen en paden tot haar Heere. Zij spreekt met zachtheid en zoetheid. Vol van schuim is haar genade. Genade heeft zij bewezen tot velen. Een rustplaats der engelen is zij.

2. Zij onderwijst haar dienstknechten door heerlijkheden tot hun zielen te brengen, en door hun geesten te verkwikken met het brood der engelen. Als in het brood der engelen gaat zij gekleed, en zalig is hij die haar geheimenissen weet te ontbloten. Haar dienstknechten verzadigt ze door welgemeende passen te maken. Ook maakt zij welgemeende gebaren waarin zij tot rust komen. Legt dan uw zwaarden af, want gij zijt genaderd tot Looftē. Legt dan uw helmen neer, want zij zal u zijn tot een visioen der engelen. Alleen tot engelen nadert zij, tot hen die haar armoe in overvloed dragen. Zij kennen haar welgemeende kussen en haar welgemeende opvrolijkingen en gezegdes. Zij dragen haar woorden en manieren in hun hoofden en harten, en zij kennen haar wijsheden en de kennis die zij draagt.

3.

Gij zijt genaderd tot Looftē. Zij is genaderd tot u, om welgemeende passen te maken, en welgemeende gebaren. Haar woorden en manieren reiken tot in de dieptes van uw ziel, en de wegen tot uw geest kent zij. Overvloedig komt zij tot hen die haar dienen. Overvloedig kent hij hun namen. Zij omgeeft hen met haar zachte lichten. Boven liefde en haat vinden zij haar paden. Oprecht gemeend zijn haar kussen. Oprecht gemeend haar bewegingen. Zij schenkt Waarheid aan hen die haar in Waarheid dienen, maar zij misleid hen die van bedrog leven. Vrees haar, gij die haar oprecht dient. Dan zal zij uw hart verlichten.

Het boek 'Engelen en Demonie' zegt over Looftē en Laaftē :

"Er is een strijd op de aarde genaamd liefde tegen haat ... Kunt u voor uzelf wat voorbeelden bedenken waarin liefde achteraf haat bleek te zijn ? En kunt u ook voorbeelden bedenken waarin haat achteraf gewoon liefde was ? Het is een strijd die ons in grote verwarring kan brengen, en een onderdeel van de Romeinse arena ... Aan welke kant van deze strijd staan wij, en in hoeverre hebben we de maskerades hierin door ? Liefde en haat zijn twee hele bekende en ook twee beruchte emoties ... Emoties die ons heen en weer kunnen slingeren, en die ons ook gevangen kunnen houden ...

De dualiteiten en paradoxen waarin we leven zijn interessant om uit te werken, maar oorspronkelijk, in hun canonitische zin zijn het ook weer kooien die ons tegenhouden te groeien. Al die basis-emoties zijn uiteindelijk niets dan obstakels. Onze taal is te oppervlakkig, en tegelijkertijd onze handicap, want de taal is het voertuig van de geest en die is zo beperkt. Daarom moeten we voor ons eigen behoud de namen in onze taal integreren van de emoties die boven de strijdende basis-emoties liggen, maar ik ben me ervan bewust dat die verzegeld zijn. Looftē is de emotie boven de strijd tussen liefde en haat. Deze strijd was slechts een cocon. Laaftē is de entiteit boven de strijd tussen warmte en kou, als de vrucht hiervan. Wij hebben de polen nodig om te groeien ... Beiden zijn belangrijk ..."

En :

'Gij moet rennen,' sprak Christus, 'want het vuur van de liefde is naar u op zoek ... Kom dan tot Looftē ...' Christus leerde de boven-emoties kennen in Zijn Hemelvaart ... Er is een boek in het Eeuwig Evangelie dat gaat over de reis van Christus door de hemel ... Dit wordt genoemd het Hemelboek van Christus, oftewel de Takalan ... Door de Takalan kan een christen nu eens echt de Voetstappen van Christus bewandelen, en niet in één of ander snel cirkeltje blijven rondrijden.'

In het boek de Takalan van het Eeuwig Evangelie wordt Looftē besproken in de hemel-mythe van Christus :

1.

1. De baard van Christus leek een stukje gegroeid te zijn toen hij in de hemel aankwam, en allereerst zag hij daar de rivieren. Een engel kwam op hem af met de vleugelen als van insecten. Het was alsof hij ineens was omhuld door een zachte baard, als de baard van Abraham, en honing droop hier. Overal waren tuinen, waar vruchten tezamen groeiden met drop. En Christus begon te lachen, en riep tot Zijn vader. 2. 'Moeder wacht op u,' sprak de engel. 3. 'Waar is vader?' vroeg Christus. 4. 'Die is er nu niet,' sprak de engel. 'Die is ... Weet u het? Die is dood. De vader stierf voor u. Hij stierf met u, en is nog niet opgewekt.' 5. 'Hoe wordt hij opgewekt?' sprak Christus. 6. 'Gij zult de weg tot de diepste hemel moeten begaan,' sprak de engel. En de engel leidde Christus tot een enorme gouden rivier. 'Wast u dan in deze rivier,' sprak de engel, 'en overbrug deze rivier, want zij bewaakt de zilveren rivier en de holle boom, de boom des hemels, vanwaar de Geest als een Duif werd uitgezonden om u op te wekken. Zo zult gij wederom tot deze plaats moeten gaan, om de Geest uit te zenden om uw vader op te wekken. Moeder wacht op u. 6. De gouden rivier draagt dan dit geheim, dat aan de overkant aan haar kusten het Looftegroeit, als een medicijn tegen het onstuimige van liefde en haat. Looftegroeit is dan de wet des hemels. 7. Gij zult boven de strijd tussen liefde en haat moeten uitstijgen, om gebonden te worden in de wetten des hemels, als het koude geweten en het kruid van ijs. Het hemels ijs zult gij binnentreden, door loofte, en gij zult zien, de eeuwige vlam. Maar weet, mijn kind, dat ook de strijd tussen vuur en ijs een strijd is waar gij bovenuit moet strijden. Samsael ben ik, een dienstknecht van Uw vader. Het genezings-werk van de vader is begonnen. Zijn oog zal hersteld worden, en de moeder zal over Hem zijn, de Geest. Zij verlangt Hem te zalven en te redden, ja, op te wekken van deze starre dood. Gij bent het Liefdeskind daartoe, oh Christus. Gij bent gezonden om uw ouders te redden. Ik draag het vaandel hiertoe. Ik heb u gezalfd daartoe, aan de wieg van uw bestaan. Ja, God's genade is op U. Op U rust Zijn Zegen en Zijn licht. En Christus wandelde over de gouden rivier, en hij zonk niet. En de golven waren hevig als de golven van een woeste zee. En een vogel kwam tot Christus, die was als een vliegende vis. En de vis was als van goud, en nam Christus mee over de rivier. En Looftegroeit nam Christus in haar op. 'Ziet dan, Ik heb mijn gouden vogel tot u uitgezonden,' sprak Looftegroeit. 'En deze is genaamd Zerrum, als uitstijgende boven de strijd tussen leugen en waarheid, en ziet, zij is het raadsel, een raadsel opgeborgen in de hoogste hemelen.' En de vogel was als een arend en een uil. 8. 'Ik ben de wet des levens,' sprak Looftegroeit. 'Uw moeder wacht op U. Ik ben de keizerin des hemels, Uw schild en Uw vertrouwen, een dienstmaagd van Uw moeder. Kom, laat mij U leiden tot de rivier van zilver.' En de rivier van zilver was als een zee, onstuimig als een kudde strijdende herten. En Christus werd door Looftegroeit in de rivier gedrukt. 'Zwem, Mijn Zoon, en ga op zoek naar Uw moeder,' sprak ze. 'Zij woont in de boom des hemels, achter de rivier.' En Christus werd duizelig, en staarde als in een holle boom. En de boom zweefde boven de rivier, en veranderde in een lange paal met een ei in het midden. En Christus probeerde de paal te grijpen, maar greep steeds mis. En zo zwom Christus vele dagen in de rivier die als een zee was, en begon uiteindelijk honger te krijgen. 9. En Christus riep om Looftegroeit, en zij kwam Hem tegemoet. En zie, zij wandelde op de rivier, en trok Christus uit het water. 'Op het zilver kunt gij niet wandelen, Zoon. Gij hebt een vrouw nodig,' sprak ze. En Christus was in haar armen, en hij vroeg om Zijn moeder. En een grote storm kwam op de rivier, en het hart van Christus begon te smelten. En hij riep het uit, terwijl Looftegroeit hem vasthield. En grote vissen kwamen op van de rivier.

Dit gaat over in hoofdstuk 2, het verhaal van de bijenprinses.

3.

1. En Christus werd wakker in de armen van Looftegroeit, en hij zag Zijn moeder. En de boom droeg de oranje zee van vuur, als een oranje zon. En zij was als een poort tot het natte bos. En de schepen op zee waren rijk, en zij droegen de sprookjes des hemels. En in de boom waren de honing-dwergen. En Christus voerde lange gesprekken met hen. En zij waren dienstknechten van de moeder. En zij

bedekten zijn lichaam met hemelse honing, zodat hij de oranje zee van vuur kon overzwemmen. Maar kwalen begonnen de laag honing aan te vreten, en beten hem. En demonen vochten om zijn lichaam. En de demonen die de hemelen bewoonden voerden hem naar een paal, waar zij hem aan spietsten. En kwalen namen bezit van zijn verstand, en hij werd als een wilde. Maar hij stierf niet, alhoewel hij begeerde te sterven. En hij schreeuwde : 'Moeder, moeder, waarom hebt gij mij verlaten !' 2. En zeemeerminnen vonden zijn gespietste lichaam, en zalfden hem. En alhoewel ze hem niet van de paal konden loslaten, bewaakten ze de paal dag en nacht.

Dan gaat het over in hoofdstuk 4, het verhaal van de windemelk. Het is daarom belangrijk om door Looftte te gaan tot Laafte. Laafte wordt in de Tweede bijbel besproken als iets wat komt na sneeuw en bittere kou, als één en al zachtheid waardoor je boven de strijd tussen kou en warmte komt. Het is een energie van zachtheid en veren die door je benen heenstroomt, en ook je armen.

De Surinaamse bijbel zegt over Laafte als temperatuurloze vloeistof :

Dit is de eerste stap om leeg te worden van elke vorm van ijs en vuur. Ook dat moeten we afleggen. Zo kunnen we dieper de leegte in, niet tegengehouden door ijs en vuur. We komen hier dus tot de temperatuurloze leegte die zich uit in een soort vloeistof.

2. Lipse

De Surinaamse bijbel beschrijft het als kleiachtig, de nieuwe aarde. Ook deze aarde is temperatuurloos.

3. Leefse

Dit zijn de energieën van beesten.

4. Linkse

De verzoening van het vrouwelijke, de relaties tussen vrouwen die het zuivere mannelijke voortbrengen.

5. Spaakse

De plakkerige substantie van de oerwouden.

6. Li'esse

De vruchtbare, zaaddragende wateren van de dieptes van Zolt, de geslachteloze leegte.

7. Dilip

De winden van melk, de vruchtbaarheid van de vrouw, en ook : de verdonkering van de vrouw. In de lagere aardse gewesten is er veel racisme naar donkere vrouwen. De stad zegt : "hoe lichter, hoe witter, hoe beter." Witheid van vrouwen is een status-symbool in de stad. De iets donkere vrouwen van de stad zijn zelfs racistisch naar de nog donkere vrouwen van hun eigen ras, maar in de Surinaamse bijbel wordt gesteld dat donkere vrouwen belangrijk zijn voor de vruchtbaarheid en de immunologie van de aarde. Dat hoeven we niet te gaan materialiseren. Het gaat om het geestelijke.

Het is een symbool van de verduistering van Ragnarok die terugleidt tot de hemelse boom, de Yggdrasil, als een beeld dat de mens teruggaat tot de boven-emoities.

8. Dilippe

Het overwinnen van de eenzijdigheid door de meerzijdigheid. Eenzijdigheid is de oorzaak van corrupt vuur en ijs geweld. Het geeft de mens een heet hoofd en een koud hart. De meerzijdigheid is de bron van openbaring.

9. Spuzaas

Het medicijn en de bescherming tegen vraatzucht en hebzucht. Vraatzucht is het overconsumeren, waardoor je meer neemt dan je nodig hebt. Mensen doen dit voortdurend, en dit uit zich in overmatig vuur. Spuzaas neutraliseert dit. Het is een boomschuim.

10. Spuzan

Het ijs dat tot de leegte leidt. Dit komt ook terug in Ragnarok. Het ijs leidt tot de leegte, waarin hogere kennis opgeslagen en geopend kan worden, als een archief. Dit zal een hoger verstand brengen. Het ijs en de daaropvolgende leegte zullen een grote opslagplaats zijn.

11. Spuzanne

De leegte die tot de melk leidt. De leegte zal een nieuwe melk opstuwen. Dit betekent ook het herstel van de oermoeders.

12. Spuzoem

De melk die tot het hogere vuur leidt, stelt de Surinaamse bijbel, als een metafoor. Ook dit komt voor in Ragnarok. Het ijs zal de heilige metaforische vlam doen ontwaken, door de oermelk. Zo zal de valse vlam niet kunnen opkomen, en blijft het vuur heilig. Dit is de metaforische vlam van Surtr, de vuurreus, die de wereld zal vernieuwen. De oude schepping zal vergaan. De brug tussen de mensenwereld en de oude godenwereld zal verbroken worden door Surtr en zijn vuurzwaard. Vuur en ijs gaan dus een andere betekenis krijgen in de boven-emoities.

13. Spuzoeme

De zeebrug.

14. Spuzamen

De vernieuwing van het geheugen, de opslagplaats.

Dit zijn dus de veertien muskus-lokogamen boven de strijd tussen vuur en ijs, die dus belangrijk zijn om beveiligd te zijn tegen demonische aanvallen van vuur en ijs. Het Eeuwig Evangelie zegt over de Muskus :

"De Muskus is een dieper en hoger deel van God, de Arme. De Muskus haat het welvaarts-evangelie en haar markt, en zal zich openbaren om dat evangelie aan de kaak te stellen. De Muskus is een pad voor de mystiekeling. De Muskus is het arme deel van God als fundament van het kruis. De mystiekeling gaat de hogere weg van God om uiteindelijk bij God's verborgen traan te komen.

Zij weten dat zij door de Armoe tot de diepere kruizen des Heeren en der hemelen kunnen komen. Zij hebben zich teruggetrokken om zich te wijden aan geestelijke oorlogsvoering en groei.

Het is voor hen die als de engelen zijn geworden in hun wandel met God. Zij zijn tot de boom van de Karmat gekomen, de boom van Armoe, en hebben van haar vruchten gegeten. Deze boom is het kruis der armen en mystiekelingen.

De eerste bediening van Muskus is de oorlogsvoerende. Zij leren dat de geestelijke oorlog heilig is, en zij strijden met heilige wapenen. Het slagveld der hemelse gewesten is hun tempel. Zij leren de wapenrusting kennen, en de wapenrusting van de armoe. De tweede bediening van de Muskus is de wapendrager. Hij moet de diepere arsenalen leren kennen, en is tevens een wachter, een beschermer van die arsenalen, waartoe hij de sleutels draagt. De wapendrager dient hierover veel profetische informatie te ontvangen, en dient dicht bij de Muskus te leven, als een arme. Zij die in rijkdom leven kunnen en mogen dit vuur niet ontvangen. Het gaat om de nederigen, en zij die de minste willen wezen, de minore.

Het arsenaal is heilig voor de wapendrager van de Muskus. Hij ziet zijn geheugen als heilig, en is heilig in het uitzoeken van de wapenen, die hij eruit pikt door de profetische gave. Zijn geheugen is zijn arsenaal, en zijn herinneringen zijn zijn wapens. Hij draagt de wapens over aan de strijder van de Muskus. Hierdoor is hij een middelaar.

De derde bediening van de Muskus is de geneesheer. Veelal werkt hij met het kruis, omdat het kruis genezing brengt. Hij draagt de arsenalen en geheimen van genezingsmiddelen met zich mee, zoals de schatten van de Karmat. Hij weet dat genezing heilig is, en alleen kan gebeuren in de tempel en tabernakel. Wel is er aan elke genezing een prijs verbonden, in de vorm van lijden, dat vroeg of laat geopenbaard wordt. Genezing is verbonden aan het kruis, en mag daarvan niet losstaan. Zo is het toedienen van genezing als het toedienen van het kruis, van de Karmat, en het daarbij horende lijden. Er stroomt genezing uit de Karmat, maar dan moeten we die wonden wel dragen.

De vierde bediening van de Muskus is de exorcist. Tevens is hij een profeet, want door het kruis werpt hij geesten uit die woorden verzegeld hielden. Dit is de viervoudige bediening van de Muskus, door hen die de Heilige Armoe in hun binnenste dragen.

De eerste engelenbediening van de Muskus is de legendarische Lokogaamse. De Lokogamen zijn de sieraden van het kruis, de sieraden van het lijden. Zij dragen de gaven, en zijn de wapenen en schenkers des Heeren. Ook zijn zij de voeders van de engelen.

De tweede engelenbediening van de Muskus is de Talgaamse. Talgamen zijn de sieraden der sacramenten, en de engelen van de beker. Tezamen vormen ze de Beker, de vierde persoon van de eenheid. Zij zijn de engelen van het lijden, en zij leiden tot de lokogamen, de sieraden van het lijden.

De derde engelenbediening van de Muskus is de Tokonse. De Tokon is de heilige Leer van het Bloed, maar ook is zij het sieraad van de armoe. Zij zijn de engelen van het bloed, en tezamen vormen ze ook het bloed.

Het van geen bevrijding willen weten, oftewel het pad van het Eeuwige kruis is de hogere weg. Zij die gevoelig geworden zijn voor het lijden en God begaan dit pad. Zij weten dat het kruis een pad is wat bewandeld moet worden voor een oplossing, en voor een eeuwige inwijding. Deze inwijding is zowel mystiek als cryptisch. Niets is wat het lijkt. Deze inwijding is het Kruis van Egypte, het kruis van de onderwereld, een kruis van verscheuring en verzoening, als een dieper deel van het lijden en het kruis.

Het is het lijden van ijs, het lijden van afzondering, als het kruis der hermeten. Afzondering en onthechting brengt je in contact met de onderwerelden, wanneer je het materiele gaat verloochenen, en de aardse, gevallen zintuigen als leugenaars gaat behandelen."

In de Eeuwig Evangelische mythologie en theologie is de Yggdrasil, de hemelse boom, dus genaamd de Karmat, een Messiaanse boom. De veertien iconen van de Muskus zijn als boom-chakra's die de mens in zichzelf kan ontwikkelen. De Muskus komt de mens dus in Ragnarok tegemoet om de mens te leiden tot de wereldboom, de Karmat, oftewel Yggdrasil. In het Eeuwig Evangelie wordt ook gesteld dat een mens tot de Karmat komt door de zwarte melk, oftewel de melk van de duisternis, te drinken. Het ijs in Ragnarok leidt namelijk altijd tot de duisternis.

De Karmat-lokogamen zijn de emoties boven de strijd tussen armoe en rijkdom :

1. Mesham
2. Moton
3. Misham
4. Boeklon
5. Miras
6. Mirhom

Hoofdstuk 45. De Vietnam-Cambodja Dynamiek in het Menselijk Lichaam

De kapitalistische, egoïstische mens maakt altijd de fout te denken als deze mens een oorlog ziet ver van hem vandaan : 'Oh, zo ver weg, daar heb ik niets mee te maken gelukkig.' Maar deze mens maakt een hele grote fout, want deze oorlog speelt zich af in zijn eigen innerlijk. De oorlogen zijn puzzels die opgelost moeten worden, ook al waren die oorlogen lang geleden aan de orde. Zo zijn de landen en oorlogen van het Gele Azië dynamieken van het innerlijk die van belang zijn en begrepen dienen te worden. Zo niet, dan zal dit mysterie de mens altijd blijven plagen. We hebben het dan over de hele belangrijke en fundamentele Vietnam-Cambodja dualiteit. Vietnam is de staart van China, waar Cambodja onder tegenaan ligt, waar de staart a.h.w. inrolt.

De Vietnam oorlog liep van de vijftiger tot de zeventiger jaren, en was tussen het kapitalistische Zuiden en het communistische Noorden. Amerika hielp het kapitalistische Zuiden, maar uiteindelijk verloor Amerika de oorlog. Het Zuiden en het Noorden werden zo één en Vietnam werd geheel communistisch. Het kapitalistische Amerika liep vast in Vietnam. Veel Amerikanen waren woedend op Amerika omdat hun kinderen gedwongen werden in deze verschrikkelijke oorlog te vechten. Er waren veel doden en velen werden voor het leven verminkt. Uiteindelijk moest Amerika zich onder deze druk wel terugtrekken. Het kapitalisme moest wijken. Maar in ieder mens speelt zich nog steeds de Vietnam oorlog af. Denk aan de tandarts die de mens dwingt om met levensgevaarlijke vullingen te lopen die de gezondheid van de mens zwaar aantasten. Zo dwingt de tandarts ook de vullingen te laten vernieuwen eens in de zoveel tijd, zodat de tandarts nog dieper gaat boren, waardoor vaak de tandzenuw onder deze druk afsterft, wat heel veel ontstekingsgevaar in het lichaam brengt. De kies gaat dood, trekt parasieten aan, en vernielt het zenuwstelsel, en gaat

de organen aantasten. De tandarts speelt gevaarlijke spelletjes, en dit staat dus gelijk aan pedofilie, aan verkrachting, en loopt parallel met de gedwongen kinder-huwelijken in Afrika en Azië, en de gedwongen vaginale besnijdenis bij meisjes in deze gebieden. Ook loopt het dus parallel aan gedwongen deelname aan de oorlog. De tandarts beheerst deze criminaliteiten allemaal vanaf zijn luie stoel, en heeft ervoor gezorgd dat het legaal is en heeft er zijn beroep van gemaakt.

Vandaar dat Vietnam, en ook Cambodia, alles te maken heeft met de tandarts. De mens moet dit raadsel begrijpen om de tandarts een halt toe te roepen. Vietnam-Cambodia is het hart van de robotische chip in de mens. In Cambodia kwam er een ontzettend corrupte communistische groepering aan de macht genaamd de Rode Khmer, waarbij velen werden gedood voor de meest onzinnige redenen. Mensen werden zelfs gedwongen vlees te eten, anders werden ze vermoord. Hetzelfde zoals de tandarts de mens dwingt met kwik of andere giftige rotzooi in de mond rond te lopen zodat de mens dit elke dag moet 'eten', wat er allemaal uitlekt, opdat het je lichaam kan vergiftigen, stapje voor stapje. Kwik geeft de grootst mogelijke concentratie-stoornissen en allerlei andere psychische en lichamelijke klachten, om nog maar niet eens te spreken over wat de zogenaamde witte vullingen doen die gewoon samensmelten met het bot. Vietnam viel Cambodja binnen om de Rode Khmer uit de regering te verdrijven aan het einde van de 70-er jaren. Dit liep uiteindelijk uit op Cambodja als een boeddhistisch land aan het einde van de 80-er jaren. Het boeddhisme is een belangrijke dynamiek om balans te brengen tussen kapitalisme en communisme. Het boeddhisme is het individualisme. Er moet een bepaalde graad van kapitalisme zijn voor vrijheid, en er moet een bepaalde graad van communisme zijn voor gelijkheid, en die eenheid is te vinden in het boeddhisme. Cambodja is dus een belangrijke dynamiek om vals, gedwongen, extreem communisme uit te bannen, want dat is eigenlijk een vorm van kapitalisme. Vietnam is een belangrijke dynamiek om uit de hand gelopen kapitalisme uit te bannen. Deze dynamieken liggen dus in de mens zelf. De mens moet ze leren gebruiken. Zowel Cambodia als Vietnam zijn allegorieën van onderdelen van het immunologische systeem van de mens. Zij zullen ook belangrijk zijn voor de mens om vrijgezet te worden van de dictatuur van de tandarts en soortgelijke onderdrukking zoals de psychiatrie en gedwongen medische operaties die helemaal nergens nodig voor zijn. De mens mag zo weer zijn eigen heemeester worden. Als de mens niet klaar komt met de Vietnam-Cambodia dualiteit, dan is deze macht capabel om de mens geheel de vernietiging in te leiden. Zo zwaar zijn deze krachten. Ook de slang en de vogelspin werken door deze krachten. Ze zullen de onbedachtzame, niet-wakende mens grijpen en meesleuren naar hun holen. Wie dus denkt dat de Vietnam oorlog en de massa moorden in Cambodja door Pol Pot en de Rode Khmer niet actueel zijn en er niet toe doen die vergist zich zeer, want het roofdier is nog steeds op rooftocht. Het zit diep in het menselijk lichaam als tikkende tijdbom.

Hoofdstuk 46. De Vietnam-Cambodja Dynamiek in het Menselijk Lichaam

De kapitalistische, egoïstische mens maakt altijd de fout te denken als deze mens een oorlog ziet ver van hem vandaan : 'Oh, zo ver weg, daar heb ik niets mee te maken gelukkig.' Maar deze mens maakt een hele grote fout, want deze oorlog speelt zich af in zijn eigen innerlijk. De oorlogen zijn puzzels die opgelost moeten worden, ook al waren die oorlogen lang geleden aan de orde. Zo zijn de landen en oorlogen van het Gele Azië dynamieken van het innerlijk die van belang zijn en begrepen dienen te worden. Zo niet, dan zal dit mysterie de mens altijd blijven plagen. We hebben het dan over de hele belangrijke en fundamentele Vietnam-Cambodja dualiteit. Vietnam is de staart van China, waar Cambodja onder tegenaan ligt, waar de staart a.h.w. inrolt.

De Vietnam oorlog liep van de vijftiger tot de zeventiger jaren, en was tussen het kapitalistische Zuiden en het communistische Noorden. Amerika hielp het kapitalistische Zuiden, maar uiteindelijk verloor Amerika de oorlog. Het Zuiden en het Noorden werden zo één en Vietnam werd geheel communistisch. Het kapitalistische Amerika liep vast in Vietnam. Veel Amerikanen waren woedend op Amerika omdat hun kinderen gedwongen werden in deze verschrikkelijke oorlog te vechten. Er waren veel doden en velen werden voor het leven verminkt. Uiteindelijk moest Amerika zich onder deze druk wel terugtrekken. Het kapitalisme moest wijken. Maar in ieder mens speelt zich nog steeds de Vietnam oorlog af. Denk aan de tandarts die de mens dwingt om met levensgevaarlijke vullingen te lopen die de gezondheid van de mens zwaar aantasten. Zo dwingt de tandarts ook de vullingen te laten vernieuwen eens in de zoveel tijd, zodat de tandarts nog dieper gaat boren, waardoor vaak de tandzenuw onder deze druk afsterft, wat heel veel ontstekingsgevaar in het lichaam brengt. De kies gaat dood, trekt parasieten aan, en vernielt het zenuwstelsel, en gaat de organen aantasten. De tandarts speelt gevaarlijke spelletjes, en dit staat dus gelijk aan pedofilie, aan verkrachting, en loopt parallel met de gedwongen kinder-huwelijken in Afrika en Azië, en de gedwongen vaginale besnijdenis bij meisjes in deze gebieden. Ook loopt het dus parallel aan gedwongen deelname aan de oorlog. De tandarts beheerst deze criminaliteiten allemaal vanaf zijn luie stoel, en heeft ervoor gezorgd dat het legaal is en heeft er zijn beroep van gemaakt.

Vandaar dat Vietnam, en ook Cambodia, alles te maken heeft met de tandarts. De mens moet dit raadsel begrijpen om de tandarts een halt toe te roepen. Vietnam-Cambodia is het hart van de robotische chip in de mens. In Cambodia kwam er een ontzettend corrupte communistische groepering aan de macht genaamd de Rode Khmer, waarbij velen werden gedood voor de meest onzinnige redenen. Mensen werden zelfs gedwongen vlees te eten, anders werden ze vermoord. Hetzelfde zoals de tandarts de mens dwingt met kwik of andere giftige rotzooi in de mond rond te lopen zodat de mens dit elke dag moet 'eten', wat er allemaal uitlekt, opdat het je lichaam kan vergifigen, stapje voor stapje. Kwik geeft de grootst mogelijke concentratie-stoornissen en allerlei andere psychische en lichamelijke klachten, om nog maar niet eens te spreken over wat de zogenaamde witte vullingen doen die gewoon samensmelten met het bot. Vietnam viel Cambodja binnen om de Rode Khmer uit de regering te verdrijven aan het einde van de 70-er jaren. Dit liep uiteindelijk uit op Cambodja als een boeddhistisch land aan het einde van de 80-er jaren. Het boeddhisme is een belangrijke dynamiek om balans te brengen tussen kapitalisme en communisme. Het boeddhisme is het individualisme. Er moet een bepaalde graad van kapitalisme zijn voor vrijheid, en er moet een bepaalde graad van communisme zijn voor gelijkheid, en die eenheid is te vinden in het boeddhisme. Cambodja is dus een belangrijke dynamiek om vals, gedwongen, extreem communisme uit te bannen, want dat is eigenlijk een vorm van kapitalisme. Vietnam is een belangrijke dynamiek om uit de hand gelopen kapitalisme uit te bannen. Deze dynamieken liggen

dus in de mens zelf. De mens moet ze leren gebruiken. Zowel Cambodia als Vietnam zijn allegorieën van onderdelen van het immunologische systeem van de mens. Zij zullen ook belangrijk zijn voor de mens om vrijgezet te worden van de dictatuur van de tandarts en soortgelijke onderdrukking zoals de psychiatrie en gedwongen medische operaties die helemaal nergens nodig voor zijn. De mens mag zo weer zijn eigen heemeester worden. Als de mens niet klaar komt met de Vietnam-Cambodia dualiteit, dan is deze macht capabel om de mens geheel de vernietiging in te leiden. Zo zwaar zijn deze krachten. Ook de slang en de vogelspin werken door deze krachten. Ze zullen de onbedachtzame, niet-wakende mens grijpen en meesleuren naar hun holen. Wie dus denkt dat de Vietnam oorlog en de massa moorden in Cambodja door Pol Pot en de Rode Khmer niet actueel zijn en er niet toe doen die vergist zich zeer, want het roofdier is nog steeds op rooftocht. Het zit diep in het menselijk lichaam als tikkende tijdbom.

Hoofdstuk 47. De Vierde Ruiters

Vannacht in een droom was ik op de rug van een zwart met witte arend en vloog ik boven de oerwouden van Vietnam. Deze oerwouden zijn vol met medicijnen tegen de vierde ruiters op het valse paard in het boek Openbaring. In de Griekse grondtekst wordt het woord chloros gebruikt, wat ook 'geel' betekent, en 'groen'. Deze ruiters is Pol Pot, de holocaust dictator van Cambodja in de zeventiger jaren onder wiens bewind een kwart van Cambodja werd uitgeroeid.

Openbaring 6

7En toen Hij het vierde zegel opende, hoorde ik de stem van het vierde dier zeggen: Kom! 8En ik zag, en zie, een vaal (geel) paard, en die daarop zat, zijn naam was de dood, en het dodenrijk volgde achter hem. En hun werd macht gegeven over het vierde deel der aarde (land) om te doden, met het zwaard, met de honger, met de zwarte dood en door de wilde dieren der aarde (land).

Aarde kan dus ook een land betekenen in het Grieks, en een gebied (ge). We zien hier de massamoordenaar Pol Pot op het gele paard wat verwijst naar het Gele Azië. Cambodja is een land op het indo-chinese schiereiland aan het uiteinde van de Vietnam-staart. De ingesloten kern van dit schiereiland is Laos, wat vroeger heette : het koninkrijk van miljoenen olifanten onder de witte parasol. De olifant met zijn lange slurf die voor zijn mond hangt is een beeld van de wachter van de mond. Laos is net als Vietnam een communistisch land. In het verleden was Laos een boeddhistisch land, en de boeddhisten vormen nog steeds de meerderheid (theravada boeddhisme). Laos wekt electriciteit op door rivieren en levert dit ook aan de buurlanden. Het schiereiland heeft dus een communistisch hart die gelijkheid moet waarborgen, en wat bewaakt wordt door de boeddhistische principes. De boeddha verwijst dus op zijn beurt ook weer door naar het communisme, als een beeld dat wanneer je kennis hebt ontvangen, je dit ook met anderen zal moeten delen, opdat ook het collectief hierdoor vernieuwd wordt, en niet alleen het individu, zonder dat je hierdoor in materialistische mijnen trapt. Het mag opborrelen vanuit de natuur, vanuit de diepte van Laos, om dan op een natuurlijke manier bruggen te leggen met andere gebieden, dus niet geforceerd, en zeker

niet onvoorwaardelijk.

Hoofdstuk 48. Aardwetenschappen : Laurasia - Toen Europa en Amerika nog één continent waren

De paleontologie is een kruizing tussen geologie en geschiedenis. Het houdt zich ook bezig met het in kaart brengen van de geschiedenis van de aarde, zoals bijvoorbeeld continent-verschuiving. Zo zijn de tijdperken ook weer onderverdeeld dan, waar een heleboel kaarten van zijn.

Er wordt geredeneerd vanuit één oer-supercontinent, het Pangea, wat zich begon op te splitsen gedurende perm en trias. In trias zou dan volgens hun kaarten de twee supercontinenten van noord en zuid zijn ontstaan.

Amerika was dus in deze theorieën één met Europa/ Eurazië in het noordelijke supercontinent, genaamd Laurasia. Daarna werden Amerika en Eurazië gesplitst, dus ook Nederland was eens één met Amerika.

In het verhaal de Biblebonse Pap wordt er ook gesproken van de oorspronkelijke eenheid van Amerika en Nederland :

(Fragment de Biblebonse Pap)

"Maar het is ons land," zei Joost.

"Nee," zei de indiaan. "U begrijpt er niets van. Nederland was eens van ons, maar piraten stalen het van ons weg, en hakten het los van Amerika. Het heeft toen eeuwen op de zee gedreven, en nu is het hier."

"Ik vind dat u vreemde verhalen vertelt," zei Joost. "Vind u dat zelf ook niet?"

De indiaan greep zijn tomahawk en sloeg met de achterkant van het bijltje op Joost zijn hoofd.

"Au !" zei Joost.

"Het is de waarheid," sprak de indiaan. "We hebben niets aan leugenaars. Je klinkt piraats. Geef op die pap. Wij willen eeuwig leven."

Joost was duizelig van de klap. Hij keek naar meester Tulp. "I... is het waar wat de indiaan zegt?" vroeg hij aan meester Tulp, stotterend.

"Ik denk het wel," zei meester Tulp. "Dat stond al in het lesboek van geschiedenis, maar daar waren we nog niet aan toe gekomen."

"D... dus Nederland was oorspronkelijk een deel van Amerika?" vroeg Joost.

Meester Tulp knikte."

(Einde Fragment)

Dan wordt er besproken hoe dat heeft kunnen gebeuren, en dan wordt ook de oplossing besproken :

(Fragment)

"Alleen door de Bibelebouse pap kan Nederland weer aangesloten worden aan Amerika," zei de indiaan.

"Hoe zal dat gaan?" vroeg Lekkerbek.

"Als wij van de Bibelebouse pap eten en daardoor niet oud worden, dan kunnen wij de piraten voorgoed verslaan," zei de indiaan. "Alleen dan kan Nederland teruggedrijven tot Amerika."

"Wow," zei Joost. "Wij behoren tot Amerika."

Amerika was enorm groot, en Nederland begon in die dagen terug te drijven tot Amerika. Of dreef Amerika tot Nederland, of beiden? Het leek wel alsof Amerika dreef tot Nederland. Het was wat meester Tulp beweerde. En de zee tussen Nederland en Amerika werd steeds kleiner en kleiner, totdat het een rivier was. Vanaf de dijken en vanaf Lelystad kon je Amerika gewoon in de verte zien. Het waren allemaal woeste bossen. De rivier tussen Nederland en Amerika werd de Bibelebouse rivier genoemd."

(Einde Fragment)

En dan speelt een groot deel van het verhaal zich af in Amerika.

We zien zo dus parallellen tussen de aardwetenschappen en de Tweede Bijbel.

Hoofdstuk 49. Afrika - Eenvoud en veelzijdigheid die de mens siert

Afrika werd ook wel eens de tuin van Eden genoemd, en het Judaïsme heeft hele diepe Afrikaanse wortels. Zoals de Hebreeuwse grondtekst zelf al aangeeft dat Adam en Eva oorspronkelijk volkeren waren, zo kunnen we deze volkeren ook terugvinden in Afrika. Afrika heeft mij altijd diep geïnteresseerd. In de 90-er jaren was ik een geestelijk leider van een Afrikaanse, Ghanese, gemeente in Amsterdam Zuid-Oost (de Bijlmer). Ook al stond het gebied vol met hoge flats, het was prachtig natuurgebied, waar stad en natuur tezamen kwam. Er was een prachtige multi-cultuur van vele buitenlanders, o.a. Afrikaans en Surinaams. Ik woonde er zelf niet. Ik woonde zelf in Slotervaart en later verhuisden we naar Slotermeer. Ik werkte in de Bijlmer in de Afrikaans-Ghanese gemeente samen met een Ghanese bijbelschool-vriend. Hij was de broer van een vermoorde Ghanese president. Ik heb in die tijd veel meegemaakt. Ik zou er hele boeken over kunnen schrijven.

Ik had visie voor Ghana, iets wat me door andere Nederlandse predikanten niet altijd in dank werd afgenomen, maar de Ghanese mensen vonden het prachtig. Ze werden genezen van hun ziekten en pijnen. Voorgeslachtelijke vloeken werden verbroken, en ik liet ze de plannen zien die God met

Ghana had. Sommige Nederlandse predikanten van de orthodoxe kant vonden dit zwaar overdreven. Ik mocht me volgens hen niet bezig houden met genezing, maar moest het houden bij het evangelie van Jezus Christus. Dat genezing ook bij het evangelie hoorde scheen hen niet te kunnen schelen. Ze probeerden de vlam te doven. Afrikanen werden genezen en waren blij, maar deze predikanten waren niet blij. Ze gaven niet om die mensen. Ze deden er verschrikkelijk zuur over. Dat kon echt niet. Het moest zakelijk blijven. Maar ik verkocht het evangelie niet, en het ging mij erom de mensen persoonlijk te helpen, en niet allemaal afstandelijk dingen lopen opprevelen. Ik was een pionier. Ik had mijn huis open voor iedereen. Ik nam ze allemaal naar binnen, meer dan me lief was, want later heb ik wel gezien dat mensen hier misbruik van maakten, maar ik wilde gewoon een stelling maken, ook al moest ik daar een hoge prijs voor betalen. Ik heb hier geen spijt van. Het hoort er allemaal bij. Soms is het tijd om gastvrij te zijn en de oogst binnen te halen. Soms moet het kaf opgroeien met het koren. Als ijzer dat ijzer slijpt. We hadden zeker geen groot huis, maar we stonden toch bekend als opvangcentrum en hebben ook daklozen ondergebracht. Hoe ze je dan ook behandelen : het heeft wel de zegen van God gebracht.

Ik denk niet dat het toevallig was dat ik al jong in aanraking kwam met Afrika. Het houdt me nog steeds bezig. Het is een rijke en sobere cultuur in de natuur, in de zin van veelzijdigheid. Zo is er het Eva volk (Ewe, Evhe) voornamelijk in Ghana, en ook in Togo en Benin. Eve betekent in de taal van het Afrikaanse Eva volk in de gelijknamige taal : twee, dualiteit. In die zin betekent dit dus dat als wij tot Eva willen komen om van de vrucht van kennis te nemen dat we dan alleen daar kunnen komen door meerzijdigheid. Door kortzichtigheid en eenzijdigheid kunnen we niet tot haar komen.

Zo is er ook het Adam volk, of Dahomey (Benin) van de Fon taal. De Fon-wortels zijn adò, wat urine en water betekent, wat ook weer terugkomt in het Hebreeuws als de oorspronkelijke scheppingsstof (mayim). Verder is domo, dm, spraak, het woord, een Fon-wortel en damlon, slaap. Adam is in het Hebreeuwse scheppingsverhaal de slapende, waardoor de vrouw werd geschapen, of geopenbaard. Benin is gerelateerd aan het Hebreeuwse Benjamin, of ben-yemen, zoon van Yemen. Ook Teman is een Hebreeuws woord voor Yemen. Teman wordt ook gebruikt om de Yemanitische Israëlieten aan te duiden die in Yemen wonen of hebben gewoond. Teman was een Edomitische clan (van Ezau), en staat in verbinding met de eeuwige verdoemenis-leer, wat ook weer verbonden is aan de kinderhuwelijken van Yemen.

Er waren ook Dahomey amazones, oftewel Adam amazones. Dam betekent in het Hebreeuws ook bloed. Adam is een volk in het Hebreeuws, dus niet noodzakelijk een man. Er is dus weer een duidelijke meerzijdige interpretatie. Zij die taal in een hokje proberen te stoppen en alles eenzijdig bekijken zijn materialisten. De taal leent zich niet voor dat soort dingen, en zal in de demonologie weer rechtgezet worden. In die zin is de demonologie dus ook taal-purisme. Iemand die hierin niet is opgeleid en geen specialistische en generalistische taalstudie heeft gedaan en denkt dat taal een exacte wetenschap is die raakt in de strikken van de eenzijdigheid.